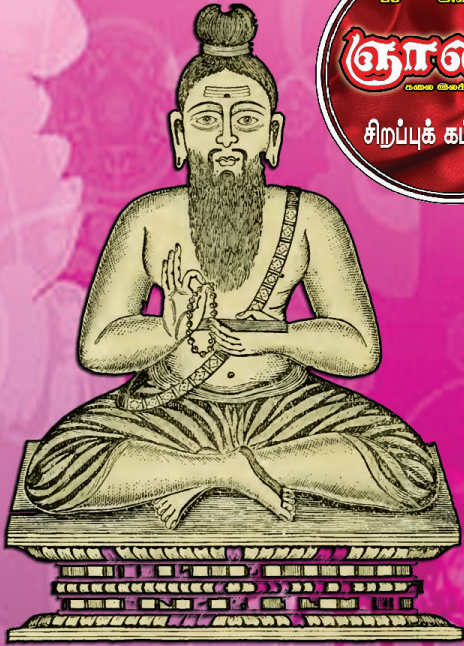

மார்ச் 2025

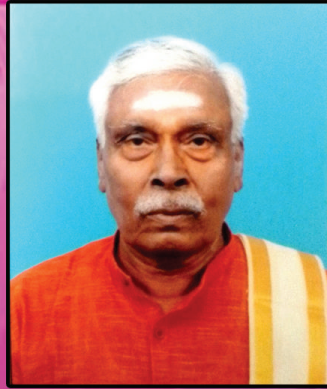
ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 298

விலை :
ரூபா 100/=

பரிமேலழகர் உரையில்
நுண்பொருள்மாலையார்
முன்வைக்கும்
திருத்தாடிகள்

நாடகக் கலைஞர்
கயிலாயப்ள்ளை தர்மகுலசிங்கம்

பகிர்தலின் மூலம் விரிவுப் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

ஒள:25
கூடர்:10
298

பரிதவினி மூலம் வீரவும் ஜமுமும் பெறுவது ஞானம்!

வள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்
ஓவியர் : கிறிஸ்த நல்லரைத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-71-7362862
0094-11-2586013

மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info

அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☎ G. BALACHANDRAN
Acc. No. - 009020348846
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILK LX

சந்தா விபரம் ☎ ஒரு வருடம்
Sri Lanka (LKR) 1000
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1500
Malaysia (RM) 150
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.

☉ புகளையெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

☉ ஞானம் சஞ்சிகையானது பொதுவெளி (Public Domain) பதிப்புரிமை உடையது.

இடிஞ்சுள்களே.....

- கவிதைகள்
 - நிலவூர்ச் சித்திரவேல் 05
 - கரவை மகள் 06
 - சி. அபினுஷா 06
 - ஜலீலா முஸம்மில் 11
 - குப்பிளான் குமரன் 12
 - ஷாஹித் அஸ்ரவர்தி /
பராக்கிரம கொடித்துவக்கு /
மாவனல்லை எம்.எம்.மன்ஸூர் 12
 - தம்பிலுவில் 'ஜெகா' 41
 - சித்ரா சின்னராசன் 44
 - நீ. தர்மலிங்கம் (அமரர்) 49
 - வில்வரசன் 50
 - தருணிகா உதயகுமார் 50
 - ருபெர்ட் புருக் / சந்திரா மனோகரன் 52
- சிறுகதைகள்
 - பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு 09
 - புராபி பாஸூ / சு. முரளிதரன் 13
 - ந. பார்த்தீபன் 19
 - வெல்லாவெளி விவேகானந்தம் 37
 - ஏலையா க. முருகதாசன் (ஜேர்மனி) 45
 - சுந்தரிமணியன் (இந்தியா) 51
- கட்டுரைகள்
 - சரமபாகு சீனா உதயகுமார் 03
 - ச. முருகானந்தன் 07
 - வாகரைவாணன் 17
 - ஞானம் பாலச்சந்திரன் 21
- நினைவோடை
 - கே. எஸ். சுதாகர் (அவுஸ்திரேலியா) 42
- பத்தி
 - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 53
- சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 55
- வாசகர் பேசுகிறார் 56

ஆசிரியர் பக்கம்

ஈழத்தல் தருக்குறள் வளாகம்

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சுவபூம் அறக்கட்டளையானது பல சமூக, சமய, தமிழ்த் தொண்டுகளை ஆற்றி வருகின்றது. மனவிருத்தி பாடசாலைகள், முதியோர் இல்லங்கள், ஆச்சிரமங்கள், யாத்திரிகர் விடுதிகள், மடங்கள், வாழ்வாதார நிதியங்கள், கல்வி நிதியங்கள், தொழிற் பயிற்சி பாடசாலைகள், மருத்துவ நிலையங்கள், கலைக் களஞ்சியங்கள் (நூதனசாலைகள்) என சிவபூமி அறக்கட்டளையின் பணிகள் நீளும்.

யாழ் குடா நாடு எனும் வரையறைக்குள் நிலலாது கிளிநொச்சி, கொழும்பு, கண்டி, திருகோண மலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்களிலும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

சிவபூமி அறக்கட்டளையின் வெள்ளி விழாப் பரிசாக யாழ். மாவிட்டபுரத்தில் திருக்குறள் வளாகம் மலர்ந்துள்ளது. சென்ற பெப்ரவரி மாதம் 2^{ஆம்} திகதி திருக்குறள் வளாகத்தின் திறப்பு விழா பிரமாண்டமாக நடைபெற்றது.

2018^{ஆம்} வருடத்தில் நாவற்குழியில் அமைக்கப்பெற்ற தருவாசக அரண்மனை, மற்றும் 2023^{ஆம்} வருடத்தில் கொக்கட்டிச்சோலையில் அமைக்கப்பெற்ற தருமந்திர அரண்மனை ஆகிய பணிகளின் தொடர்ச்சியாக தருக்குறள் வளாகம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது எனலாம். திருவாசக அரண்மனையில் 658 பாடல்களும், திருமந்திர அரண்மனையில் 3000 பாடல்களும் கருங் கற்களில் பொளியப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று திருக்குறள் வளாகத்திலும் 1330 திருக்குறள்களும் கருங்கற்களில் பொளியப்பட்டுள்ளன. பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்தும் பாடல்கள் அழியாது நிலைத் திருக்கும்வண்ணம் இவை அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சீங்களம் மற்றும் சூங்கல் மொழிகளிலும் குறள்கள், கருங்கற்களில் பொளியப்பட்டுள்ளமை திருக்குறள் வளாகத்தின் தனிச் சிறப்பம்சமாகும். அத்துடன் ஏனைய பல மொழிகளிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வளாகத்தில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சி நூலகமும், தியான மண்டபமும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தூரநோக்குடன் அமைக்கப்பட்டுள்ள திருக்குறள் வளாகம், ஈழத்தமிழர்களுக்கு நெகிழ்ச்சியையும் பெருமையையும் தருகின்றது.

நான்கு ஆண்டுகள் அயராது உழைப்பில் திருக்குறள் வளாகம் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சீரிய பணிக்கு பல நல்லுள்ளங்கள் தங்களின் நிலம், பணம், உழைப்பு போன்றனவற்றை உலகெங்கும் இருந்து வழங்கி ஆதரவளித்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு தமிழ் பேசும் மக்களின் நன்றிகள்.

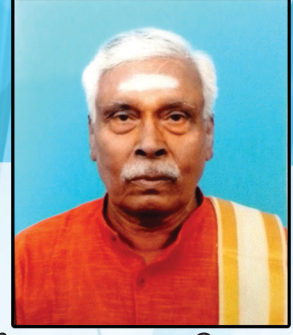
இத்தொடர் பணிகளின் சிந்தனைகளுக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும் ஆதாரகருதியாக இருப்பவரும், சிவபூமி அறக்கட்டளையின் தலைவராக இயங்குவருமான கலாநித செஞ்சொற்செல்வர் சூறு.தருமுருகனை எத்துணை பாராட்டினாலும் தகும்.

பணி தொடர்க...

நாடகக் கலைஞர்

கயிலாயபிள்ளை தர்மகுலசிங்கம்

யாழ்ப்பாணம் கோண்டாவில் வடக்கிலே 1947.12.05இல் பிறந்தவர் கயிலாயபிள்ளை தர்மகுலசிங்கம் ஆவார். ஏழு சகோதரர்களுக்கு இவரே மூத்தவராவார்.

யாழ்ப்பாணம் கோண்டாவில் றோ.க.த.க. பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியினைக் கற்ற இவர், யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் க.பொ.த (சா/தர) வரை படித்தார். க.பொ.த (சா/தர) பரீட்சையில் சித்தியடைந்திருந்தாலும் குடும்பச் சூழல் காரணமாக சிறு வயதிலேயே தொழில் செய்து வந்தார். தாய்க்குத் தலைமகனாக நின்று குடும்பப் பொறுப்புகளை ஆற்றி வந்தார்.

தன் இளமைபராயக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தில் ஊழியராக இணைந்தார். அக்காலத்தில்தான் திருமண பந்தத்திலும் இணைந்தார். மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையானார். பின்னர், பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகக் கவனிப்பாளராக கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

ஆலயத் தொண்டுகள் செய்து மனம் நிம்மதி கண்ட காலங்களில்தான்

சமரபாகு சீனா உதயகுமார்
(வல்லவடீத்தறை)

சமூக சேவையிலும் தன்னை இணைத்து கொண்டார். இடையிடை அன்றைய கால, மேடை நாடகங்களையும் பார்த்து ரசிக்கத் தொடங்கினார். நாடகம்மீது தீராக தாகம் கொண்டதன் காரணமாக நாடகத்தில் நடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசைகொண்டு ஊர்களில் இடம்பெறுகின்ற நாடகங்களில் தானுமொரு பாத்திரமாக ஏற்று நடித்தார்.

அக்காலங்களிலுள்ள மூத்தவர்கள் இவரின் நடிப்பினை மெய்ச்சி பாராட்டிய போதெல்லாம் நாடகம் நடிப்பது மட்டுமல்லாமல், நாடகத் தயாரிப்பு, நாடக நெறியாள்கை, நாடககதை வசனகர்த்தா, ஒப்பனை என்று தன்னை நாடகத்துறையிலேயே பன்முக ஆளுமை யாளராக மாற்றத் தொடங்கினார்.

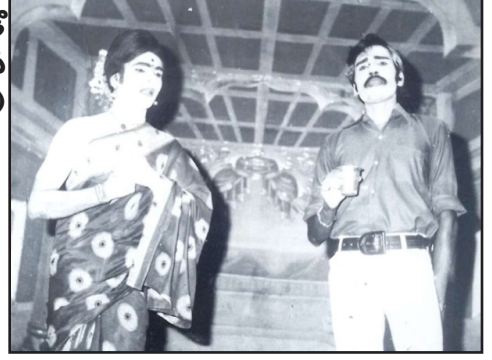
தான் எத்தனை நாடகங்களில் நடித்திருந்தாலும் கோண்டாவில் ஸ்ரீவாகீஸ்வரி நாடகமன்றத்தினர் அளிக்கை செய்த 'அலாவுதீன்' நாடகத்தில் 'மால்கீகபூர்' எனும் வில்லன் பாத்திரத்தினையே மேன்மையாகக் கருதுகின்றார். ஏனென்றால், இவருடைய நாடக வரலாற்றில் இவர் நடித்த முதல் நாடகம் இதுவாகும்.

மாலிக்கபூர் எனும் வில்லன் கதா பாத்திரம் இவருக்கு பலருடைய பாராட்டுதலையும் பெற்றுத்தர, தொடர்ந்தும் நாடகங்களில் நடிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். அந்த வகையில் கோண்டாவில் ஸ்ரீவாகீஸ்வரி நாடக மன்றத்தின் தயாரிப்பில் உருவான, (1) தியாகதீபம், (2) தியாகத்தீ, (3) காசியப்பன், (4) ஒரு சதம், (5) ஏகலைவன் போன்ற நாடகங்களின் கதை, வசனகர்த்தா, இயக்குநர் என தன் நாடகப்பெறுப்புகளை தானே முன்னின்று இலகுவாக்கிக் கொண்டார்.

**காசியப்பன்
நாடகத்தல்**

**தயாகத்தி
நாடகத்தல்
(வலது)**

அலாவுதீன் நாடகமானது 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் முற்றுவெளியில் இடம்பெற்ற உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டு மேடையிலும் அரங்கேறியது. அதில் நடித்தமைக்காக விருதும் பாராட்டுச் சான்றிதழும் பெற்றார். இங்கு அரங்கேறிய பிறகுதான் இவர் **‘மாஸ்க்கூர்’ தர்மகுலசிங்கம்** என அழைக்கப்பட்டார்.

‘அலாவுதீன்’ நாடகமானது ஒரு வரலாற்று நாடகமாகும். ரசிகர்கள் பலரின் ஏகோபித்த வரவேற்பினைப் பெற்ற சிறந்த நாடகம் எனும் பெருமையைப் பெறத்தொடங்கியது. இந்நாடகம் மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி பிரதேசங்களிலும் பின்னர் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய நகரங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டு புகழ்பெறத்தொடங்கியது.

அல்வாய் கவிஞர் நாடக மன்றம், அல்வாய் மனோகரா நாடக மன்றம் ஆகிய மன்றங்களில் இணைந்தும் நாடகங்களில் நடித்தும், நாடகங்களை இயக்கியும் வந்துள்ளார்.

அவை மட்டுமல்லாமல், யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழக ஊழியர் சங்கம் தயாரித்து

கைலாசபதி கலையரங்கில் மேடையேற்றிய (1) கோவலன் கூத்து (2) உறவுகள், (3) நரகமொடு சவர்க்கம், (4) ஆளுக்கு ஆள், (5) ஏகலைவன் ஆகிய நாடகங்களில் நடித்து பல்கலைக்கழத்தின் பேராசிரியர்கள் உட்பட பலரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றதை தன் நாடக நடிப்புக்கான பெருமையாக கருதுகின்றார்.

புத்தூர் பம்பல் நாடக மன்றத்தினரின் (1) தூய உள்ளம், (2) தெய்வ மலர் ஆகிய நாடகங்களில் நடித்ததையும், வதிரி மதீஸ் புரொடக்சன்ஸ் சிந்தனைச் சிற்பி மற்றும் ஆங்கில ஆசான் ஆ.மகாதேவன் ஆசிரியரின் நெறியாள்கையில் நடித்த “வஞ்சம் வென்றது” நாடகமும், மட்டுவில் தாகூர் துரை நாடக மன்றத்தின் “பதவி மோகம்” எனும் நாடகமும் இவருக்கு புகழ் சேர்த்து தந்த நாடகங்களாகும்.

தற்போதும், தனது 78 வயதிலும் ஊர்க்கோயில்களில் நடைபெறுகின்ற விழாக்களில் நாடகங்களை நெறியாள்கை செய்து பணி செய்து வருகின்றார். இன்றைய இளைய சந்ததியினரை நாடகத்துறைக்குள் உள்வாங்கி நாடக நுணுக்கங்களையும் சொல்லிக்கொடுத்து வருகின்றார். இவருடைய இந்தப்பணி தொடரவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

கிடைத்த விருதுகளும் பாராட்டுச் சான்றிதழ்களும்

- “ஒரு சதம்” நாடகத்தில் நடித்தமைக்காக சிறந்த இயக்குநர் (1971). - யாழ்ப்பாணம் கலட்டி சன சமூக நிலையம்
- “ஒரு சதம்” நாடகத்தில் நடித்தமைக்காக சிறந்த நடிகர் (1974). இவ்விருதானது பொன் கணைசுழர்த்தி அவர்கள் வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தார். - காங்கேசன்துறை வசந்த கான சபா.
- “அலாவுதீன்” நாடகத்தில் நடித்தமைக்காக சிறந்த வில்லன் (1974). - புத்தூர் பம்பல் நாடக மன்றம்.

ஏகலைவன் நாடகத்தல் சிற்சீடனாக

ஒரு சதம் நாடகத்தில்
(மாஸையுடன்)

- “காசியப்பன்” நாடகத்தில் நடத்தமைக்காக சிறந்த நடிகர் (1975). - ஆவரங்கால் சர்வோதய சன சமூக நிலையம்
- “ஏகலைவன்” நாடகத்தில் அர்ச்சுனானா நடத்தமைக்காக சிறந்த நடிகர் (1974). இவ்விருதானது நடிகமணிகலாநிதி வீ.வீ.வைரமுத்து அவர்கள் வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தார். - காங்கேசன்துறை இளந்தளிர் மன்றம்.
- “ஒரு சதம்” நாடகத்தில் நடத்தமைக்காக சிறந்த நடிகர் (1977). - உடுவில் ஐக்கிய விளையாட்டுக் கழகம்.
- “ஏகலைவன்” நாடகத்தில் நடத்தமைக்காக சிறந்த நடிகர் (1980). - கைதடி சன சமூக நிலையம்.
- தனி நடிக்புக்காக முதல் பரிசு (1983). - இணுவில் கலாஜோதி சன சமூக நிலையம்.
- “காத்தவராயன் சிந்து நடைக்கூத்து” இற்கு ஆடை அலங்கார ஒப்பனைக்காரர். - புத்தூர் அற்புதாலய நாடக மன்றம்
- “கலாபூசணம்” (2016). - இந்து கலாசார அமைச்சு.
- “கலைஞான வாரிதி” (2018). - பிரதேச செயலகம், வடமராட்சி தெற்கு.
- யாழ் முத்து (2024). - மாவட்டச் செயலகம், யாழ்ப்பாணம்.

பென்னம் பெரிய காணிக்குள் தன்னந்தனிய ஒரு கிழவி நாற்சார்வீட்டில் வசித்து வந்தாள். நாலு கரையும் கட்டை மதில். முன்னேயுள்ள மதில் நடுவில் முகமறைவில்லா நுழைவாயில். அக்கம் பக்க ஆட்களெல்லாம் பாவம் கிழவி தனிய என்று தத்தம் ஓய்வு நேரங்களில் மதிற்கரை வந்து கதை கொடுப்பார். வீதிப் பக்க வாயிலின் முன் மரக்கறி பாண் மீன் விற்போர்கள் தரித்துநின்று கூவிஅழைத்துத் தேவைப்பட்டதை விற்ப்போர். தன்னந்தனிய என்றாலும் தாய்க்கது தனிமை தெரியவில்லை. வந்தார் மைந்தன் வெளிநாட்டால் அம்மா பாவம் பழைய இவ் வீட்டின் பதிஞ்ச மதிலால் கள்ளர் பாய்வர் பாதுகாப்பே இல்லையென் றெண்ணி நாலு கல் வைத்து நாலுமதிலையும் மேலுமுயர்த்தி நுழைவாயிலையும் புதுசா மாத்திப் பெருமைப்பட்டுக் கள்ளர் தொல்லை அம்மாக்கில்லை அச்சம் கவலை இனிஏதும் இல்லை திருப்திப் பட்டான் பெரும் பணக்காரன் மீண்டும் போனார் வெளிநாட்டுக்கு. எல்லை அயலவர் மதில் எட்டாமல் கதைபேச செல்லாம் நிறுத்திக்கொண்டார். மூடிமறைத்த முன் நுழைவாயிலில் வியாபாரிகள் தரிப்பதுமில்லை அவர்கள் தெருவால் போவதும் அறியாள் கதைத்துப் பேச ஒருவரும் இல்லை காய் கறி வாங்கும் வகையும் அறியாள். தனிமைத்துயரை இப்போ அறிந்தாள் அம்மா படுந்துயர் அம்மகன் அறியான்.

நீலவூர்ச் சத்திரவேல்
திருகோணமலை

பெண்ணே! பெண்ணே! பெருமைப்
பெண்ணே!

பெருமை எல்லாம் உந்தன் கையில்
கண்ணை மூடிக் காணும் கனவை
கருத்திற் கொண்டு கனன்று எழுவாய்

அன்றும் இன்றும் என்றும் நீதான்
அழகில் உருவச் சிலைபோலென்று
நன்றாய் உன்னைப் புகழ்வோருண்டு
நளிணம் கண்டு வீழ்வோருண்டு

ஆசை வார்த்தை கூறி உன்னை
ஆழக்குழியில் வீழ்த்த முனைவார்
எதற்கும் அஞ்சா உந்தன் நெஞ்சைத்
திமிரே உருவாய்க் கொண்டாய் என்பார்

புகழும் உலகில் நீயும் உன்றன்
புகழை எல்லாம் புயலாய் வீசு
புகழ்ச்சி கண்டு மயங்கிடாமல்
புதுமை என்ற அனலை வீசு

கயல் போல் கண்ணும்
வேண்டாம் உனக்கு
கார் போல் குழலும் வேண்டாம் உனக்கு
மயல் போல் சாயல் வேண்டாம் உனக்கு
பார் மேல் உறுதி ஒன்றே போதும்

பகடை போல் நீ உருண்டுவிட்டால்
பகட்டு மனிதர் வளைத்துவிடுவார்
பந்தாய் நீயும் சுழன்று ஓட
உன் கை உயர்த்து உறுதிப் பெண்ணே!

உறுதியின் உதயம்

கரவை மகள்

(பாலசுப்ரமணியம்

க்ருபால்னி)

பேராதனைப்

பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கை.

சாதி

சாதியைக் கைகோர்த்து நடக்கும்
மனித குலமே - நீ
சாதியெனும் சாயத்துள் தோய்ந்து
சமத்துவத்தை அழிப்பதேன்?
வாழப்பிறந்த பூமியிலே
சாதி வெறி கொண்டு
சமூகத்தில் வீண் வன்மம்
வளர்ப்பதேன்?
வீதிக்கு வீதி சாதிகளும்
சங்கங்களும் தலைவிரித்தாடுவதேன்?
சாதி மத சாக்கடையில்
சரணடைந்து சங்கடங்கள்
வளர்ப்பதேன்?
சாதிகள் வேண்டாம் - இந்த
பூமியிலே சாயக் கடைகளும்
வேண்டாம் - சந்தையிலே விற்கும்
பொருட்களுக்கும் சாதி பார்ப்பதுண்டா?
நீதியற்ற மனித குலமே
நினைவிற் கொள் - நீ
வீழ்ந்து கிடக்கையில் உன்னை
தூக்கி சுமப்பவனே உயர்ந்தவன்

சீ. அர்துஷா

பேராதனைப்

பல்கலைக்கழகம்.

இலங்கை.

பெண்விடுதலை பற்றிய தப்பான புரிதல்கள் விவாகரத்திற்கு வித்திடுகின்றனவா?

- ச. முருகானந்தன்

ஆணும் பெண்ணும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டைச் கொண்டதே பெண்ணியம். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து முதுமைவரை ஆணும் பெண்ணும் சமமான உரிமைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். சிறுமிகளைப் பொத்திப் பொத்தி வளர்ப்பதில் ஆரம்பித்து பதினமப் பருவம், திருமணம், இல்லற வாழ்வு என எல்லாக் காலகட்டத்திலும் சமமான கண்ணோட்டத்தில் வளர்ப்பதில்லை. ஆடை விடயத்தில் ஆரம்பித்து அனைத்து விடயங்களிலும் பெண்களுக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுகின்றது. கடந்த நூற்றாண்டு வரை கல்வியிலும் சமமான வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

பெண்கள் கல்வி கற்க ஆரம்பித்த பின்னர் அவர்களது நிலை மேம்பட்டது. கல்வி அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் வழங்கியது. பெண்ணிய நடவடிக்கைகளால் பல தரப்பட்ட பெண்களுக்கும் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. இந்த விழிப்புணர்வானது பெண்களின் திருமண விடயத்திலும் ஓரளவு சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத்தந்தது. இல்லற வாழ் விலும் பெண்களின் கருத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் நிலை உருவானது. எனினும் காலம் காலமாகத் தொடர்ந்த ஆணாதிக்கம் அவ்வப்போது தலைதூக்கி முரண்பாடுகளுக்கு வித்திட்டது. ஆணாதிக்கத்தின் மேலாண்மை அவ்வப்போது வெளிப்படும் போது பெண்களின் கருத்துக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படாமலே புறம் தள்ளப்படும்போது குடும்பத்துள் முரண்பாடுகள் தலைதூக்கியது. இருபக்கத்திலும் விட்டுக் கொடுப்பும் புரிந்துணர்வும் இல்லாதபோது இது விவாகரத்துவரை செல்வதுண்டு. அத்துடன் சில பெண்களின் பெண்விடுதலை பற்றிய தப்பான புரிதல்கள் கூட விவாகரத்துக்கான காரணமாவதுண்டு.

காதல் என்பது சுகமான ஓர் உணர்வுதான். இளமைப்பருவத்தில் உடலிலும் உள்ளத்திலும்

ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு காரணம் உடலில் சுரக்கும் ஓமோன்கள்தான். இதில் மூளையில் சுரக்கப்படும் ஒக்சிரோசின் ஓமோனும், பால் சம்மந்தமான ஓமோன்களும் இளம் வயதில் காதல் உணர்வை தோற்றுவிக்கின்றன. இளமையில் ஆரம்பிக்கும் காதல் பருவ வயதினரைப் பொறுத்தவரை சொர்க்கமாகத் தோன்றும். வேறு எதையும் தவிர காதல் முன்னிலை பெறும். இப்பரவச உணர்வானது கனவிலும் கற்பனையிலும் பயனளிக்க வைக்கும். இந்நிலை ஒரு மாய நிலையை மனதில் பறக்கவிட்டு இதர உறவுகளைவிட காதலரை முதன்மை ஸ்தானத்திற்கு இட்டுச் செல்லும். காதல் மனவலிமையையும் தையி யத்தையும் ஏற்படுத்துவதை காதலர்கள் உணர்வார்கள். தற்காலிக உணர்வுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்காத இருமனம் ஒத்த உயர்ந்த உணர்வாக காதல் இருக்கும் போதே காதலை உண்மைக்காதல் என்கிறோம்.

காதலும் காமமும் ஒன்றல்ல. எனினும் காமம் இல்லாமல் காதலுமில்லை. மனித நேயத்தின் உன்னத விழுமியமான அன்பு இதய பூர்வமாக இருக்கும் போது இது காமமின்றியும் இருக்கலாம். இது சகல மனிதர்களிடமும், ஜீவராசிகளிடமும் ஏற்படலாம். இதனால்தான் லல் என்ற ஆங்கிலச் சொல் காதலை மட்டு மன்றி அன்பையும் குறிக்கிறது. காதல் என்பது திருமணத்தின் பின்னரும் ஏற்படலாம்.

இரு காதலர்கள் திருமண பந்தத்துள் இணைவதற்கு முன்னர் கனவுலகில் சஞ்சரித்தவர்கள் திருமணத்தின் பின்னர் நிஜவுலகுக்கு வருகின்றார்கள். அதுவரை எதிர்ப்பாலரின் குறைகள் எதையும் கவனிக்காது மோகமுற்றிருந்தவர்களுக்கு தனது துணை பற்றி முற்று முழுதாகத் தெரியவரும்போது சிலரில் சிறு ஏமாற்றம் தலைதூக்குகிறது. தன் இணைக்காக தனது உயிரையும் தியாகம் செய்யுமளவுக்கு இருந்த மனநிலை சற்று

வலுவழிக்கின்றது. பழகப்பழக பாலும் புளிக்கும் என்பதற்கமைய காதலின் கரத்தின் தழுவலில் தன்னிலை மறந்து நெகிழ்ந்துபோகும் உணர்வில் இறக்கம் ஏற்படுவதில் வியப்பில்லை. அந்த வகையில் காதலித்தவர்கள் மத்தியில் காதல் உணர்வு. அந்த அளவுக்குத் தொடரும் என்றில்லை. தன்னலம் கருதாத உயர்ந்த உணர்வாகக் காதல் இருக்கும் போதே பரஸ்பரம் அவர்களிடையேயான அன்புப் பிணைப்பை மேன்மையடைய வைக்கவேண்டும். இதனால் பாசமான நிலை ஏற்படும்போது இல்லறம் இனிமையுடன் தொடரும்.

திருமண பந்தத்தில் இணைந்தவர்கள் தம்மிடையே மாத்திரமின்றி ஏனைய குடும்ப மற்றும் சமூக உறவுகள் மத்தியிலும் அன்பைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். கணவன் மனைவியிடையில் அவர்கள் காதலித்து மணம் முடித்தவர்களாயினும் சரி, நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணம் முடித்தவர்களாயினும் சரி அவர்கள் சூழல் சார்ந்த, பிற உறவுகள் சார்ந்த, பொருளாதாரம் சார்ந்த பல விடயங்களை எதிர்கொள்வது தவிர்க்க முடியாதது. இதன்போது ஏற்படும் கருத்து வேறுபாடுகள் முரண்பாடுகளாக வளராமல் புரிந்துணர்வுடனும் விட்டுக் கொடுப்புகளுடனும் சீர் செய்யப்படவேண்டும்.

காலம் காலமாக பல சந்தர்ப்பங்களில் பெண்களை விட்டுக் கொடுப்பார்கள். இந்த நிலையில் தற்போது சிலகாலமாக மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது. இதற்குக் காரணம் பெண்களின் பெண்விடுதலைச் சிந்தனையையே என்ற குற்றச்சாட்டு சில தரப்பினரால் முன் வைக்கப்படுகிறது. எனினும் ஆண்களின் ஆணாதிக்க சிந்தனையில் போதிய மாற்றம் ஏற்படாதமையே என்று இன்னும் சிலர் கூறுவர்!

பெண்கள் இன்று ஆண்களைப் போலவே பல்வேறு துறைகளிலே பிரகாசிக்கின்றார்கள். குடும்பத்திற்கான வருவாயை ஈட்டுகின்றார்கள். அத்துடன் வீட்டு வேலைகளையும் செய்கின்றார்கள். இன்றைய ஆண்களில் கணிசமானோர் பெண்களுக்கு வீட்டு வேலைகளின் பழுவைக் குறைக்கின்றார்கள். எமது வேலைதான் என்று செய்கின்றார்கள். எனினும் சில ஆண்கள் இன்னும் பழமைவாதத்திலேயே ஊறியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இன்னும் சில ஆண்கள் வேலைக்குச் செல்லும் மனைவியரை சந்தேகத்துடன் நோக்குகின்றார்கள். சில ஆண்கள்

மதுவுக்கு அடிமையாகியுள்ளார்கள். பெண்கள் மத்தியிலும் சிலர் மது அருந்துகின்றார்கள். இவற்றால் கணவன் மனைவி இடையே முரண்பாடுகள் தோன்றுகின்றன. குடும்ப பொருளாதாரமும் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகும் போதும் இருவரிடையே சச்சரவு ஏற்படுகிறது. குடும்ப உறவினர்களுக்கு உதவி செய்யும்போதும் முரண்பாடுகள் தலையெடுக்கின்றன. யாருக்கு உதவி செய்வதென்றாலும் இருவரும் கலந்தாலோசித்து முடிவெடுப்பதன் மூலம் முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்க முடியும். தன்னிச்சையாக முடிவெடுப்பதை தவிர்க்கவேண்டும்.

இன்னும் சில குடும்பங்களில் ஈகோ என்னும் தன்முனைப்பும், தாழ்வுச் சிக்கலும் கூட விரிசலுக்கு வித்திடுகின்றன. கணவனைவிட மனைவி உயர்பதவிக்கு செல்லும் போதும், அதிகம் சம்பாதிக்கும் போதும் ஆண்களில் சிலர் தாழ்வு மனப்பான்மையினால் அவதியுறுகின்றனர். ஆண்களுக்கு இவ்வாறான மனநிலை ஏற்படாமல் பெண்கள் செயற்படும் போது ஆண்களின் இவ்வாறான மனநிலை மாற்றமடையும். மனைவியின் உயர்வை பாராட்டும் ஆண்களும் உண்டு.

காதலித்து திருமணம் செய்தவர்களில் தமது துணைவர் முன்னரைப்போல இல்லையே என்ற எண்ணம் ஏற்படுவது ஏமாற்றமான மனநிலைக்கு தள்ளுவதாலும் முரண்பாடுகள் ஏற்படலாம். இவ்வாறான நிலை இயல்பானதே என்பதை இருபாலரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இருவரும் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள தயங்கக்கூடாது.

பெண்ணியம், பெண்விடுதலை பற்றி இருபாலரின் தப்பான புரிதல்களும் முரண்பாட்டுக்குக் காரணமாகின்றது. பெண் விடுதலை கிட்டினால், கிட்டிய அனுசூலங்கள், பிரதி கூலங்கள் பற்றிய தெளிவு இருவருக்கும் இருக்கவேண்டும். இவர் எனது அன்புக்கணவர், இவள் எனது அன்பு மனைவி என்ற காதலுணர்வு இறுதிவரை தொடரவேண்டும். இல்லறம் என்பது பல்பரிமாணங்களைக் கொண்ட குடும்ப அலகு. இது சிதைவடைந்தால் பிள்ளைகளும் பாதிப்புக்குள்ளாவார்கள் என்ற நிதர்சன நிலையை உணர்ந்தால் அது நல்லறமாகும். பெண்ணியம் விவாகரத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் என்ற கூற்று தவறானதாகும்.

நன்றாக வீளங்குது

பேராசிரியர்
சி. மெனனகுரு

சிறுகதை

“எங்கே இந்த அப்பிள் ஜஸ் பக்கெட்?”
மெதுவாகத்தான் கேட்டார் அவர்.
குளிர் சாதனப் பெட்டியில் அவர் வைத்த
அந்தப் பக்கெட்டைக் காணவில்லை.

எண்பதைத் தாண்டி விட்ட முதியவர்
அவர். ஓய்வு பெற்ற உத்தியோகஸ்தர். உலகு
பற்றிய வாழ்க்கை பற்றிய அவரது பார்
வைகள் ஏனையவர்களில் இருந்து வித்தி
யாசமானவை.

வாழ்வு என்பது ஒரு முறைதான் வரும்.
இயற்கை நமக்காக எல்லாம் படைத்து
விட்டிருக்கிறது. இந்த வாழ்வில் அனைத்
தையும் அனுபவிக்கவேண்டும் அனைத்து
அனுபவங்களையும் பெறவேண்டும். இது
அவரது வாழ்க்கைச் சித்தாந்தம்

எல்லாம் படைத்துவிட்ட இயற்கை அவ
ருக்கு நீர்ழிவு நோயையும் படைத்திருந்தது.

இனிப்பு சாப்பிடக்கூடாது என்பது வைத்தி
யரின் உத்தரவு. அவர் எப்போதும் வைத்தியர்
வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர்தான்.
ஆனால் மிகுந்த உணவுப் பிரியர்.

வாழ்க்கையை ருசித்து ருசித்து அனு
பவிப்பது போல உணவையும் ருசித்து
ருசித்து அனுபவிப்பார். உணவு கட்டுப்பாடு
அவரிடம் இருந்தது. அவர் ஒன்றும் விஷயம்
தெரியாதவர் அல்லர். எனினும் அளவறிந்து
நடந்து கொண்டார். அதனால் அவர் தனது
பிளட் சுகர் அளவை கட்டுப்பாட்டுக்குள்
வைத்திருந்தார்.

அவரது மனைவியோ வித்தியாசமானவர்.
வைத்தியரின் ஆலோசனைகளைக் கறாராகக்
கடைப்பிடிப்பவர். கணவனுடைய உணவிலே
மிக மிக கண்டிப்பானவர்.

இவரோ நடஸ் பிரியர்.

ஆமட், முந்திரி, கடலை என பலவகையான
பருப்பு வகைகளை அழகாகச் சாடியிலே

போட்டு அடுக்கி வைத்திருப்பார். தேவைப்படும்
போதெல்லாம் பசி எடுக்கும் போதெல்லாம்
அவற்றைக் கொஞ்சமாகச் சாப்பிடுவார்.
சாப்பாடு என்பது பசிக்கு மாத்திரை அல்ல.
ருசிக்கும் என்பது அவரது சித்தாந்தம். இவர்.
நன்றாக ருசித்து ருசித்து சாப்பிடுவார்.

அவரது மனைவியாரோ அவற்றை
சாப்பிடவே மாட்டார். அவை அளவுக்கு
அதிகமாகினால் உடம்புச் சுகத்தை கெடுத்து
விடும் என்பது அவரது வாதம்.

தன்னுடைய அளவுகோல் கொண்டு
இவரை மனைவியார் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்
கினார்

சீனி கூடாது.. சீனி இல்லாது தேநீர்
அருந்துங்கள்... சீனி இல்லாத சாக்லேட்டும்
கூடாது... அதிலே இனிப்பு உண்டு... பால்
குடிக்கலாம்... ஆனால், அதில் கொஞ்சம்
கூட இனிப்புக் கலக்கக்கூடாது... வரவர
கட்டுப்பாடுகள் கூடிக்கொண்டுவந்தன.

இப்படி இருந்தன மனைவியின்
கட்டுப்பாடுகள்

அவரை இப்படித்தான் சிறு வயதிலேயே
அவரது அம்மா கட்டுப்படுத்தியிருந்தாள்.
இப் போது அம்மாவின் இடத்திலே மனைவி
வந்து விட்டார். அவர் சிரித்துக் கொண்டே
தாய்க்குப்பின் தாரம் என்பார். இருவரும்
அத்தியந்த நண்பர்கள். காதலித்துத் திரு
மணம் புரிந்து கொண்டவர்கள். அன்பின்
மகத்துவம் அறிந்தவர்கள், அன்பை வாழ்வில்
ருசித்தவர்கள்.

அன்று அவர்கள் வீட்டுக்கு விருந்தினர்கள்
வர இருந்தார்கள்.

வழமைக்கு மாறாக அவர் மனைவி
அவரிடம் மார்க்கெட் சென்று “வரும்போது
ஒரு ஆப்பிள் ஜஸ் வாங்கி வாருங்கள்”
என்று கூறினார்.

சூப்பர் மார்க்கெட்டுக்கு சென்ற அவர் கண்களிலே பட்டன ஒரு அப்பிள் ஜூஸ்ம் ஒரேஞ்ச் ஜூஸ்ம். இரண்டையும் வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்

“ஏன் இரண்டு வாங்கி வந்தீர்கள் ஒன்று காணுமே?” மனைவி புறுப்புறுத்தாள்.

“இருக்கட்டும் அது உதவும்” என்று கூறிவிட்டார்.

ஆசை தீர ஒரு தடவை அப்பிள் ஜூஸ் பக்கெட்டைத் திறந்து ஒரு சிறிய கிளாசில் அரைவாசிக்கு ஊத்தி அதை மெல்ல மெல்லச் சுவைத்துப் பருகினார். மனைவி அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஒன்றும் கூற வில்லை. இனிப்புக் குடிக்க வேண்டாம் என்று. வழக்கம்போல கூறும் மனைவி எதுவும் கூறாமல் விட்டது அவருக்கு ஒரு மாதிரியாக இருந்தது.

விருந்தினர்கள் வந்தார்கள். உரையாடல் நடந்தது.

“என்ன குடிக்கிறீர்கள்?” என்று அவர் கேட்டார். அவரே கூறினார், “அப்பிள். ஜூஸ் வேண்டுமா ஒரேஞ்ச் ஜூஸ் வேண்டுமா?”

வந்திருந்த விருந்தினரின் மனைவி மகனின் முகத்தை பார்த்தாள். அவன் வாய்கள் மெதுவாக அசைந்தன.

“அப்பிள்” என்று அவன் கூறியிருக்க வேண்டும்.

“அவனுக்கு அப்பிள் ஜூஸ் விருப்பமாம்” என்றாள் விருந்தினரின் மனைவி

அவர் சென்று கிளாஸ் ஒன்றில் அழகாக அதனை ஊற்றிக் கொண்டு வந்து, அந்தப் பையனிடம் கொடுத்தார். அவன் குடிப்பதை அழகாக ரசித்தார்.

இடையில் அவர் வெளியிலே செல்ல வேண்டி இருந்தது.

“இருந்து ஆறுதலாகச் செல்லுங்கள்” எனக்கூறி வந்தவர்களிடம் விடைபெற்றுச் சென்று விட்டார். அன்றைய பொழுது இவ்வாறு கழிந்தது.

மறுநாள் காலையில் எழுந்து காலைச் சாப்பாடு முடித்த அவருக்கு ஒரு அப்பிள் ஜூஸ் குடித்தால் நல்லதுபோல பட்டது.

சற்று தூக்கமாகவும் இருந்தது. ஆவலோடு சென்று பெரிய எதிர்பார்ப்புடன் குளிர்சாதனப் பெட்டியை திறந்தார். அவர் நேற்று வாங்கி வந்த இரண்டு ஜூஸ் பக்கட்டுகளும் அங்கு இல்லை. அவர் மனம் பரபரப்பு அடைந்தது.

குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள் புகாத குறையாக கழுத்தை உள் நுழைத்துப் பார்த்தார். அந்த இரண்டு பெட்டிகளும் அங்கு இல்லை. மனைவியிடம் கேட்டார்

“எங்கே அந்த அப்பிள் ஜூஸ் பாக்கெட்?” மனைவி சொன்னார்

“அந்தப் பையனுக்கு அது பிடிக்குமாம் அந்த இரண்டையும் நான் அவர்களிடம் கொடுத்து அனுப்பி விட்டேன்”

பையனுக்கு பிடித்ததால் அதைக் கொடுக்க வில்லை. அந்தப் பக்கட், இங்கே இருந்திருந்தால் இவர், தான் குடித்து முடித்து இருப்பார் என்று பயத்தில் அவர் மனைவி அவை எல்லாவற்றையும் அவர்கட்குக் கொடுத்துவிட்டார், என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். பையன் ஆசை என்பது ஒரு சாட்டு என்பது இவருக்கு தெரியும்.

அவருக்கு மகா கோபம் வந்துவிட்டது. மனைவியை அதிகமாக அவர் கடிந்து பேசுவது கிடையாது. அன்று அவரின் வாயிலிருந்த வார்த்தைகள் அம்புகள் போல பாய்ந்தன

“எத்தனை ஆசையாக வாங்கி வந்தேன். முக்கியமாக அந்த அப்பிள் ஜூஸ் பாக்கெட். ஒவ்வொரு நாளும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் குடிக்கலாம் என்று ஆசைப்பட்டு இருந்தேன் நீங்களோ என்னை மிகவும் கட்டுப் படுத்துகிறீர்கள் சரியாகப் பயப்படுகிறீர்கள்” அருகில் சென்று அழுத்திக் கூறினார்.

“என் உணவையும் என் ருசியையும் நான்தானே தீர்மானிக்க வேண்டும் உங்கள் தலையீடு எனக்கு மகா வெறுப்பு தருகிறது. இது எனக்கு பிடிக்கவே இல்லை”

வழக்கத்தைவிட சற்று உரத்த தொனியிலே யிலே கூறினார். இல்லை இல்லை கத்தினார் எனலாம், அது அவர் சபாவம் இல்லை.

மனைவியின் முகம் வாடியதைக்கூட அவர் பொருட் படுத்தவில்லை.

நோய்வாய்ப்பட்ட அவள் மனம் புண்ணாக லாம் என்பதை ஒருகணம் மறந்துவிட்டார்.

அவர் வாயில் இருந்து காட்டமான சொற்கள் பிறந்தன. எப்போதும் எதிர்வாதம் பண்ணும் அவளோ ஒன்றும் பேசவில்லை.

வார்த்தைகளைக் கொண்டிய பின்னர் அவர் கோபம் அடங்கியது. சிறிது நேரத்தின்பின் தன்னுடைய நன்மைக்காகத்தான் அவள் கட்டுப்படுத்துகிறாள் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார்.

அவள் அருகே சென்று “அம்மா மன்னித்துக் கொள் சற்று கடுமையாக பேசிவிட்டேன் என் நன்மைக்காகதானே கூறுகிறீர்கள் மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார்.

அவர் மனைவியோ ஒன்றும் பேசவில்லை அதை ஏற்றுக் கொண்டவள்போல மௌனமானாள்.

சிறிது நேரத்தில் அவர் வெளியே செல்ல வேண்டி இருந்தது. நீண்டு வளர்ந்து கிடந்த தலை முடியை வெட்ட வேண்டும். வங்கியில் பணம் எடுக்க வேண்டும். அவர் புறப்பட்டார்

“அவதானமாகச் சென்று வாருங்கள் ரோட்டை குறஸ் பண்ண வேண்டாம். குறஸ் பண்ணுவதானால். நடக்கும் கடவையால் மாத்திரம் கடவுங்கள்”

அவர் கேட்டுக்கொண்டே புறப்படத் தொடங்கினார்.

“ஸ்லீப்பருக்கு பதிலாக சப்பாத்தை போட்டு கொண்டு செல்லுங்கள் வழக்க மாட்டீர்கள். குடையைக் கொண்டு செல்லுங்கள் வெயிலாக இருக்கிறது” புறப்பட்டவர் வாசலுக்கு நடந்தார்.

“வரும்போது சூப்பர் மார்க்கெட்டில் வாழைப்பழமும் தயிரும் வாங்கி வாருங்கள்” வழியனுப்பி வைத்தாள் மனைவி. அவர் வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தார். வாசலுக்கு வந்துவிட்டார். திரும்பிப் பார்த்தார்.

அவர் செல்வதையே பார்த்தபடி அவள் நிற்பதை அவதானித்து மனைவியை பார்த்துப் புன்னகை பூத்தார். அவளும் புன்னகையால் பதில் தந்தாள்

வெளியிலே வெயில் தகித்துக் கொண்டிருந்தது. குடையை விரித்துப் பிடித்தார். ரோட்டில் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினார். அருகிலே சலூன் இருந்தது அதற்குள் சென்றார். முடி வெட்டுபவன் பழக்கமானவன். அவன் முடி வெட்டிக் கொண்டிருந்தபோது அவருக்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. மணி அடித்தது. எடுத்துப் பார்த்தார் மனைவியின் அழைப்பு.

“என்னம்மா?” என்று கேட்டார்.

“வரும்போது சுப்பர் மார்க்கெட்டில் மறக்காமல் வாழைப்பழமும் தயிரும் வாங்கி வாருங்கள் என்ன” என்றாள். அவருக்கு சிறிது கோபம்கூட வந்தது. நச்சரிப்பது போல உணர்ந்தார்

“வாங்கி வருவென்தானே இதை ரூபகப்படுத்த வேண்டுமா?” சற்றுக் காரமாகக் கேட்டார். மனைவியின் அடுத்த வேண்டு கோளும் வந்தது.

“நேற்று வாங்கி வந்த அப்பிள் ஜூஸ். பக்கட்டும் ஒன்று வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கள்” இவருக்கோ ஒரு கணம் மனம் கசிந்தது. மறுமுனையில் இருந்து குரல் வந்தது.

“விளங்குதா?”

அவர் சொன்னார்

“நன்றாக விளங்குது”

சிறகு விரிக்கும் பறவை

சிறு ஆறுதல்

நிழல் விழும் பூமிக்கு

கோடி நட்சத்திரங்கள்

பார்வை நிலைகுத்தி நிற்கிறது

ஒற்றை நிலவிடம்

வெட்டிய கிளை

வேற்றிடம் தேடி

இழையில் இறங்கும் சிலந்தி

அநேகம் சிறகுகள்

பறக்க வாய்ப்பில்லை

விளக்கடியில் ஈசல்கள்

Dr. ஜல்லா முஸம்மல்

(ஏறாவூர்)

சுவாமிப்பாக்கிணி

பணிக்கூழ்

விரைவாக கரையும்

சனியும் ஞாயிறும்

மலையுச்சி

உதிக்கும் சூரியனுக்கு

அடியில் வானம்

வரம் தரும் வானம்

வளம் தரும் நிலம்

பழம் தரும் மரத்துக்கு

மரணச்செய்தி

இறந்து போனது

ஊடக தர்மம்

உறவுகள் உதவிடுமா?

மனிதனின் பிறப்பிற்கு
காரணம் கண்டறிவார் யார்
இயற்கையின் நியதி
அறியாத பிறப்பு பலருக்கு
அது துன்பம் நிறைந்த சாகரம்

சிலருக்கு இன்பக்கேணியென்று
பிறப்பினை இயம்பிடலாமா
முடியாதே துன்பமில்லாத வாழ்வு
நம்முலகில் எங்கும் இல்லையன்றோ
வேறுபடுவது துன்பத்தின் அளவுதான்

பிறப்புடன் ஆரம்பமாகும் உறவுகள்
மனிதர்கள் வயது வளர வளர
சூழலுக்கும் அவரது கல்வி தொழில்
அமைவிற்கும் களமாகி விரிவடையும்
புதிய புதிய உறவுகள் புன்னகையுடன்

தனித்து வாழமுடியாத சமுதாயம் இன்று
இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் நமக்கு
இன்றியமையாத ஒன்றாகிய உறவுகள்
வசதி வாய்ப்புகளால் மன உழைச்சலுறும்
எதிரியாய் பார்க்கும் உதவிட மனமின்றி

– குப்பளான் குமரன்

என்னை மறந்து விடாதே

நான் இறந்த பிறகு உன்
கூந்தலில் இருந்து விழுந்த
ஒரு பயனற்ற மலரை போல
நீ என்னை மறக்க மாட்டாய்

ஆனால் ஏதோ ஒரு புயல்
நாளில், மேகங்கள்
நெருப்பால் சுடர் விடும்போது
இதழ் விரிந்த பூவை போல
நான் உன் ஆன்மாவில்
கலந்திருப்பேன்

பிறகு சிரித்த வண்ணம்
"புத்தகம் உன் கையில் இருந்து
நழுவுவீடும்"
என நினைத்து,
நெருப்பின் மீது சாய்ந்து
தொலைதூரப் பார்வையை
வீசுவாய்.

– ஷாஹீத் அஸ்ரவர்த்

(ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நவீன
இந்திய கவிஞரான இவர்
நவீன கவிதையின் முதல்
தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்.)

சிங்களமூலம்:-

புராக்கிரம கொடித்துவக்கு

தமிழில்:-

**கலாபூஷணம் மாவனல்லை
எம்.எம்.மன்ஸூர்**

இரவின் எஞ்சிய விளிம்பிலிருந்து விடியல் புறப்படத் தொடங்கியிருந்தது. படுக்கையில் சரிந்திருந்தவாறே வெள்ளை மற்றும் மஞ்சள் பவள மல்லிகை மலர்களின் சுகந்தத்தை நுகரக்கூடியதாக அவளுக்கு இருந்தது. கடந்துபோன இரவு கணவனோடும் மாமியாரோடும் மைத்துனியோடும் கூட எவ்வித வாக்குவாதங்களும் சண்டை சச்சரவுகளும் இல்லாமல் அசாமான்யமாக இருந்திருந்தது. அவளின் உடல் வெப்பநிலை சாமான்யமாகவே இருந்தது. காய்ச்சல் குணம் எதுவும் இல்லை. உடல் ரீதியான எவ்வித கோளாறுகளும் இல்லை. களைத்துப் போன தான உணர்வு தோன்றவில்லை.

வெளியே வானம் தெளிவானதாக இருந்தது. அழகிய நீலநிறம் வியாபித்திருந்தது. சூழல் அதிக வெம்மையாகவும் இல்லை, அதிக குளிராகவும் இல்லை. ராதாவின் ஏகபுத்திரன் சட்ஹானின் தேக நிலையில் எவ்வித ஊறும் இல்லை.

புராபி பாஸு
(Purabi Basu)
(1949)

பங்களாதேஷ் நாட்டு சிறுகதையாளர். அனன்யா இலக்கிய விருது (2005) மற்றும் பங்களா அக்கடமி இலக்கிய விருது (2013) வென்றவர். இவர் ஒரு மருந்தியல் நிபுணரும் பெண் செயற்பாட்டாளருமாவார்).

மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை

ராதா இன்று சமைக்க மாட்டாள்

கணவனும் மகனும் அவளருகே ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எது எப்படியாக இருந்தாலும் இன்றுதான் சமையல் செய்யப்போவதில்லை என்ற திடமான முடிவை சடுதியாக மேற்கொண்டாள்.

ராதா இன்று சமைக்க மாட்டாள்.

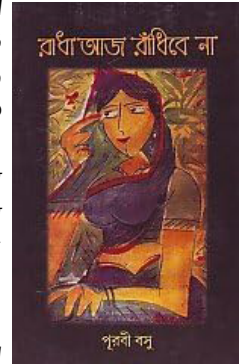
தமிழில்

சு. முரளிதரன்

ராதா சூரியனிடம் வேண்டிக் கொண்டாள். இன்று நீ உதித்து விடக்கூடாது. இன்று நான் படுக்கையிலே நீள் நேரத்தைக் கடத்தவேண்டும்.

அன்று அவளுக்கு இரவோடு உறவாடும் சந்தர்ப்பம் இல்லாது போய்விட்டது. மனதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு முன்னமே இரவு நழுவிப் போய்விட்டது.

பறவைகளை அழைத்துக் கட்டளை இட்டாள். ‘உங்கள் விடியல் வேளைப் பாடல்களை நிறுத்தாமல் நான் முழுவதும் பாடிக் கொண்டிருங்கள். படுத்திருந்தவாறே கேட்டுக் கொண்டிருக்கப் போகின்றேன்.’

மேகங்களிடம் விநயமாக வேண்டிக் கொண்டாள். ‘உங்கள் துகில்களை பரப்பி சூரியன் மறைந்து கொள்ள உதவி செய்யுங்கள்’.

பவள மல்லிகை மலர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டாள் ‘இனியும் பூக்களே உதிர்ந்து விடாதீர்கள். நினைவில் இருத்திக் கொள்ளுங்கள். இந்த நாள் இன்னும் கடந்து போகவில்லை’ என்று.

பனித்துளிகளிடம் ஆசையை பரிமாறிக் கொண்டாள். ‘துளித்துளியாக புறந்தரைமீது சொட்டிக் கொண்டே இருங்கள்’.

ராதா உரைத்ததை சூரியன் செவிமடுத்திருந்தான். நீண்ட நேரமாக இன்னும் அவன் தோன்றவில்லை. முகில்கள் பரவி நீலவானத்தில் அளவை ஒளித்து வைத்தன. பறவைகள் ரீங்கொலிகளால் பாடலிசைத்துக் கொண்டிருந்தன.

சேபாலி மலர்கள் தாம் தங்கியிருந்த தண்டுகளில் தொங்கியவாறு மரக்கிளைகளை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்தன.

பனித்துளிகள் சொட்டுவதை விட்டு விடாமல் தமது ஈரலிப்பின் பாரத்தால் நாணல்களை வளைத்துப் போட்டிருந்தன.

ராதா கொட்டாவி விட்டவாறு படுக்கையில் இருந்தவாறு கை கால்களை நீட்டி முறித்துக் கொண்டாள். அவளுக்கேற்றவாறு வீடும் ஓத்துழைத்திருந்தது. எல்லோரும் தாமதமாகவே எழுந்தனர்.

தனது கணித கூட்டல் மட்டையையும் எழுத்துக் கூட்டும் அட்டவணையையும் மறந்து விட்டு மகன் சட்ஹான் வெளிப்புறம் நோக்கி கருத்துன்றி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ராதாவின் கணவன் அயன் சந்தைக்கு போக வேண்டிய நேரம் இது.

ராதாவின் மைத்துனி பாடசாலைக்கு செல்ல வேண்டிய நேரம் இது.

ராதாவின் மாமியார் காலைப் பிரார்த்தனையும் பூர்த்தி செய்து நாளின் முதல்வேளை ஆகாரத்துக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஆனால் ராதா இன்னமும் படுக்கையிலே சரிந்திருந்தாள். ராதா இன்று சமைக்க மாட்டாள். இல்லை. இன்று சமைக்க மாட்டாள். இன்று சமைக்கவே மாட்டாள்.

என்னதான் நடந்து விட்டது? எங்கு தவறு நிகழ்ந்து விட்டது? எல்லோரும் இன்று பட்டினியாக இருக்கப்போகின்றார்களா?

‘தனக்குமே புரியவில்லை. ஏன் அப்படி என்று’ மாமியார், கணவன், மைத்துனி யாவரும் திகைத்துப் போயிருந்தனர். ராதா அதனை கிஞ்சித்தும் பொருட்படுத்தாமல் இருந்தாள்.

மெத்தனமாக படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்தாள். மூலையில் இருந்த வெற்றுக்குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு எவ்வித பதட்டமுமின்றி மெதுமெதுவாக குளத்தை நோக்கி நடந்தாள்.

‘எனது மகன் பசியுடன் இருக்கப் போகின்றானா? தனக்குத்தானே கதைகள் கேட்டுக் கொண்டானே அன்றி அதற்கு அவள் பதில் சொல்வதாக இல்லை. அவளின் மாமியார் கொதி கிளம்பியவளாக இந்த தலைக்கனத்தை யாரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டாய்? திமிர் எப்படி பிடித்தது?’ என நெருப்பெடுத்தாள்.

ராதா எதற்கும் விடையளிப்பதாக இல்லை. அவள் கணவன் கலக்கமடைந்திருந்தான்.

‘நான் இப்போது பாடசாலைக்குப் போக வேண்டும்’ என்றாள் மைத்துனி.

ராதாவின் வாயிலிருந்து எதுவும் உதிரவில்லை. அவளின் மைத்துனி சோகமாகவும் சற்று திகிலடைந்தவளாகவும் காணப்பட்டாள்.

ராதா அமைதியாக குளத்தின் கரையில் அமர்ந்து பாதங்களை நீருக்குள் தொங்க விட்டாள்.

வசவுகளைக் கொட்டும் அவளின் மாமியாரும் குடும்பத்தவர்களும் அவளைச் சூழ நின்றுருந்தார்கள். அதனை கண்டும் காணாதவளாக ராதா இருந்தாள். அவளின் கவனம் தண்ணீருக்குள் சென்றிருந்தது. குளத்தின் பலரக மீன்கள் கும்பலாக வந்து அவளின் பாதங்களை வளைத்து மொய்த்தன.

‘அப்பால் போய் விடுங்கள். இன்று உங்களுக்கு உண்பதற்கு எதுவும் கொண்டு வரவில்லை’ ஆனால் மீன்கள் அதைக் கேளாமல் குத்துக்கரணம் அடித்து மகிழ்ந்து நீந்திக் கொண்டிருந்தன.

ராதாவின் வருகையே அவைகளுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது. அதைவிட அவைகளுக்கு வேறெதுவும் தேவையாக இல்லை.

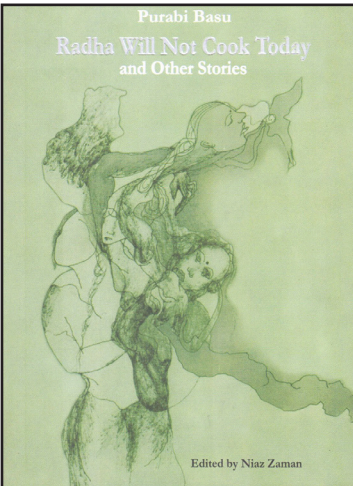
ராதா வானத்தை வெறித்துப் பார்த்தாள். சூரியன் அவளை நோக்கி சிரித்தவாறே கேட்டான். ‘நீ கோபங்கொண்டவளாக இருக்கின்றாயா?’ ராதா சீற்றங்கொண்டவளாக ‘நீ ஏன் தாமதித்து வராமல் விட்டாய்’ என்றாள்.

‘நீ வயல் நிலங்களைப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்வாய். நான் தாமதமாக வந்திருந்தால் பயிர்களுக்கு என்னவாகியிருக்கும் தெரியுமா? தான் அமர்ந்திருந்த குளத்தருகே இருந்த பயிர் நிலத்தில் தாவரங்கள் வாடியவாறு இருந்தன. ‘அவைகள் தப்பித்துக் கொள்ளுமா?’ என ஐயுற்று கவலை கொண்டாள்.

‘மனந் திறந்து சிரி.... வாழ்க்கையில் எல்லாம் மீளக் கிடைத்துவிடும்’ என்றான் சூரியன். ராதா எழுந்து நின்றாள். கரங்களை நீட்டி நெட்டி முறித்தாள். சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். அவள் சிரித்தாள்.... சிரித்தாள். மீண்டும் சிரித்தாள். தானியங்கள் சுமந்த நெற் கதீர்கள் உறக்கத்திலிருந்து விழித்தது போல் சிலிர்த்துக் கொண்டு நிமிர்ந்தன.

சற்று அவைகளாக தம்மைக் குலுக்கிக் கொண்டு நீண்டன. அப்போது கணவன் அவளது தோளைப் பிடித்து உலுக்கினான். மாமியார் ஆத்திரம் கொண்டு வசவுகளால் சபித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவளது மைத்துனி திகைத்துப்போய் அழுது கொண்டிருந்தாள். ஆனால் ராதாவோ தொடர்ந்தும் சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள். மேலும் சிரித்துக் கொண்டே இருந்தாள். அவள் சிரிப்புக்கு இசைவாக காற்று இலைகளை ஊடுருவி சலசலக்க வைத்தது. குளத்து நீரும் சிரிப்புக்கேற்ப சிற்றலைகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது. மீன்களும் நடனமாடியபடி களிப்புற்று நீந்தித் திரிந்தன. பூக்கள் இலைகளின் அசைவுகளுக்கு ஏற்ப தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன. ராதா சிரிக்கின்றாள். சிரிக்கின்றாள். சிரிக்கின்றாள்.

கோபமுற்ற கணவன் வெற்று சோற்றுப் பானையை போட்டு சிதறடித்து விட்டு ஆக்ரோசத்துடன் சந்தைக்குப் போனான். மாமியார் அவளை வையும் தொனியில் உச்சஸ்தாயியை தொட்டிருந்தாள். அப்படியே அதைத்தொடர்நாள். அவள் மைத்துனி திருட்டுத் தனமாக பக்கத்து வீட்டின் படியில் ஏறிக் கொண்டிருந்தாள். மகன் சட்ஹான் மெதுவாக நகர்ந்து குளத்துக்கு அருகே வந்து ராதாவின் பக்கத்தில் நின்றான்.

ஆனால், ராதா இன்று சமைக்க மாட்டாள். சமைக்க மாட்டாள். இல்லை அவள் சமைக்க மாட்டாள்.

மெதுவாக திரும்பி மகனைப் பார்த்தாள். ஒருகணம் அவள் ஆடிப்போனாள். பின் நிலைகுலைந்தாள். ராதா அப்படியே தரையில் அமர்ந்தாள். பின் திடுக்குற்று எழும்பி நின்றாள். அவளுக்கு நன்றாகத் தெரியும் தனக்கு எதுவித சுகவீனமும் இல்லை என்பது. அந்தக் கணத்தில் அவள் உணர்ந்தது வாழ்க்கையில் சர்வ சாதாரண விசயங்களும் ஒருவரை நோயுறச் செய்யலாம் என்பதையே. எனவே அதற்காக அவள் பயப்படவில்லை.

‘அம்மா எனக்குப் பசிக்கிறது’. அந்த அழுக்கைக்குரல் மீண்டும் அவளிடம் ஒலித்தது. ‘அம்மா எனக்குப் பசிக்குது’.

ராதாவின் இதயத்தில் ஓர் அதிர்வலை தோன்றியது. அமைதியான கடலில் தோன்றிய புயற்குணம் போன்றதாக அது இருந்தது. மகனை இறுக்கி அணைத்தவாறு குளத்தையே மீண்டும் பார்க்கத் தொடங்கினாள். பின் சூரியனை வானத்தில் பார்த்தாள். பின் மரங்களை, பறவைகளை, பூக்களை, இலைகளைப் பார்த்தாள். அவளைச் சூழ விருந்தவைகளை எல்லாம் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்தாள். நீண்டநேரம் கடந்தது. அப்போது காகமொன்று அங்கு பறந்து வரும்போது, அதன் அலகிலிருந்து பப்பாசிப் பழத் துண்டொன்று ராதாவின் மடியில் வீழ்ந்தது. இரண்டு கரங்களாலும் அதனை எடுத்து தோலுரித்து மகனுக்கு ஊட்டினாள். சட்ஹானின் பசியை அது போக்கவில்லை. ராதா மரங்கொத்திப் பறவை ஒன்று அழைத்து ‘குளத்தின் மையப்பகுதியில் இருக்கும் தாமரைக்கூட்டத்திலிருந்து நெற்று (POL) ஒன்றைக் கொண்டு வா’ என்றாள். கொண்டுவரப்பட்ட நெற்று பெரிதானது.

லிருந்து அரும்பிய காம்பினை உறிஞ்சினான். ஆரம்பத்தில் மிருதுவாக உறிஞ்சியவன் பின்வன்மையாக உறிஞ்சத் தொடங்கினான்.

தனது முழுச் சக்தியையும் பிரயோகித்து தாயின் தேகத்திலிருந்து அமிர்தத்தை உறிஞ்ச முயன்றான். ராதா விசாரமுற்று அடங்க முடியாதவளானாள். எதிர்ப்பார்த்த அது நடக்க வில்லை.

பசியை தணிக்கப்போதுமானது. என்னவோ மகன் அதில் மிகச் சிறியளவையே உண்டான். ‘அம்மா எனக்குப் பசி தாங்க முடியவில்லை’ சமைக்கப் போக மாட்டீங்களா’ சட்ஹானுக்கு நான்கு வயதே நிரம்புகிறது. அவனின் பெரும் பசிக்கு அந்த சின்ன பப்பாசித்துண்டு போதாது. ‘அம்மா சமைக்கப் போக மாட்டீங்களா’ அந்தக் குரல் கேட்டு அவளுக்கு இதயம் வெடிப்பது போலிருந்தது. அவனுக்கு அடி பணிய வேண்டுமென தோன்றியது. என்றாலும் சமைக்க முடியாது எனக்கூறும் மனோதிடம் அவளிடமிருந்தது,

ராதா சமைக்க மாட்டாள். ராதா இன்று சமைக்க மாட்டாள். இல்லை. ராதா சமைக்க மாட்டாள்.

மகனை மார்போடு அணைத்து தூக்கிய வாறு பழமரங்கள் அடங்கிய பகுதிக்குள் நுழைந்தாள். அங்கு புற்றரையில் சம்மணமிட்டு அமர்ந்தாள். மகனை மடியில் கிடத்தினாள். சுற்றும் முற்றும் நுணுக நோக்கிப் பார்த்தாள். கண்ணுக் கெட்டிய தூரமெங்கும் ஆளரவம் இல்லை.

காமரங்காய் மரத்தினதும் பலா மரத்தினமும் இலைகள் தென்றலில் அசைந்து அவளுக்கு மென்மையான விதானமமைத்துக் தந்தன. ராதா மெதுவாக தன் மார்பகங்களை பிதுக்கி வெளியே எடுத்தாள். குத்திட்ட வட்டமான மார்பகங்கள் நீலவானிலிருந்து வீசிய சூரியவொளிபட்டு மிளிர்ந்தன. தனது இடது முலையைத் தூக்கி அதன் காம்பினை மகனின் வாய்க்குள் நுழைத்தாள். வலது கரத்தால் சட்ஹானின் தலையை அதன் கேசத்தை, நெற்றியை, கண்களை வருடிக் கொண்டிருந்தாள். அந்த கணத்தில் இந்த எதிர்பாராத நிகழ்வையிட்டு மகன் சற்றே பயந்து போய் விட்டான். பின் மெதுவாக மிக மெதுவாக தனது தாயின் மார்பகத்தி

அவள் என்னதான் செய்யப்போகிறாள்?

முதுகெலும்பை நிமிர்த்தியவாறு தன்முன்னே இரண்டு கால்களையும் நீட்டி விரித்துக் கொண்டு வசதியாக அமர்ந்து கொண்டாள். தனது பற்களால் தனது கீழுதடை கடித்துக் கொண்டு, எதிர்பார்த்ததை கோரியவாறு அதற்காக பிரார்த்தனை வேள்வி செய்தாள். அப்போது அது நடந்தது. நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து கொட்டும் அருவியாக, கரைபுரண்டு ஓடும் வெள்ளம் கண்ட நதியாக அவள் சரீரம் முழுவதையும் வதைத்துக் கொண்டு அவள் மார்பகத்திலிருந்து அது வெளியேறியது. ராதா மகனின் முகத்தைப் பார்த்தாள். அவன் கெலித்துப் புன்னகைத்தான். அவனது துருதுருத்த வாய்ப்பாகத்திலிருந்து தோன்றி யிருந்த வெண்ணிற பால் நுரையிலிருந்து துளிகள் தரையில் கொட்டின.

ராதா சிரித்தாள்.

சட்ஹானும் சிரித்தான்.

முகில் கூட்டமொன்று சூரியனின் முகத்தை திரையிட்டு மறைத்தது. மைனா ஒன்று ஒற்றைக் காலில் நின்று ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தது. குளிர்ந்த தென்றலொன்று சுழன்று சென்றது.

ராதா சிரித்தாள்.

சட்ஹானும் சிரித்தான்.

ராதா இன்று சமைக்கப் போவதில்லை. என தீர்மானித்து விட்டாள்.

ராதா சமைக்க மாட்டாள், இல்லை. ராதா சமைக்க மாட்டாள்.

இன்று ராதா சமைக்க மாட்டாள்.

உலகம் வணங்கும் ஒன் சீல ஆதாரங்கள்

தமிழில் உருவான முதல் நூலென்று அறிஞர் பலராலும் போற்றப்படும் **தொல்காப்பியம்** இவ்வுலகம் உருவானது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்,

**நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும்போடைந்தும்
கலந்தமயக்கம் உலகம் ஆதலின்
இரு திணையம்பால் இயனெறிவழாமைத்
திரிவில் சொல்லொடு தழாஅல்வேண்டும்**

(பொருளதிகாரம், மரபியல்)

என்று கூறும். அதாவது, இயற்கை எனப்படும் நிலம், தீ, நீர், வளி, விசம்பு ஆகிய ஐந்தும் ஆனதே இவ்வுலகம் என்பதே மேற்படிச் செய்யுளின் சுருக்கமான பொருளாகும். இது போன்றே இரண்டாயிரத்து அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க காலத்தைச் சேர்ந்த சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் என்னும் தமிழ்வேந்தன் காலத்தில் வாழ்ந்த **முரஞ்சீயூர் முடிநாகராயர்** என்னும் புலவர் பெருமகன் தொல்காப்பியர் யாத்த மேற்படிச் செய்யுளின் பொருளைச் சற்று விரிவாக்கி

**மண் திணிந்த நிலையும்
நிலம் ஏந்திய விசும்பும்
விசம்பு தைவரு வளியும்
வளித்தலை இய தீயும்,
தீ முரணிய நீரும், என்றாங்கு**

ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை (பு.நா. - பாடல்-2)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். **சீலப்பதாரம்** என்னும் செந்தமிழ்க் காவியத்தின் அச்சாணியான ஆசிரியர் **இளங்கோ அடிகள்** தமது நூலின் தொடக்கத்தில் இயற்கைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து இசைத்த மங்கள வாழ்த்தில்

~ வாசுதேவராயர்

திங்களைப் போற்றும் திங்களைப் போற்றும் கொங்கு அலர் தார்ச் சென்னி குளிர் வெண்குடை போன்று இவ் அம் கண் உலகு அளித்தலான்.

**ஞாயிறு போற்றும் ஞாயிறு போற்றும்
காவிரி நாடன் திகிரிபோல், பொன் கோட்டு
மேரு வலந் திரிதலான்.**

**மா மழை போற்றும் மா மழை போற்றும்
நாம நீர் வேலி உலகிற்கு அவன் அளி போல்,
மேல நின்று தான் சுரத்தலான்.**

என்று ஒளியாகிய திங்கள், ஞாயிறு உட்பட மழையையும் வாழ்த்திப் பாடியமை அவர் இயற்கையை என்றும் வணங்குபவர் என்னும் உண்மையை வெளிப்படுத்தும். மழை கூட அது பெய்யும் போது அதன் தோற்றம் ஒளியாகவே துலங்கக் காணலாம்.

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்று பலராலும் போற்றப்படும் அரிய நூலை நமக்களித்த **மாணிக்க வாசகப் பெருமான்** (கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு) அதில் இறைவனை ஒளியாகக் கண்டு பூரித்ததை.

**மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனாரமுதே சிவ பரனே
ஓராதாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீராயுருக்கி செயன்னாருயிராய் நின்றானே
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
யாதியனேயந்த நடுவாகியல்லானே**

எனும் செய்யுள்கள் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும்.

ஒளியும் இருளும் கலந்ததுதான் உலகம். இவ்வுண்மையை எவராலும் மறுத்துரைக்க இயலாது. இளம் காலைப் பொழுதிலேயே ஒளியை நமக்கு அள்ளி வழங்கிய ஆதவன் மாலையில் மறைந்ததும் உருவாகும் இருளையும் போன்றதே மானிட வாழ்க்கை என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இன்றிருப்போர் நாளை இல்லை. இதுவே இயற்கை நமக்குக் கற்பிக்கும் பாடம்.

மகாகவீ பாரதீயம் தனது வசன கவிதையில் தீ தான் வீரத் தெய்வம், தீ தான் ஞாயிறு, தீயின் இயல்பே ஒளி என்று குறிப்பிட்டுள்ளதோடு சில சமயங்களில் தனியனாய் கடலோரத்தில் நடத்திய சீரிய ஒளி வழிபாடும் தனது “பாஞ்சாலி சபதம்” எனும் காவியத்தில் சூரியனை அழகுற வர்ணித்த பாங்கும் ஒளியே தெய்வம் என்னும் உண்மையை உறுதி செய்யும்.

ஒளியை அன்றி வேறொன்றையும் தெய்வமாகக் கொள்ளாதவர் **வள்ளலார்** அவர்கள். இதனால் தமிழ்நாடும் அவர் முன் தலை வணங்குகிறது. ஆனால் ஈழத்தின் **ஆறுமுக நாவலருக்கும்** இவ்வறிஞருக்குமிடையே ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு நீதி மன்றம் செல்லவும் வழிவகுத்தது. வள்ளலாரின் கோட்டைப் போற்றி மகிழ்ந்தவர்களில் ஒருவரான **சீலம்புச் செல்வர் ம.பொ. சீவஞானம்** அவர்கள், அடிகளார் பற்றி அரிய நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

கௌதம புத்தர் போன்றே இந்தியாவின் பீகார் மாநிலத்தில் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த சமண சமயத் தலைவர் **வர்த்தமானர் மகாவீரர்** இயற்கை எய்தியதும் சீடர்கள் அவரது உடலைச் சுற்றிவர விளக்கேற்றியமை ஒளியின் மகத்துவத்தையே உணர்த்தும். இதனை ஒத்தே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பலஸ்தீனத்தின் யூதேயாவில் அவதரித்த யேசு கிறிஸ்து “உலகின் ஒளி நான்” (I AM THE LIGHT OF THE WORLD) என்று உரைத்தமை (ஆதாரம் : புனித யோவானின் நற்செய்தி) ஒளியே உலகத்தின் உயிர் நாடி என்பதை வெளிப்படுத்தும். கடந்த பல ஆண்டுகளாக இயேசு கிறிஸ்து பிறந்தநாள் (டிசம்பர் 25) ஒளி விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வொளிவிழா ஏற்கனவே APOLLO (சூரியன்) விழாவாக இயேசு கிறிஸ்து பிறந்த அதே இடத்தில் கொண்டாடப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

ஒளிவழிபாடே உலகமெலாம் ஒரு காலம் பரவியிருந்தது. உதாரணத்திற்கு உரோமையில் (ரோமாபுரி) APOLLO வழிபாடு இடம்பெற்றதை சொல்லலாம். **மகாபாரதம்** என்னும் இதிகாசத்தின் கதாநாயகர்களில் ஒருவரான **கர்ணன்** காலையில் கண் விழித்து கதிரவனை வழிபடுவதைத் தனது கடமையாகக் கொண்டிருந்தமையை இதிகாசம் கூறும்.

இருளை ஓட ஓட விரட்டும் பேராற்றல் ஒளிக்கே இருக்கிறது. இதனை மழை காலத்தில் இடம்பெறும் கார்த்திகை விளக்கீடு தெளிவாகச் சொல்லும். கார்காலம் நிறைந்த கார்த்திகைத் திங்களில் மகாகவி பாரதி வீதி தோறும் விளக்கேற்றும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தான் என்பது வரலாறு. தமிழ்நாட்டின் திருவண்ணாமலையில் ஆண்டுதோறும் ஒளிவிழாக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இது போன்று ஈழத்தின் “சிவனொளிபாதமலை” என்னும் தூய தமிழ்ப்பெயரும் ஒளி என்னும் பொருளைக் கொண்டிருப்பதைக் கற்றோர் அறிவர். பழந்தமிழ் நாட்டின் தென்பகுதியில் **ஒளிநாடு** என்ற பெயரில் ஒரு நாடு இருந்ததாக அறிஞர் **பொ. சங்கரப்பள்ளி** கூறுவதும் (நாம் தமிழர் - பக்கம் 42) நமது கவனத்திற்குரியது.

மேலும் கிறிஸ்தவர்களின் பழைய ஏற்பாட்டில் (OLD TESTAMENT) “இறைவன் ஒளிதர நெருப்பாகத் தூணில் இருந்தார்” எனும் “வாசகம்” இடம்பெற்றிருப்பதைக் கவனிக்கையில் “ஒளியே உலகம்” என்னும் உண்மை மக்கள் மனதில் வேருன்றியிருந்தமையை உணர்த்தும்.

தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தந்தையும் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பெரும் புலமை பெற்றிருந்தவருமான **ஃபரர்ஷர் மறைமலை அடிகள்** ஒளிபற்றி ஒளிவு மறைவின்றி உண்மையை இவ்விதம் உரைப்பார்.

தீவடியே இறைவன் வடிவென்னும் உண்மையைத் தமிழ்ச் சான்றோரே முதன்முதல் கண்டறிந்தவரென்பதற்குச் “சுடர்கின்ற கோலம் தீயேயென மன்னு சிற்றம்பலவர்” என்று சைவ சமய முதலாசிரியராகிய மாணிக்கவாசகப் பெருமான் வலியுறுத்தி அருளிச் செய்தவாறு போலவே அவர்க்குப் பின்வந்த ஏனையச் சைவ சமயா சிரியரும் **மெய்கண்ட தேவர்** முதலான சைவ சித்தாந்த ஆசிரியரும் பிறருமெல்லாம் ஒருகாலன்றிப் பலகாலும் பற்பல இடங்களிலும் அடுத்தடுத்து ஒதுமாற்றால் நன்கு விளங்கா நிற்கும். (தமிழர் மதம் பக்கம் 144)

தமிழை முழுமையாகக் கற்ற மறைமலை அடிகளின் (1876 – 1950) மேற்படி ஆய்வுரையை யாரும் மறுதலிக்கப் போவதில்லை. திருவாசக மாணிக்கவாசகர் போல் ஒளியையே கடவுள் எனக் கொள்ளும் அடிகளார் வழிநின்று அவ்வொளியை நாமும் காலை எழுந்ததும் கை குவித்து வணங்குவோமாக!

சிறுகதை

தாய் land

ந. பார்த்தீபன்
(வவுனியா)

சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு ஒரே கவலையாக இருக்கிறது. ஏதோ எழுபத்தெட்டு வயதைக் கடந்தாலும் பக்குவமாக தான் இல்லையோ... என்ற நினைப்பு இப்ப ஏனோ அடிக்கடி வருகிறது.

மனைவியும் இரண்டு வயது குறைந்தவள் தான்... ஆனால் அவள் நல்ல தெளிவாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அது இயல்பு என்று பலவேளைகளில் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டாலும் ஏன் தன்னால் அப்படி இருக்க முடியவில்லையே என்று சிலவேளைகளில் எண்ணித் தன்னையே நொந்தும் கொள்வார்.

இரண்டு மகன்கள். ஒருவர் அவுஸ்ரேலியா. மற்றவன் இலண்டன். மூத்தவன் குடும்பமாக இலங்கையிலிருந்து போனவன். இளைய வனுக்கு மூன்று வருடங்களுக்கு முந்தான் இந்தியாவில் வைத்து திருமணம் செய்து பின் மருமகளை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

மூத்தவன் தன்னைப் போல என அடிக்கடி மனைவி சொல்லுவதிலும் ஓரளவு உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அவன் இலங்கையில் இருந்து பொறியியலாளராகப் படித்து, தான் விரும்பிய பெண்ணையும் பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் திருமணம் செய்து கொழுப்பு, புத்தளம், திருகோணமலை என வேலை பார்த்து இரண்டு பிள்ளைகளும் கிடைத்த பின் நாட்டின் பொருத்த மற்ற சூழ்நிலையைக் காரணம் காட்டி அவுஸ்ரேலியாவுக்குப் போயிட்டான்.

இளையவன், அவன் படித்த பாடசாலையில் தான் படித்தான். மூத்தவனுக்குக் கொடுத்ததை விட சகல வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் இவனுக்குக் கொடுத்தும் பல்கலைக்கழகம் போகவில்லை. பிறகு ஏ.எல்லோட ஒரு வேலை எடுத்து வேலையின் நிமித்தம் மன்னாருக்கும் வவுனியாவிற்குமென பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான்.

“மிகவும் மோசமான காலப்பகுதி. தம்பி வவுனியாவில் ஒரு வேலையைப் பார். நித்தம் ஓரிடத்தில் இல்லாது அங்கையும் இங்கையுமாக அலைந்து உனக்கேதாவது நடந்தாலும் என நாங்கள் கலங்கியது போதும்” எனக் கூறி ஒருமாதிரி இலண்டன் போனான்.

அங்கும் தனக்குப் பீ.ஆர். கிடைத்தபிறகு தான் கலியாணம் கட்டுவேன் என்று நாற்பது வயதுவரை இருந்து கொண்டான்.

அதன் பிறகு அவனுக்கு ஒரு பெண் தேடி, அதற்கு எழுபத்தைந்து வயதில் சிதம்பரப்பிள்ளையும் புறோக்கரும் பட்டபாடு... பின் எழுபத்து மூன்று வயது மனைவியையும் கூட்டிக்கொண்டு இந்தியாவுக்குச் சென்று திருமணம் முடித்து வைத்து... தன் பெரிய கடமை முடிந்ததாக நினைத்தார்.

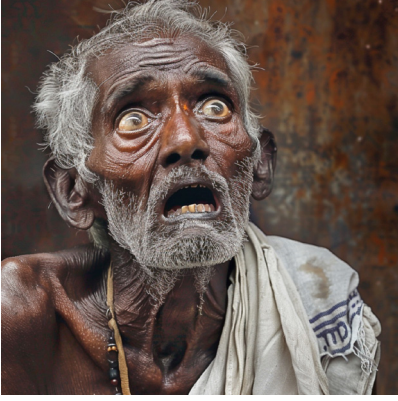
இந்தியாவில் தம்பியின் திருமணத்திற்கு குடும்பமாக வந்து சகல வேலைகளையும் தம்பியுடன் செய்து மூத்தவன் மீண்டும் அவுஸ்ரேலியா போய்விட்டான்.

பிறகு மருமகளையும் கூட்டிக்கொண்டு இலங்கைக்கு வந்து நான்கு மாதங்களின் பின் அவளும் இலண்டன் போய்விட்டான்.

இப்ப டெலிபோனில் கதைப்பதால் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் மக்கள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகளோடு பொழுது போயிடும்.

மற்றைய நாட்களில் மனைவி சமைக்க பொருட்கள் வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுப்பதும் அவள் சமைத்து விட்டுத் தருவதைச் சாப்பிடுவதுமாக... காலம் மெல்ல மெல்ல கரைகிறது.

மனைவி சமையல் முடிந்ததும் ரீ.வீயைப் பார்த்து குறிப்பாக அந்த நாடகங்களைப் பார்த்து தன் பொழுதைப் போக்க, சிதம்பரப்பிள்ளையும் ரீ.வீயில் போகிற ஒரு செய்தியையும் விட்டு வைப்பதில்லை.

இருவரும் மெல்லமெல்ல நடந்து நகர்ந்து தங்கள் வேலைகளை ஓரளவு செய்து கொள் வார்கள். சிதம்பரப்பிள்ளை சில சமயங்களில் இலக்கியக் கூட்டங்கள், நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், நாடக ஆற்றுகைகள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றில் கலந்துகொள்வார். தற்போது அதுவும் குறைந்துவிட்டது.

மனைவி ஒரு நாள் “என்னைப் பார். எனக்கு உப்பிடி வெளியில் போய் வரத் தெரியாதே. நான் ஏன் போறதில்லை. விழுந்தாக் கிழுந்தா தூக்கிப் பறிக்க ஆளிருக்கே...? அதை யோசிக்கிறதில்லையே...”

அதன் பிறகு தான் சிதம்பரப்பிள்ளையும் ஓரிடமும் பெரிசாகப் போறதில்லை. ஆனால் எவ்வளவு நேரம்தான் வீட்டுக்குள்ளே ஆளையார் பார்த்துக் கொண்டு அல்லது ரீவீயைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பது... என்ற அங்கலாய்ப்பு வந்துகொண்டு இருக்கிறது.

காணியில் வேலை செய்வதற்கு யாராவது வந்தால் அவர்களுடன் கதைத்து பொழுது போகும். ஆனால் தொடர்ந்து காணியில் வேலை வருவதில்லைத்தானே.

இயன்ற வரை வீட்டு வேலைகளை மனைவியுடன் சேர்ந்து சிதம்பரப்பிள்ளையும் செய்வார்.

தொடர்ந்து கார்த்திகையில் இருந்து மழை செய்ததும் குளிர் கூடியதும் சிதம்பரப் பிள்ளைக்கு இம்முறை ஒத்துவரவில்லை. காய்ச்சலும் தடிமனுமாக கிழமைக் கணக்கில் வாட்டியது.

பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளை கள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் கதைப்பதால் அவர்களுக்கு சொல்லாமலும் இருக்க முடியாது. தற்செயலாக வேறு யார் மூலமாவது பிள்ளைகள் அறிந்து கொண்டாலும் கவலைப்

படுவதோடு கோபமும் கொள்வார்கள் என்பதால் மனைவி சொல்லிவிட்டாள்.

இளையவன் வந்து போவதற்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. அவனுக்கு இலங்கை வந்து போவதற்கு சிற்றிசன் கிடைக்கவில்லை என்பதும் அதனால்தான் திருமணத்தை இந்தியாவில் வைத்ததும்... சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு தெரியாததல்ல.

ஆனால் மூத்தவன்...

மூத்தவனின் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு போய் வருகிறவர்கள். எங்கடை நாட்டைப் போல பிள்ளைகள் கண்டபடி லீவு எடுக்கேலாது என மூத்தவன் மட்டுமல்ல வேறு பலரும் கூறுவதை சிதம்பரப்பிள்ளை முன்பே அறிந்திருந்தார். பிள்ளைகளின் கல்வியிலும் சுகாதார விடயங்களிலும் வெளிநாடுகள் பொதுவாக நல்ல கவனம் என்பதையும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்.

ஒரு மாதம் கடந்த பின்னர் ஓரளவு மெல்ல மெல்ல நடந்து நகர்ந்து தன்னுடைய வேலைகளை தானே செய்யும் தெம்பு அவருக்கு வந்து விட்டது.

பேரப்பிள்ளைகள் தாங்கள் தாய்லாந்துக்கு சுற்றுலா போய் அங்கே பல்வேறு காட்சிகளைப் பார்ப்பதாகவும் இரசிப்பதாகவும் பெற்றோருடன் நின்று தனித்தும் பல போட்டோக்களை வாட்ஸ்அப் மூலம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு அவுஸ்ரேலியா போய்ச் சேர்ந்த படத்தையும் அனுப்பி யிருந்தார்கள்.

போட்டோக்களை பார்த்து சிதம்பரப் பிள்ளையும் மனைவியும் பெரிய சந்தோச மடைந்தார்கள்.

இரவு படுக்கையில் சிதம்பரப்பிள்ளை விம்மும் சத்தமும் மெல்லிய குரலில் அழும் சத்தமும் கேட்க...

மனைவி “என்னப்பா... என்ன செய்யுது...? வயிற்றுக்குள்ளே ஏதாவது கோளாறோ...? என்று அக்கறையாகக் கேட்கிறாள்.

பலமுறை அவள் கேட்டதன் பின் “இல்லை யப்பா தாய்லாந்து வந்த இந்தப் பிள்ளை...” அவரால் அழுகையை அடக்க முடியவில்லை... அழுதழுது... “இங்கையும் ஒருக்கா வந்திட்டுப் போயிருக்கலாம்...” என்று சொல்லி பெரிய சத்தமாக அழுகிறார்.

○ ○ ○

பரிமேலழகர் உரையில் நுண்பொருள்மாலையார் முன்வைக்கும் திருத்தியங்கள்

இன்று எமக்கு கிடைக்கப்பெறும் திருக்குறளுக்கு பரிமேலழகர் அடித்தளமாக அமைந்துள்ளார். பரிமேலழகரின் காலத்துக்கு ஏறத்தாழ மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர், காரர்தன கவராயர் என்பவர், பரிமேலழகரின் உரைக்கு உரைக்குறிப்புகளை, நுண்பொருள்மாலை எனும் தலைப்பிட்டு குறித்து வைத்துள்ளார். இந்நூலானது பரிமேலழகரின் உரைச் சிறப்பினை வெளிக்கொணரும் அநேகருணம். உரைக்குள் வந்துள்ள இடைச்செருகல்கள் (கள்ளவுரை) உட்பட சில திருத்தங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. 1980ஆம் வருடம், பேராசிரியர் இ. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களால் இந்நூல் முழுமையாக பதிப்பிக்கப்பட்டது. நுண்பொருள்மாலையார் முன்வைக்கும் திருத்தங்களை தொகுத்து நோக்கும் ஓர் ஆரம்ப முயற்சியாகவே இக்கட்டுரை அமைகிறது.

© **நானம் பாலச்சந்திரன்**

01. திருக்குறளின் கட்டமைப்பு

“இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் திருக்குறளின் கட்டமைப்பானது மூலவடிவத்திலிருந்து வேறுபட்டது” என்பதில் இருவேறு கருத்துகளுக்கு இடமில்லை. இதனைத் தமிழ் ஆய்வுலகம் நன்கு அறியும் எனலாம். திருக்குறள் எழுதப்பட்டு, பல நூற்றாண்டுகள் கடந்த நிலையில், அதன் மூலக் கட்டமைப்பு எவ்வாறிருந்திருக்கும்? என்பதைத் துணியமுடியாத வெகு தொலைவில் இன்று நாமுள்ளோம்.

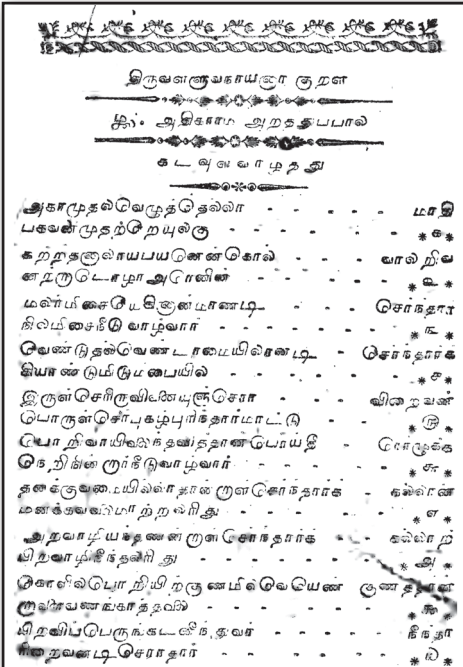
இன்று எமக்குக் கிடைக்கும் திருக்குறளி லுள்ள **அத்காரத் தலைப்புகளும், அத்கார ஒழுங்கும், குறள் ஒழுங்கும் பரிமேலழகர்நால் கையளிக்கப்பட்டவை** என்பதை உள்நுழைந்து நோக்குவோர்கள் இலகுவில் துணிந்து கொள்வர். 1812களில் திருக்குறளின் **மூலம் மாத்தரம்** முதன்முதலில் அச்சவாகனம் ஏறியது. அடுத்த நூறு வருடங்களில் மூலத்தை யும், பரிமேலழகரின் உரையையும் ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்து பலரும் அச்சவாகனம்

ஏற்றியுள்ளனர். 20^{ஆம்} நூற்றாண்டின் முற்பாதியிலேதான் ஏனைய உரையாசிரியர்களின் உரைகள் பகுதிபகுதியாக அச்சவாகனம் ஏறத்தொடங்கின.

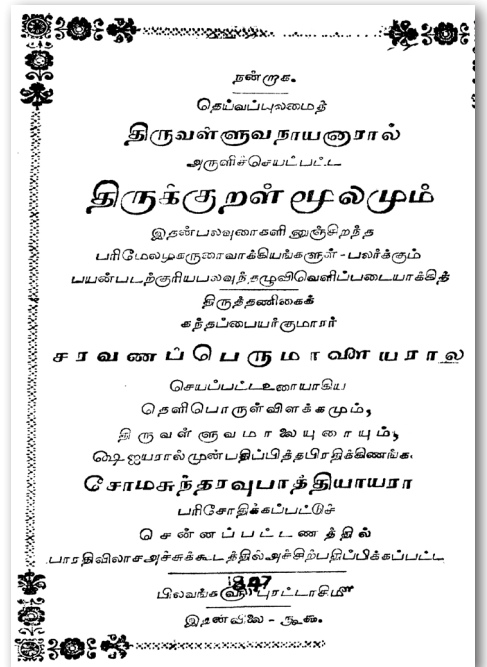
1812 தொடங்கி முதல் நூறு ஆண்டுகளில் அச்சேறிய திருக்குறள் பதிப்புகளில் உள்ள கட்டமைப்புடன் இன்றைய பதிப்புகள் ஒத்துள்ளன. அதாவது, பரிமேலழகர்கையளித்துள்ள திருக்குறளின் கட்டமைப்பை இன்றைய தமிழ் உலகம் ஏக மனதாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது எனலாம்.

இப்பின்புலத்தை நாம் சிறிது புரிந்து கொள்வது, இக்கட்டுரைக்குள் நுழைவதற்கு உதவியாக அமையும்.

பரிமேலழகருக்கு முன்னர் திருக்குறளுக்கு உரையெழுதிய பதின்மரில் **மணக்குடவர்**ன் உரையின் வாயிலாக திருக்குறளில் மாறுபட்ட வடிவங்கள் இருந்துள்ளதைக் கண்டுகொள்ளலாம். மணக்குடவர் எழுதிய **அறத்துப்பால்** உரையின் பிரதியொன்றை 1917^{ஆம்} (பிங்கள - சித்திரை) வருடம் முதன்முறையாக **வ. உ. சத்யரம்பள்ளை**

1812^{இல்} அச்சேறிய திருக்குறள் மூலம் - கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரம்

பரிமேலழகரின் உரையைத் தழுவி சரவணப்பெருமானையார் எழுதிய உரை (1847)

அவர்கள் அச்சவாகனம் ஏற்றியுள்ளார் என அறியமுடிகிறது.

இங்கு குறிப்பிட்ட மணக்குடவரின் திருக்குறள் - அறத்துப்பால் கட்டமைப்புக்கும் இன்று நாம் பரவலாகக் காணும் பரிமேலழகரின் திருக்குறள் - அறத்துப்பால் கட்டமைப்புக்கும் இடையிலான சீல வேறுபாடுகளை இங்கு எடுத்து நோக்குவோம்.

1. அதிகாரத் தலைப்புகள் : பரிமேலழகரின் கட்டமைப்பில் **ஈகை** (அதி - 23), **புகழ்** (அதி - 24) போன்றவை மணக்குடவரின் கட்டமைப்பில் **ஈகையுடைமை** (அதி -23), **புகழுடைமை** (அதி - 24) எனவுள்ளன. இதன் தொடர்ச்சியாக **முதல்வரைப் பெறுதல்** (அதி - 7) எனும் அதிகாரத் தலைப்பு **மக்கட்பேறு** என மணக்குடவரில் உள்ளதையும் காணலாம்.

2. அதிகார ஒழுங்கு : **இல்லறவியல்** 16^{ஆவது} அதிகாரமாக உள்ள **பொறையுடைமை** யானது மணக்குடவரால் 13^{ஆவது} அதிகாரமாக வைக்கப்பெற்றுள்ளது. இருப்பினும் இது இல்லறவியலினுள்ளேயே காணப்பெறும் அதிகார ஒழுங்கு மாற்றத்துக்கு ஓர் உதாரணமாகும்.

பரிமேலழகரால் **தூறவறவியல்** வைக்கப்பெற்றுள்ள **புலான் மறுத்தல்**, **கொல்லாமை**, **இன்னா செய்யாமை** போன்ற அதிகாரங்கள், மணக்குடவரினால் **இல்லறவியல்** வைக்கப்பெற்றுள்ளமை, திருக்குறளின் **பொருள்நிலையல்** கூர்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டிய வேறுபாடுகளாகும்.

மணக்குடவர் காமத்துப்பாலில் உள்ள இருபத்தைந்து அதிகாரங்களையும் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, நெய்தல், மருதம் என்ற வரிசைப்படி, ஒவ்வொரு திணைக்கும் ஐந்து அதிகாரங்கள் அமைத்துள்ளதாக, 'திருவள்ளுவர்' என்ற நூலில் (1934 - பக்கம் 29) **செல்வக்கேசவராய முதலியார்** பதிவு செய்துள்ளார். ஆனால், அச்சவாகனம் ஏறியுள்ள மணக்குடவர் உரைப் பதிப்புகளில் இக் கட்டமைப்பைக் காணமுடியாதுள்ளது. செல்வக்கேசவராய முதலியார், ஓலைச்சுவடி ஒன்றில் இந்தக் கட்டமைப்பைக் கண்டிருக்க வேண்டும் என அனுமானிக்கலாம்.

இல்லறவியல்

மையைத் தரும் பெரிநான ஓர் ஆக்கமேயாயினும், சான்றோர்க்கு கடை - உயாந்தோர்ப்பு ஆகாது.

வேள்வியின் வரும் கொலையும் ஆகாது, பெரியோர் வீடுபெற்றை விரும்பிக் கன்மந்தை விடுத்தலால் என்ற கூறினார். கஅ0.

கக-வது.—புலான் மறுத்தல்.

புலால் மறுத்தலாவது, (புலால் திரைஞல் அருளில்லையா மென்பானால்) புலாலை விடுக. புலால் கொலையால் வருதலானும், புலானுண்ணல் கொலைக்கு ஏடாகாணும், இவ்வநிகாரம் கொல்லாமை நிர்வகிப்பெய்து.]

புண்ணாமை வேண்டும் புலாலைப் பிறிதொன்றின் புண்ண துணர்வார்ப்பெறின்.

இ - ன் - புலாலை உண்ணாமை வேண்டும் - புலாலை உண்ணாமை வேண்டும்; உணர்வார்ப்பெறின் - (அதன் உண்மைத் தன்மையைக்) காண்பார் உண்டாயின், அது பிறிது ஒன்றின் புண் - அது பிறிது ஒன்றின் புண்ணும்.

[பிறிது ஒன்றின் - வேறு யார் பிராணியின்.]

இது, புலால் மறுத்தல் (காட்டி) மென்பதும், அபயம் புலாமைப் பதும் சிறிதும். கஅக.

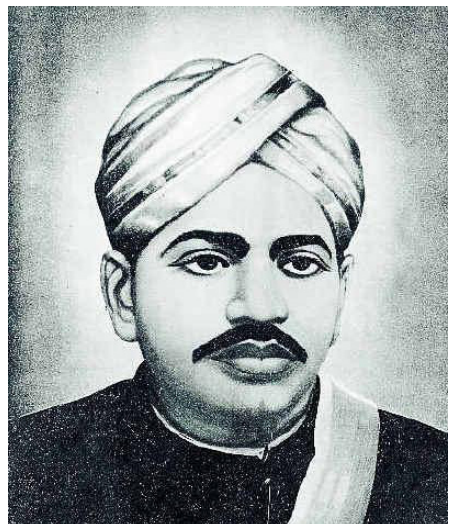
பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கில்லை; அருளாட்சி ஆங்கில்லை உன்நின் பவர்க்கு.

இ - ன் - பொருள் ஆட்சி போற்றார்க்கு இல்லை - பொருள் தனை ஆளுதல் (அதனைக்) காக்கமாட்டாதார்க்கு இல்லை; ஆங்கு அருள் ஆட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை - அதுபோல அருளின ஆளுதல் ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை.

ஊனுண்ண அருட்கேடு வரும் என்றார்.

கஅஉ.

1917^{இல்} வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை பதிப்பித்த மணக்குடவர் உரையில், இல்லறவியலில் புலான் மறுத்தல் அதிகாரம் காணப்படல்

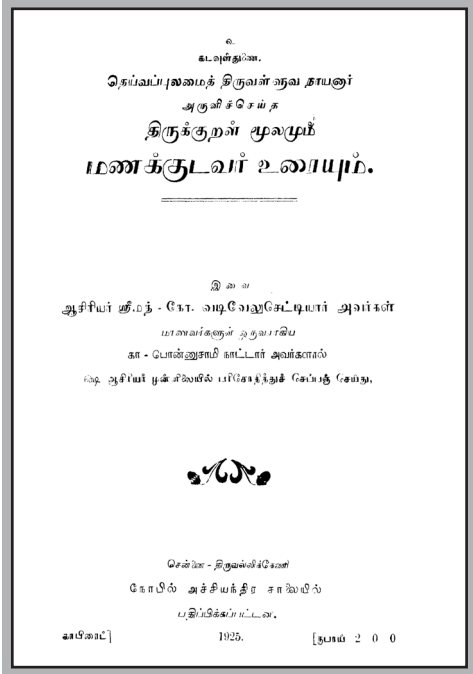
வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை

இத்தகு வேறுபாடுகள், திருக்குறளை வள்ளுவர் இயல்களாகப் பிரித்தாரா? அல்லது உரையாசிரியர்கள்தான் பிரித்தார்களா? காலத்தால் முந்திய மணக்குடவர் புலான் மறுத்தலை இல்லறவியலில் வைக்க, பரிமேலழகர் ஏன் அதை துறவறவியலில் வைத்தார்? எனத் தொடர்ச்சியான பல வினாக்கள் எம்முன்னால் எழுகின்றன. இவ் வினாக்களுக்கு அனுமானங்களை முன் வைக்கலாமே ஒழிய ஆதாரபூர்வமான விடைகளை தற்காலத்தில் காண்பதரிது.

இவ்வாறாக அறத்துப்பாலில் 50 சதவீதத்துக்கும் மேற்பட்ட அதிகாரங்கள், தமக்குள் மாறுபட்ட ஒழுங்கைக் கொண்டுள்ளமையைக் காணலாம்.

3. குறள் ஒழுங்கு : ஓரிரு அதிகாரங்களைத் தவிர, ஏறத்தாழ அனைத்து அதிகாரங்களுக்குள்ளும் பரிமேலழகர் நிரற்படுத்தியுள்ள குறள்களின் ஒழுங்கும், மணக்குடவர் நிரற்படுத்தியுள்ள குறள்களின் ஒழுங்கும் தமக்குள் வேறுபட்டு நிற்கின்றன.

1925^{ஆம்} வருடம் **கா. பொன்னுசாமி நாட்டார்** அவர்கள் மணக்குடவரின் உரையை

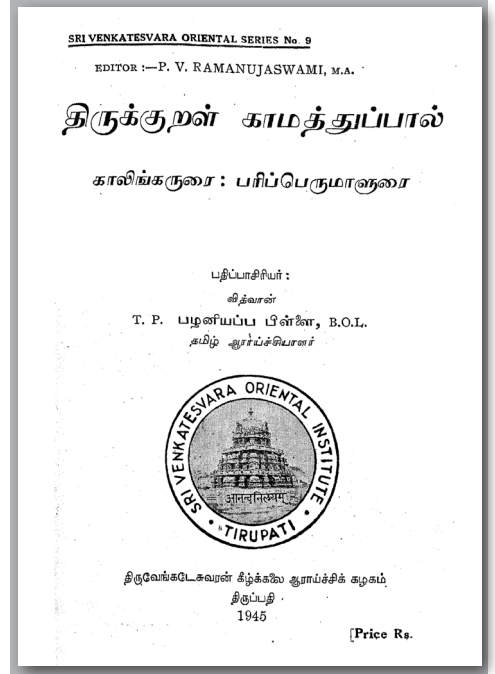

1925^{இல்} கா. பொன்னுசாமி நாட்டார் பதிப்பித்த மணக்குடவர் உரை

முழுமையாக வெளியிடுகிறார். அவருக்கு 32 குறள்களுக்கான உரைகள் மாத்திரம் கிடைக்கவில்லை. அவற்றுக்குப் பரிமேலழகரின் உரைகளை உள்ளடக்கி வெளியிடுகிறார். ஆனால், இந்த மணக்குடவர் உரையின் கட்டமைப்பு முழுவதும் பரிமேலழகரின் கட்டமைப்பை ஒத்துள்ளதைக் காணலாம்.

1917^{ஆம்} வருடம் வெளிவந்த வ.உ.சியின் மணக்குடவர் பதிப்பில் காணப்பட்ட வேறுபாடுகளைப் போன்று **பரிப்பெருமாள்** மற்றும் **கால்(ள்)ங்கர்** ஆகிய உரையாசிரியர்களின் திருக்குறளின் கட்டமைப்புகளிலும் கண்டுகொள்ளலாம். 1945^{ஆம்} வருடம், **வீதவான் பழனிப்பிள்ளை** அவர்கள் காலிங்கர் மற்றும் பரிப்பெருமாள் ஆகியோரின் உரைகளை முதன்முதலில் பதிப்பித்தார். அதிலும் காமத்துப்பால் மாத்திரமே முதலில் அச்சேறியது.

பரிமேலழகர் **குறிப்பற்தல்** எனத் தலைப்பிட்ட அதிகாரத்தை காலிங்கர் **குறிப்புணர்்தல்** எனத் தந்திருப்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம். அத்துடன் அதிகாரத்துக்குள்ளும் குறள்கள் வேறுபட்ட ஒழுங்குகளில் அமைந்துள்ளன.

1945^{இல்} பழனிப்பிள்ளை பதிப்பித்த காலிங்கருரை - பரிப்பெருமாளுரை

மணக்குடவர், காலிங்கர், பரிப்பெருமான் உட்பட்ட பிற உரையாசிரியர்களின் **அண்மைக்காலத்துப் பதிப்புகள்**, அவர்களின் உரைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டே பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன. இதன் காரணமாக **பரிமேலழகரின் திருக்குறளின் கட்டமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு** பிற உரையாசிரியர்களின் உரைகள், ஒப்பீட்டு நோக்கம், ஆய்வு நோக்கம், ஆவண நோக்கம் எனும் அடிப்படையில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளமையால் இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்ட திருக்குறளின் கட்டமைப்பு வேறுபாடுகளை அண்மைக் காலத்துப் பதிப்புகளில் காண முடியாது.

திருக்குறள் முன்வைக்கும் பொருளைக் காணும் நோக்குடனும், உயரிய பொருளைக் காணும் நோக்குடனும், நூல் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை கோவையாக எடுத்துக் காட்டும் நோக்குடனும், தத்தம் சார்பு நோக்குடனும், காலத்துக்குரிய சமூக நோக்குடன் இத்தகு கட்டமைப்பு மாற்றங்களைக் காலத்துக்கு காலம், **உரை யாசிரியர்கள் செய்துள்ளார்கள்** என கருத முடிகிறது.

இவற்றின் வாயிலாக திருக்குறளின் மூலக் கட்டமைப்பில், இன்று எமக்கு கிடைக்கப்பெறும் திருக்குறளின் கட்டமைப்பு அமையவில்லை என்பதும், பரிமேலழகர் கையளித்துள்ள திருக்குறளின் கட்டமைப்பிலேயே இன்றைய திருக்குறள் உள்ளது என்பதும் தெளிவாகிறது.

02. குறள்களில் பாடபுறங்கள்

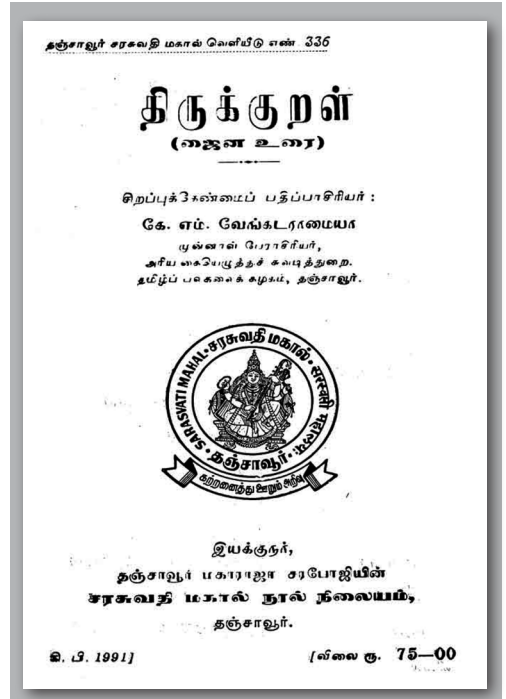
இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறும் திருக்குறளின் அதிகார அமைப்பும், குறள் ஒழுங்கும் பரிமேலழகர் கையளித்துள்ள கட்டமைப்பிலேயே உள்ளன என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர் **குறள்களில் உள்ள பாடபுறங்கள்** பற்றிய கேள்விகள் எம் முன்னால் எழுகின்றன.

திருக்குறளுக்கு உரை கண்டோராக, தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிதி, திருமலையார், மல்லர், பரிப்பெரு

மான், காலி(ளி)ங்கர், பரிமேலழகர் ஆகிய பதின்மர் நிரற்படுத்தப்படுகின்றனர். இவர்களுள் **மணக்குடவர், பரிப்பெருமான், பரிதயார், காலிங்கர், பரிமேலழகர்** ஆகியோரின் உரைகளே இன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இவற்றைவிட **ஜைன உரை** உட்பட வேறு சில பழைய உரைகளும் சென்ற நூற்றாண்டில் அச்சவாகனம் ஏறியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்குறள் பற்றி 1970களில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தால் **விர்வாகவும் தொகுத்தும்** நோக்கப்பட்டு, **திருக்குறள் ஆராய்ச்சி** எனும் தொடரில் சில ஆய்வு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இத்தொடரில் **மு. சண்முகம்பள்ளையால்** எழுதப்பட்ட **திருக்குறள் - யாப்பு அமைதியும் பாடவேறுபாடும்** (தொகுதி-1), மற்றும் **திருக்குறள் - அமைப்பும் முறையும்** (தொகுதி-4) ஆகிய நூல்கள் இக்கட்டுரையின் தொடர்பில் எமது கவனத்துக்கு வருகின்றன. இதில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்களைச் சுருக்கமாக இங்கு எடுத்துக் காட்டுவோம்.

திருக்குறளுக்கான ஜைன உரை

திருக்குறள் ஆராய்ச்சி: 1
யாப்பு அமைதியும் பாட வேறுபாடும்

ஆசிரியர்:
மு. சண்முகம் பிள்ளை
தமிழ் விரிவுபாடாளர்
திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பகுதி
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
1971

1971^{இல்} சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்ட
மு. சண்முகம்பிள்ளையின் ஆய்வு
(யாப்பு அமைதியும் - பாட வேறுபாடும்)

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
தமிழ் இலக்கியத் துறை

திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை (அமர்ர்)
திருக்குறள் இருக்கைப் பேராசிரியர்

மு. சண்முகம்பிள்ளை

கிடைக்கப்பெறும் உரைகளில் பரிப்
பெருமாள், காலி(ளி)ங்கர், பரிமேலழகர்
ஆகியோர், பாடபேதங்களை தமது உரை
களில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளமையை அறிய
முடிகிறது.

உரையாசிரியர்கள் பதினமரில் பரிமேலழ
கரே காலத்தால் பிற்பட்டவர். சண்முகம்பிள்
ளையின் ஆய்வின்படி 48 இடங்களில் பரி
மேலழகர், பாடபேதங்களை எடுத்துக்
காட்டியுள்ளார். இவற்றில் 30 பாடங்கள்,
காலிங்கர், மணக்குடவர், பரிப்பொருமாள்,
பரிதி ஆகியோரிலிருந்து வேறுபட்டவை.
மிகுதி 18 பாடங்கள் யாருடையன என அறிய
மாறில்லை. இவை தருமர், தாமத்தர், நச்சர்,
திருமலையார், மல்லர், காலிங்கர் ஆகியோரின்
பாடங்களாக இருத்தல்வேண்டும் என சண்
முகம்பிள்ளை கருதுகின்றார்.

இது இவ்வாறிருக்க கடந்த 19^{ஆம்} -
20^{ஆம்} நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட
திருக்குறள் பதிப்புகளில் உள்ள பதிப்புப்
பிழைகளால் மேலும் பல பாடவேறு
பாடுகள் உட்சேர்ந்துள்ளன. மு. சண்முகம்
பிள்ளையின் ஆய்வின்படி ஏறத்தாழ
305 குறள்கள் பாடபேதம் (23%) எனும்
பிரச்சினையை (1971) எதிர்நோக்கியுள்ளன
எனக் கணித்துள்ளார். இன்றைய கால
கட்டத்தில் (2025) இவ்வெண்ணிக்கை
அதிகரித்திருக்க வாய்ப்புண்டு. அத்துடன்
கணினிவழி இணையப் பதிப்புகளில்
பாடபேதங்கள் மேலும் மலிந்திருக்கலாம்
என எதிர்வுகூறலாம்.

இருப்பினும் 'திருக்குறள் மூலபாடம் என்று
கருந் இன்று யாவரும் எடுத்துக்காட்டி வருவ
தெல்லாம் பரிமேலழகர் கொண்ட மூலபாடமே.
ஆகவே, பாடவேறுபாடு காண்கின்ற இப்
பகுதியில் பாடம் என்று காட்டப்பெறு
பவை பரிமேலழகரின் மூலபாடம் என்று
கொள்ளவேண்டும்' என சண்முகம்பிள்ளை
முன்வைக்கின்றார்.

சண்முகம்பிள்ளையின் இக்கூற்றானது,
திருக்குறளுக்குச் செம்பதிப்பு காணமுயலும்
முயற்சிகளுக்கு மிக முக்கியமானதொரு
அடித்தளமாக அமைகின்றது எனலாம்.

1935ஆம் வருடம் வ. உ. சீதம்பரம்பள்ளை அவர்கள், அறத்துப்பாலுக்கு விருத்தியுரை எழுதிய பதிப்பை இவ்விடத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். இப்பதிப்பில் அறத்துப்பாலில் மாத்திரம் பரிமேலழகருடன் வேறுபட்ட 74 பாடங்களை வ.உ.சி. முன்வைக்கிறார். இவற்றில் 30 முந்திய உரையாசிரியர்களின் பாடங்கள், ஏனைய 44லும் பதிப்புப் பிழைகளை முன்வைத்து, வ.உ.சி. அவர்கள், தாமாகக் கொண்ட பாடபேதங்கள்.

மேலும், கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை ஆகியன வள்ளுவரால் எழுதப்பட்டவை அல்ல எனும் கருத்தையும் வ.உ.சி. முன்வைக்கிறார். அத்துடன், வீட்டியல் எனும் ஒரு புதிய இயலை உள்ளடக்குகிறார். இவ்வாறாக வ.உ.சி. பரிமேலழகரை மறுத்து மேற்கொண்ட மாற்றங்களும், முன்வைத்த திருத்தங்களும் தமிழ் உலகால் ஏக மனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்பது கவனத்துக்குரியது. இத்தகு முயற்சிகள் புலமைசார் செயற்பாடுகளாக மாத்திரமே நின்றுவிட்டதைக் காணமுடிகிறது.

இங்கு கூறப்பட்ட விடயங்களிலிருந்து இன்று எமக்குக் கிடைக்கும் திருக்குறளிலுள்ள அதிகாரத் தலைப்புகள், இயல்கள், அதிகார ஒழுங்கு, குறள் ஒழுங்கு மற்றும் குறள்கள் ஆகிய அனைத்துக்கும் பரிமேலழகரே அடித்தளமாக அமைகிறார் எனும் திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வரமுடிகின்றது.

இந்தப் புரிதலுடன் நாம் நுண்பொருள் மாலை எனும் நூலை அணுகவேண்டியுள்ளது. பரிமேலழகரின் காலத்துக்கு ஏறத்தாழ மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குப் (16ஆம் நூற்.) பின்னர், கார்த்தன கவிராயர் என்பவர், பரிமேலழகரின் உரைக்கு உரை குறிப்புகளை, நுண்பொருள்மாலை எனும் தலைப்பிட்டு குறித்துவைத்துள்ளார்.

அதற்குமுன்னர் பரிமேலழகரின் உரை பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பையும் இங்கு முன் வைப்பது கடமையாகும்.

தெய்வப் புலமைத்
திருவள்ளுவ நாயனார்
திருக்குறளும்,

தேசாயிமாவரி
வ. உ. சீதம்பரம்பள்ளை
விருத்தியுரையும்.

முதற்பாகம்:
சிறப்புப்பாயிரத்துடன்
அறப்பால்.

1935.

நிலையாமை.

வீட்டியல்.

அலீதாவது, முத்தியின் இயல்பு. இதுமுகல் முத்திக்கு
சேர் நெறியாகிய ஞானத்தைக் கூறுகின்றார்.

நயகம் அறி:—நிலையாமை.

அலீதாவது, (உலகப் பொருள்களின்) நிலையாத தன்மை.

'க. நிலவா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லற வான்மை கடை.

பொருள். நிலவாதவற்றை—(நிலையாக)நிலவாத பொருள்களை;
நிலையின என்று உணரும்—நிலையுடையவை என்று அறியும்; புல்
அறிவு ஆன்மை—அற்ப அறிவை ஆளுதல், கடை—கடைப்பட்ட
செயல் (ஆம்).

அகலம். நிலையாக நிலவாத பொருள்கள், உலகப் பொருள்
கள். கடைப்பட்ட செயலைக் கடை என்றார்.

கருத்து நிலையிலாத பொருள்களை நிலையின வென்று உணர்
தல் மடமை. 301.

உ. கூத்தாட்டுவையுழி யற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவீளித் தற்று.

பொருள். பெரும் செல்வம் கூத்து ஆடு அவை குழீஅற்று—
பெருஞ் செல்வம் (வருதல்) கூத்தாட்டு அவை கூடினார் போலும்;
போக்கும் அது விளிந்த அற்று—(பெருஞ் செல்வம்) போதலும்
கூத்தாட்டு அவை (கூத்து முடித்தவுடன்) போயினார் போலும்.

அகலம். குருவி யற்று என்பது இன்னிசை கோக்கிக் குழீஇ
யற்று என நின்றுதல். குழீஇயற்று, விளித்தற்று என்பன வினை

269

1935இல் வ.உ.சி. வெளியிட்ட உரை
- வீட்டியல் எனும் இயல்
உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது

03. பரிமேலழகரின் உரை

பரிமேலழகரின் உரை பற்றிய மேன்மையான கருத்துகள் காலங்காலமாக முன்மொழியப்பட்டுள்ளன. பரிமேலழகரின் புலமை, பன்னூல் அறிவு, பல்துறைப் பரிச்சயம், உரை வகுக்கும்முறை, உரைத்திறன், இலக்கணச் செய்திகள், தர்க்க நுணுக்கம் போன்ற பல கோணங்களில் பரிமேலழகரின் உரை ஆராயப்பட்டுள்ளன. விரிவுகருதி அவற்றை இங்கு தவிர்த்தோம். உரிய இடங்களில் கண்டுகொள்க.

உரையாசிரியர்களுள் இளவரசர் (Prince of Commentatos) எனப் போற்றத்தக்க பெருமையை உடையவர் பரிமேலழகர், என தமிழாய்வுகள் மேற்கொண்ட **கமல் சுவலால்** அடையாளம் கொடுக்கின்றார்.

13^{ஆம்} நூற்றண்டில் வாழ்ந்த பரிமேலழகர் வைணவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவர் என ஆய்வாளர்கள் துணிந்துள்ளனர். எத்துணை தூரம்பரிமேலழகரின் உரையைப் போற்றும் கருத்துகள் உள்ளதோ, அத்துணை தூரம் அவரையும், அவரின் உரையையும் தூற்றும் கருத்துகளும் தமிழுலகில் உள்ளன என்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். தம்கருத்தை திருக்குறளுக்குள் புகுத்தியுள்ளார் எனவும், அவரின் சம்ஸ்கிருத சார்பு குறித்தும் பல எதிரான விமர்சனங்கள் உள்ளன.

கமில் சுவலலில்

பரிமேலழகருக்கு முன்னரும் பின்னரும் பல உரையாசிரியர்கள் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்கள். இன்றும் எழுதி வருகிறார்கள். **பரிமேலழகரின் உரையை மறுத்து புதிய உரைகள் எழுதுபவர்களும், பரிமேலழகர் வகுத்த திருக்குறளின் கட்டமைப்பையே பின்பற்று க்றார்கள்** என்பது இவ்விடத்தில் கவனிப்புக்குரியது.

ஆக, முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று திருக்குறளுக்கு அச்சாணியாக இருந்து கொண்டு, வள்ளுவரின் உள்ளத்தைக் காண பரிமேலழகர் துணைசெய்கிறார் எனலாம்.

04. பரிமேலழகரின் உரைக்கான விளக்கங்கள்

உரையாசிரியர்கள் இல்லாது திருக்குறளை அணுகுவதில் எத்துணை இடர்பாடுகள் உள்ளனவோ, அதேபோன்று பரிமேலழகரின் உரையை முழுமையாக அணுகுவதிலும் இடர்பாடுகள் உள்ளன. காலவேறுபாடு, மொழிப் பயன்பாடு, உரைச் செறிவு, பன்னூற் பயிற்சியின்மை போன்ற பல காரணங்கள், பரிமேலழகரின் உரைக்கு அந்நியத்தன்மையை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

இதன் காரணமாக பரிமேலழகரின் உரைக்கு உரை எழுதும் முயற்சிகளும், விளக்கக் குறிப்புகள் எழுதும் முயற்சிகளும், உரையைத் தழுவி எழுதும் முயற்சிகளும், தெளிவுபடுத்தும் முயற்சிகளும் என பல முயற்சிகள் காலங்காலமாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

காரிரத்தன கவிராயர், இராமநுஜ கவிராயர், சரவணப் பெருமானையர், கோ. வடிவேலு செட்டியார், மீனாக்ஷிசந்தரம் பிள்ளை, வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை, குப்புசாமி முதலியார், வை. மு. சடகோப ராமாநுஜ ஆசாரியர் - வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண ஆசாரியர் போன்றோர் இத்தகு முயற்சியில் ஈடுபட்டோரில் குறிப்பிடத்தக்கோர். இம் முயற்சித் தொடரில் 2019^{இல்} வெளிவந்த சி. இராஜேந்திரன் எழுதிய 'பாமரருக்கும் பரிமேலழகர்' எனும் உரையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பரிமேலழகரின் உரையை தெளிவு படுத்தும் முயற்சியில் **கார்த்தன கவிராயர்** (திருமேனி இரத்தின கவிராயர்) எழுதிய **நுண்பொருள்மாலை** வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

05. நுண்பொருள்மாலை

16^{ஆம்} நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாழ்ந்தவராக கணிக்கப்பெறும் காரிரத்தன கவிராயர், வைணவ பாரம்பரியத்தில் வந்தவர். தமிழுலகிற்குக் கிடைக்கப்பெறும் தகவல்களின் அடிப்படையில் **பர்மேலழகர்** **உரைக்கு உரை விளக்கம் எழுதிய முதல் முயற்சியாக கார்த்தன கவிராயரின் நுண்பொருள் மாலை** அமைந்தது.

இவர் தொல்காப்பியம் நுண்பொருள் மாலை, மும்மணிக் கோவை விருத்தியுரை, மாறனலங்கார உரை ஆகிய உரைகளையும் தந்துள்ளார் என குறிப்புகளின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. முன்னைய இரு நூல்களும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. ஆனால், **மாறனலங்கார** இலக்கண நூலுக்கு வழங்கியுள்ள உரையின் வாயிலாக, காரிரத்தன கவிராயரின் புலமை நன்கு புலப்படுகிறது. மாறனலங்காரத்துக்கு இவரின் உரை இல்லாவிடில் அதன் பொருளும் பெருமையும் வெளிப்பட்டிருக்காது என்பது தமிழ் அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரைக்கு நுண்பொருள்மாலையில் **டகா** எனும் உரைமுறையில் காரிரத்தன கவிராயர் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார். டகா முறையில் விரிவான விளக்கமோ அல்லது அனைத்துச் சொற்களுக்கும் விளக்கமோ தரப்பட மாட்டாது.

நுண்பொருள்மாலையில் சில இடங்களில் மிக நீண்ட விளக்கங்களும், அனேக இடங்களில் சிறிய விளக்கங்களும், பல இடங்களில் கடின சொற்களுக்கு பொருள் மாத்திரமும் தரப்பட்டுள்ளன.

நுண்பொருள்மாலையில் 639 குறள்களுக்கான உரைக் குறிப்புகள் மாத்திரமே இன்று கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இந்த

நுண்பொருள்மாலையானது பரிமேலழகரின் உரையைக் கொண்டு திருக்குறளை தாம் கற்பதற்கு அல்லது மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்கு எழுதப்பட்டிருக்கலாம் எனும் கருத்து அறிஞர்களால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது தமது தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்காக எழுதப்பட்ட குறிப்புகளாக இவை இருக்கலாம் என அனுமானிக்கிறார்கள்.

நுண்பொருள்மாலையின் சில இடங்களில் 'பரிமேலழகரின் கருத்து எம்மனோர்க்கு அறிதல் அரிதென்க' எனும் பதிவு காணப்படுகிறது. மேலும், 'பண்புத் தொகை வினைத்தொகைகளின் புறத்து அன்மொழி வருமென்னுஞ் சூத்திரத்துக்கு எவ்வாறு (பரிமேலழகர்) கொள்வாரோ?' எனும் கேள்விக் குறிப்பு ஒன்றையும் 380^{ஆம்} குறளுக்கான குறிப்பில் காணமுடிகிறது. இவற்றை நோக்கும்போது தமது தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்காக எழுதப்பட்ட **நூபகக் கருவ் குறிப்புகளாக நுண்பொருள்மாலை அமைதல்வேண்டும்** எனும் கருத்துக்கு வலுச்சேர்க்கிறது.

பரந்த நூற்பயிற்சி, தர்க்க அணுகுமுறை, இலக்கண புலமை, வடமொழிப் புலமை, நுண்ணிய புலமை, புலமை நேர்மை என பல உயரிய கூறுகளை காரிரத்தன கவிராயரின் நுண்பொருள்மாலையில் காணமுடிகிறது.

தொகுத்து நோக்குகையில் பரிமேலழகரின் உரைநுட்பத்தினை விளக்கி, ஒளிபாய்ச்சிக் காட்டி, பரிமேலழகரின் உரைச் சிறப்பினை மேலும் நுண்பொருள்மாலை உயர்த்துகிறது எனலாம்.

06. நுண்பொருள்மாலை பதிப்பு

நுண்பொருள்மாலை நூல் பற்றிய விபரங்கள், முதன்முதலில் 1903^{ஆம்} வருடம் பொதுவெளிக்கு வந்தது எனலாம். **செந்தமிழ்** சஞ்சிகையின் முதலாம் தொகுதியில், **கடவுள் வாழ்த்து** அதிகாரத்திலுள்ள பத்து குறள்களுக்கான நுண்பொருள்மாலையின் குறிப்புகளை, செந்தமிழ் பத்திரிகை ஆசிரியர் - **ஸ்ரீ.ரா. இராகவையங்கார்** அவர்கள்

வெளியிட்டுள்ளார். பத்து குறள்களுக்கான நுண்பொருள்மாலைக் குறிப்புகளுடன் 'உரைத்தேற்றம்' எனும் பகுதியையும் இராகவையங்கார் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

அதன்பின்னர் 1907^{ஆம்} வருடம் தொடங்கி, செந்தமிழ் இதழில் தொடர்ச்சியாக சில வருடங்களுக்கு நுண்பொருள் மாலை பகுதிபகுதியாக அச்சேறியுள்ளது. 1950களில் தண்டபாண்டி தேசிகர் வெளியிட்ட திருக்குறள் - உரைவளம் தொகுதியிலும் ஏனைய உரைகளுடன் நுண்பொருள் மாலையின் உரைக் குறிப்புகளும் உரிய இடங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. 1950வரையான காலப்பகுதியில் 420 குறள்களுக்கான நுண்பொருள்மாலையின் குறிப்புகளே வெளிவந்தன.

1980^{ஆம்} வருடம் **ஶ்ரீராமர்** **இ. சுந்தரமூர்த்தி** அவர்கள், 1907^{ஆம்} வருடம் தொடங்கி செந்தமிழில் வெளியான நுண்பொருள்மாலையையும் இன்னும் சில ஓலைச் சுவடிகளையும் துணைகொண்டு முதன்முறையாக முழுமையான நூல் வடிவில் நுண்பொருள்மாலையை பதிப்பித்தார். இப்பதிப்பில் 639 குறள்களுக்கான விளக்கங்கள் உள்ளன. மேலும் பதிப்பாசிரியரின் **வீர்வான ஆய்வுரையும்** உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இது கவனத்துக்குரிய அரிய பணியாகும்.

இக்கட்டுரை எழுதும்காலத்தில் (2025) **ஶ்ரீராமர்** **இ. சுந்தரமூர்த்தி** அவர்களைத் தொடர்புகொண்டு ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொண்டோம். பேராசிரியர் சுந்தர

பி.
கடவுள் தலை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-க.] சோபகிருதாஶ்ர ஆவணியீடு [பகுதி-கௌ.

பரிமேலழகருரை விளக்கம்.

[இது வடமொழியில் 'மலை' என்பது போல உரைக்குரையாய் வருவது. வடமொழியின் 'வியாக்கியானம்' 'பாடியம்' என்பெயரிய பேருரைகளெல்லாம் பெரும்பான்மையும் மலைகள் உடையனவாகும். இவ்வரை தமிழினுள் சிறுபான்மை உண்டு. திருவாய் மொழியின் வியாக்கியானங்களுள் உரைக்குரையாய் வந்தன பலவுள். இவ்வாறே திருக்குறட் பரிமேலழகருரைக் குரையாக ஆழ்வார் திருநகரித் திருமேனி-இரத்தின கவிராயரால் இயற்றப்பட்டது, 'நுண்பொருண்மலை' எனப்படுவது. அதனோடு அப்பரிமேலழகருரையினை யான் என் சிற்றறிவுக் கியன்றவளவால் விளக்கிய 'உரைத்தேற்றம்' என்பதனையுள் சேர்த்து ஈண்டுக் கடவுள் வாழ்த்து மட்டில் வெளியிடப்படுகின்றது.—பத்திராசிரியர்.]

முதல் அதிகாரம்.—கடவுள் வாழ்த்து.

பரிமேலழகர் உரை. கவி.....வுணர்சு.

உரைத்தேற்றம்—ஈண்டு அதிகாரமென்றது ஒரு பொருளுதவிலும் பல பாவனைத் தொகுதியை. இதனை யதோத்தேசபக்கம் என்பவடநூலார். இவ்வாறு சேனாவரையத்தானும் சங்கரமச்சிவாயத்தானும் உணர்சு. இவ்வதிகாரத்துள்ள பத்துக்குறள் வெண்பாட்டும் கடவுள் வாழ்த்து என்னும் ஒரு பொருளே தவிரையுமாறு கண்டு கொள்க. இஃதெல்லாவதிகாரங்கட்கும் ஒக்கும். 'வெறிகமழ் தாமரை

88 திருக்குறள்

18. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வறக்குமேல் வாணோர்க்கும் ஈண்டு. (அ)

உரைப்பகுதி :

பரிமே:— வாணோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது - தேவர்க்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசனையும் நடவது, வானம் வறக்குமேல் - மறை பெய்யாதாயின.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியம் என்றாகவின, செல்லாது என்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்தில் தாழ்வுதீர்ச் செய்வது நைமித்திகமாதலின் அதனை முற்கூறினார்.

மணக்:—சிறப்புச் செய்யப்படுகின்ற விழவு பூசனை நடவது: வானம் புலருமாகித் தேவர்க்கும் இவ்வுலகின்கண் எ-று.

மறைபெய்யாக்கால் வறக் குற்றம் கூறவார் முற்பட நான்கு வகைப்பட்ட அறங்களில் பூசனெனும் என்றார். 1

பரிபு:—உம்மையான் முனிவர்க்கும் என்பதும் கொள்ளப்படும்.

பழைய:—வருஷத் திருநாளும். தினப் பூசையும் நடவது; தேவர்க்கும் மறைபெய்யாவிடில்.

பகுதி:—எ - து திருநாளும் தினப் பூசையும் உண்டாகா; பூலாகத் திகை மறை வராவிடில் எ-று.

காளிசு:—எ - து தேவமாதும் பிதிகன்மாதும் விசேஷித்துச் செய்யக் கரும்களும், இவ்வணம் ஒன்றை நிமித்திகித்துச் செய்தவன்றி உயர்ந்தோர் காடோறுஞ் செய்துவருகின்ற நற்கரும்களும். மற்று இவையின்குள் சேன்று தகைப்பட்டாது; மறையானது வறத்துபோமாயின் தேவர்க்கும் இவ்விடத்தில் எ-று. 1

உரைவிளக்கப்பகுதி :

நுள்:—சிறப்பொடு கூடிய பூசனை யென ஒருமையாக்கிச் செல்லாது என்றார். ஆசிரியனோடு மாணுக்கன் வந்தான் என்பதும் அது. வாணோர்க்கும் என்பது சிறப்பும்மை.

1903^{ஆம்} வருடம் செந்தமிழ் தொகுதி 1^{இல்} ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் நுண்பொருள்மாலை பற்றி வெளியிட்ட குறிப்பு

தண்டபாணி தேசிகர் தொகுத்த உரைவளம் - உரைவிளக்கப் பகுதியில் நுண்பொருள்மாலை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது

திருமேனி காரி இரத்தின கவிராயர்
இயற்றிய
திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை
நுண்பொருள் மாலை

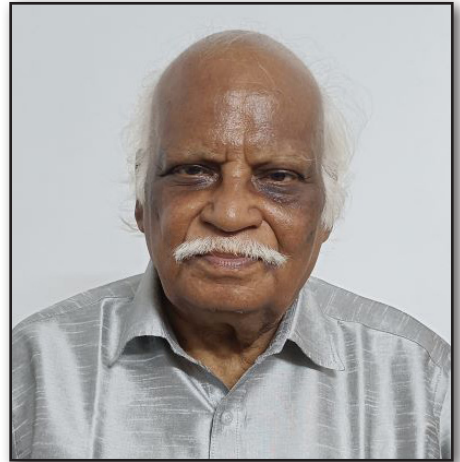
பதிப்பாய்வு :
டாக்டர் இ. சுந்தரமூர்த்தி
விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை-600 005.

தேன்மொழி நூலகம்
கோவை-சென்னை

1980^{ஆம்} வருடம், 639 உரைக் குறிப்புகளை உள்ளடக்கி பேராசிரியர் இ. சுந்தரமூர்த்தி பதிப்பித்த நுண்பொருள்மாலை

மூர்த்தி அவர்கள், நுண்பொருள்மாலையின் உரை வாக்கியங்களை மனப்பாடமாக தமது 85 வயது காலகட்டத்திலும் கூறுவது, இந்நூலானது அவருக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கத்தை நன்கு எடுத்துக்காட்டியது. அவராவார் பணிகளுக்கு தமிழலகம் என்றும் நன்றிபாராட்டல் வேண்டும்.

நுண்பொருள்மாலையின் அமைப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு முதல் குறளை மாத்திரம் இங்கு உதாரணமாக தருகின்றோம். நுண்பொருள்மாலை பதிப்புகளில் குறளும், பரிமேலழகரின் உரையும் அச்சாகப் பெறவில்லை. காரிரத்தின கவிராயரின் குறிப்புகள் மாத்திரமே உள்ளன. இருப்பினும் தொடர்புபடுத்தி இலகுவாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு பின்வரும் நான்கு அம்சங்களை உதாரணத்தில் தந்துள்ளோம்.

பேராசிரியர் இ. சுந்தரமூர்த்தி

நுண்பொருள்மாலையின் சிறப்பைக் காட்ட ஓர் உதாரணம்

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதிரி

பகவன் முதற்றே யுலகு

(பரிமேலழகர்)

எழுத்தெல்லாம் அகர முதல - எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலை யுடையன: - உலகு ஆதிபகவன் முதற்று - அதுபோல உலகம் ஆதிபகவானாகிய முதலையுடைத்து.

இது தலைமைபற்றி வந்த எடுத்துக்காட்டு உவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி நாத மாத்திரையாகிய இயல்பால் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றும் உணர்தலானும் கொள்க. தமிழ் எழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, 'எழுத்தெல்லாம்' என்றார். 'ஆதிபகவன்' என்னுமிரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது, ஈண்டு உயிர்கண்மேல் நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், 'ஆதிபகவன் முதற்றே' என உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான், முதற்கடவுளது உண்மை கூறப்பட்டது.

(நுண்பொருள்மாலையின்)

'அவைபோல' வென்னாது ஒருமையாய் 'அதுபோல' வென்றது காண்க. வாளாது 'எடுத்துக் காட்டுவமை' யென்னாது 'தலைமை பற்றி வந்தது' என்றதனானும், 'முதற்றேயுலகு என உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும் உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க' என்பதனானும், எழுத்திற்கெல் லாம் முதலகரம்; அதுபோல, உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்க. ஆதிபகவன் என்பது பகரவொற்று மிகாமையால் வடநூன்முடிபென்றாரென்க. தமிழ் முடிபாயின், 'அறை பறை கண்ணார்க்கு' (குறள் 1180) உரைத்தாங்கு உரைப்பர். எடுத்துக் காட்டுவமையாவது உவமவுருபு பெறாது அதுபோல எனப் பெய்த்துரைப்பக் கிடப்பது. இதனை இசையெச்சம் என் றெழுதினார் சேனாவரையர் எச்சவியலில் (தொல்-சொல்-எச்ச-கூத்-44). அது 'காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவர்' (தி.கோ. 71) என்னும் கோவையொருரையிற் காண்க. காணப்பட்டவுலகு உயிர்மேனின்றாற் காணப்படுதல் எவ்வாறெனின்; முன்னர் 'உலகம் வழங்கி வருதலால்' (குறள் 11) என்பதற்கு 'உயிர் உடம்பொரு காணப்பட்டு வருதலால்' என்னும் உரையானும் 'உயிரும் வாளது' (குறள் 334) என்பதனானும் காணப்படும்.

(கட்டுரையாசிரியரின் விளக்கக் குறிப்புகள்)

- 'எழுத்துக்களெல்லாம் அகரம்... அதுபோல உலகம் ஆதிபகவன்' என்பதில் 'அவைபோல' எனக் கூறாது 'அதுபோல' எனப் பரிமேலழகர் கூறியுள்ளார். இக்குறையை உதாரணமாகக் கொண்டு சேனாவரையர், இசை எச்சத்தினை விளக்கி, 'அதுபோல' என்பது பொருந்தும் என தொல் காப்பியத்தில் உரை செய்துள்ளார். இதையொத்த விளக்கத்தை திருக்கோவையாரின் 71^{ஆம்} பாடலுக்கு பேராசிரியர் முன்கவைத்துள்ளார். இவற்றை எடுத்துக்காட்டி பரிமேலழகரை நுண்பொருள்மாலையார் நியாயப்படுத்துகிறார்.
- குறளில் வரும் 'உலகு' என்பதற்கு பரிமேலழகர் ஏன் 'உயிர்' எனும் பொருள் காண்கிறார்? எனும் கேள்வியை எழுப்பி, குறளையும் (குறள் 334) பின்னால்தரும் பரிமேலழகரின் உரையையும் (குறள் 11) உதாரணங்கள் காட்டி, பரிமேலழகரை நுண்பொருள்மாலையார் தர்க்கரீதியாக நியாயப்படுத்துகிறார்.
- காமத்துப்பாலில் 'அறைபறை கண்ணார்' (குறள் 1180) எனும் குறளுக்கு 'அறைபறையாகிய கண்ணென்றான்' என செய்யுள்விகாரம் செய்து தமிழ் முடிபாக்கினார் பரிமேலழகர். மேலும் அவ்வாறு விகாரமாக்காது 'அறைபறைக் கண்ணார்' எனப் பாடம் ஒதுவது குறை எனவும் முன் வைக்கிறார். இதனடிப்படையில் 'ஆதிபகவன்' என்பது வடநூன்முடிபு என பரிமேலழகர் கூறியதை நுண்பொருள்மாலையார் நியாயப்படுத்துகிறார்.

- 1 - குறள்
- 2 - பரிமேலழகரின் உரை
- 3 - நுண்பொருள்மாலை குறிப்பு
- 4 - கட்டுரையாசிரியரின் குறிப்பு

பரிமேலழகர், முதல் குறளில், 'அவை போல' எனக் கூறாது 'அதுபோல' எனக் கூறியதையும், 'உலகு' என்பதற்கு 'உயிர்' எனும் பொருள் கண்டதையும், 'ஆதிபகவன்' என்பது 'வடநூன்முடிபு' எனக்கூறியதையும் நுண்பொருள்மாலையார் மிகமிக நுட்பமாக நியாயப்படுத்துகிறார். நுண்பொருள் மாலையார், நுண்ணிய விடயங்களை பல நூல்களில் இருந்து எடுத்துக் காட்டி தர்க்க ரீதியில் நியாயப்படுத்துவது மலைக்க வைக்கிறது.

வள்ளுவர், 'நுண்மான் நுழைபுலம்' என்பதற்கு 'நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டு பல நூல்களினும் சென்ற அறிவு' என பரிமேலழகர் விளக்கம் தந்துள்ளார். இந்தப் பண்பினை காரிரத்தன கவிராயரின் நுண்பொருள்மாலையில் நன்கு காணமுடிகிறது. இக்கணிப்பில் நுண்பொருள்மாலை எனும் நூலுக்குரிய பெயரும் பொருந்தி நிற்பதைக் காணலாம்.

07. நுண்பொருள்மாலையார் முன்வைக்கும் திருத்தங்கள் முக்கியத்துவம்

நுண்பொருள்மாலையார் தமது குறிப்புகளில், குறள்களிலும் பரிமேலழகரின் உரையிலும் சில பாடபேதங்களையும் திருத்தங்களையும் முன்வைத்துள்ளார். இவற்றைத் தொகுத்து நோக்கிய முயற்சிகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாக அறியுமாறில்லை. மு. சண்முகம்பிள்ளை, இ. சுந்தரமூர்த்தி போன்றோர் நுண்பொருள்மாலையார் எடுத்துக் காட்டும் பாடபேதங்களின் சிறப்பை ஆங்காங்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். ஆனால், அவற்றை ஒருசேர தொகுத்து நோக்குதல் பயனுடையதாக அமையும்.

நுண்பொருள்மாலையார் முன்வைத்த பாடபேதங்களினும் திருத்தங்களினும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்ட பின்வரும் காரணங்களை முன்வைக்கிறோம்.

- கிடைக்கப்பெறும் தகவல்களின்படி பரிமேலழகரின் உரைக்கு உரையாக எழுதப்பட்ட முதலாவது நூலாக நுண்பொருள்மாலை அமைகின்றது. காலத்தால் முந்திய நூல். இதற்கு முன்னர் பரிமேலழகரின் உரையை இவ்வாறு அணுகிய முயற்சிகள் தமிழிலகிற்கு கிடைக்கப்பெறவில்லை.
- பரிமேலழகருக்கும் நுண்பொருள் மாலை ஆசிரியருக்கும் இடையிலான காலவேறுபாடு ஏறத்தாழ முந்நூறு ஆண்டுகள். இந்த அடிப்படையில் அறு நூறு ஆண்டுகளின் பின்னர் அச்சேறிய பரிமேலழகரின் (1800கள்) உரைகளை விட சந்தப் பீர்தையை நுண்பொருள்மாலை ஆசிரியர் பார்வையிட்டிருப்பார் என அனுமானிக்கலாம்.
- 639 குறள்களுக்கு மாத்திரம் குறிக்கப்பட்ட 'உலகா' உரைக் குறிப்புகள், தமது தனிப்பட்ட பயன்பாட்டிற்காக எழுதப்பட்ட ஞாபகக் கருவி குறிப்புகளாக அமைதல்வேண்டும் எனும் சிந்தனையை முன்வைக்கிறது. ஆகவே, இதே ஆசிரியர் எழுதிய மாறனலங்கார உரை போன்று நூலாக்கும் முயற்சியல் எழுதப்பெறாமல் உண்மையைக் காணும் நோக்கில் நுண்பொருள்மாலை எழுதப்பட்டிருந்தல் வேண்டும் எனும் கருத்துக்கு வலுச்சேர்க்கிறது.
- 639 குறள்களுக்கான குறிப்புகளில் 98% குறிப்புகள் பரிமேலழகரின் உரையை மேலும் தெளிவிக்கும் தொனியிலேயே அமைந்துள்ளன. வலந்து பாட பேதங்கள் - திருத்தங்கள் காணும் நோக்கம் எதுவும் நூலில் வெளிப்படவில்லை.
- பாடபேதங்களையும் - திருத்தங்களையும் முன்வைக்கும்போது ஆசிரியர் கையாளும் சார்பற்ற தர்க்கமுறைமையும் நுண்பொருள்மாலையாருக்கு இருந்த பரந்த நூற்பயிற்சி, இலக்கண புலமை, வடமொழிப் புலமை, நுண்ணிய புலமை, புலமை நேர்மை ஆகியனவும் கவனத்துக்குரியவை.

இங்கு கூறப்பட்ட காரணங்களால் நுண்பொருள்மாலையாரால் முன்வைக்கப் பட்ட திருத்தங்கள் - பாடபேதங்கள் சார் பற்றவை - உண்மையைக் காண முயலு பவை எனும் கருத்துக்கு வலுச்சேர்க்கிறது.

இதனால், பரிமேலழகரின் உரையில் நுண்பொருள்மாலையார் முன்வைத்த திருத்தங்களை தொகுத்து நோக்குதலும், பொருத்தமாயின் அவற்றை உள்வாங்குதலும் காலத்தின் தேவையாகிறது.

08. நுண்பொருள்மாலையார் முன்வைக்கும் பாடபேதங்களும் திருத்தங்களும்

நுண்பொருள்மாலையார், தமது குறிப்புக்களில் முன்வைக்கும் திருத்தங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் காட்டவில்லை. இது ஒரு கருவிநூலாக எழுதப்பெற்ற குறிப்புகள் ஆகையால், அவருக்கு அந்த தேவையும் இருக்கவில்லை எனலாம். உதாரணத்துக்கு 113^{ஆம்} குறளுக்கான குறிப்பில் 360^{ஆம்} குறளுக்கான திருத்தத்தைக் காட்டியுள்ளார்.

பரிமேலழகரின் உரைக்குள் புகுந்துள்ள இடைச்செருகல் உரைப்பகுதிகளை நுண்பொருள்மாலையார் கண்டுகொண்டு, தர்க அடிப்படையில் காரணகாரியம் காட்டி **கள்ளவுரை** என குறித்துள்ளார்.

இந்நிலையில் நூல் முழுவதும் தேடி, எமது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய 4 திருத்தங்களையும் 3 பாடபேத குறிப்பையும் இங்கு தொகுத்துக் காட்டியுள்ளோம். **இதை ஓர் ஆரம்ப முயற்சியாகக் கொள்ளலாம்.** இவற்றுக்கு மேலதிகமாகவும் திருத்தங்கள் மறைந்திருக்கலாம் என்பது எமது எண்ணம்.

மேலும், நுண்பொருள்மாலையார் **திருத்தங்களைக் காட்டும் பகுதிகளை மாத்திரம் பெயர்த்து** இங்கு ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளோம். குறளுக்கான முழுமையான பரிமேலழகர் உரையும் நுண்பொருள் மாலையாரின் குறிப்பையும் முன்காட்டிய 'அகர முதல்' உதாரணத்தில் போன்று இங்கு தரவில்லை. அவற்றை மூலநூல்களில் கண்டுகொள்க.

இங்கு காட்டும் திருத்தங்களை மூன்று வகையில் நோக்கலாம்.

- 1 குறளில் பாடபேம்
குறள் - 29, 271, 1221
- 2 பரிமேலழகரின் உரையில் காட்டும் திருத்தம் - இடைச் செருகல்
குறள் - 55, 360, 1051
- 3 பரிமேலழகரின் உரையை மறுத்தல்
குறள் - 1262

(01) குறள் 29 (குறளில் பாடபேதம்)

நுண் 'கணமென்று' (எனப்) பாடமோ தாது 'கணமேனு'மென்க.

குறள் -
குணம் என்னுங் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது

திருத்தம் -
குணம் என்னுங் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி
கணமேனும் காத்தல் அரிது

நுண் 'புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும்' (277), 'அரம் போலுங் கூர்மைய ரேனும்' (997), 'என்னுடைய ரேனு மிலர்' (430), 'யாதானு நாடாமால்' (397), 'வானம் வறக்குமேல்' (18), 'செல்லாமை யுண்டேல்' (1151) எனப் பெரும்பான்மையும் வருதலான், ஏனும், ஆனும், ஏலும் என்பன ஆயின் என்னும் எச்சமாதலான் அவ்வாறே பாடமோதுக.

'நிரப்பிடும்மை தானையுஞ் சாலுங் கரி' (1060) என்பதுபோலக் 'கணமேயுங் காத்தல்' என்றால், ஏகாரத்தோடு கூடி நின்ற உம்மையாய் அக் கணமுமெனப் பொருள்படுதலால் அது பாடம் அன்றென்க.

(02) குறள் 55 (உரையில் செருகல்)

நுண் 'தொழாநின்றென்பது தொழு தெனத் திரிந்தது' என எழுதியது பிறர் கள்ள உரை.

பரி.உரை -

தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத் திரிந்து நின்றது.

திருத்தம் -

இப்பகுதி பரிமேலழகர் உரைக்குள் இடைச் செருகல்.

(நுண்) 'தினைவளங் காத்து' என்பதில் 'தொழுதெழுவார் வினைவள ந்றெழ' (118) என்னுங் கோவையாரும் அது.

(03) குறள் 271 (குறளில் பாடபேதம்)

(நுண்) 'பூதங்களைஞ்சும்' என்றே ஓதுக.

குறள் -

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்களைந்து மகத்தே நகும்

திருத்தம் -

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்களைஞ்சு மகத்தே நகும்

(நுண்) கோவையாரூர் (235) 'பணங்களைஞ்சாலும்... குணங்களைஞ்சாற் பொலியும்' என அடிப்பாடு நோக்கி வருவது காண்க. 'விச்சதின்றியே விளைவு செய்குவாய்' என்னுந் திருவாசகத்தில் (திருச்சதகம் 96), 'வைச்சவாங்குவாய்', 'பிச்சனாக்கினாய்' என வருவனவும் அது. 'நிச்சனிரப் புக்கொன்றாங்கு' (குறள் 532) என்பதுமது.

(04) குறள் 360 (உரையில் செருகல்)

(நுண்) 'கெடலால் என்பது கெட எனத் திரிந்து நின்றது' என்பது பிழை.

பரி.உரை -

கெட என்பது எச்சத்திரிவு.

திருத்தம் -

இப்பகுதி பரிமேலழகர் உரைக்குள் இடைச் செருகல்.

(நுண்) 'கெட' என்பது தானே அப்பொருட் டாதலினென்க. (குறள்குறிப்பு - 113)

(05) குறள் 1051 (உரையில் செருகல்)

(நுண்) 'இரத்தக்கார்' என்பதற்கு 'இரத்தற் குத் தக்கார்' என எழுதி 'தற்கு' என்னுஞ் சொல் விகாரமாயிற்று என்பது, 'உரைத் தக்கவர் குரைத்து' என்பதனுரை கண்டு பிறர் எழுதிய கள்ள உரை.

பரி.உரை -

இரவென்று முதலிலைத் தொழிற்பெயர் இறு திக்கண் நான்கனுருவு விகாரத்தாற் தொக்கது. இரத்தற்கேற்புடையராவார்...

திருத்தம் -

விகாரமடைந்தது எனவரும் இப்பகுதி பரிமேலழகர் உரைக்குள் இடைச்செருகல்.

(நுண்) 'செய்தக்க' (466), 'கோட்டக்கது' (220), 'பெட்டக்க' (732), 'நயத்தக்க' (580), 'இளித்தக்க' (1288), 'வெறுத்தக்க' (993) (ஆகிய உரைகளில் பரிமேலழகர் உரைசெய்துள்ள முறையை துணை கொண்டு உட்செருகியுள்ள கள்ள உரையை நுண்பொருள்மாலையார் காட்டுகின்றார். - குறள்குறிப்பு - 51)

(06) குறள் 1221 (குறளில் பாடபேதம்)

(நுண்) 'மாலைநீயல்லை' என்றும் பாடம்.

குறள் -

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் வேலைநீ வாழி பொழுது

பாடம் -

மாலைநீ யல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் வேலைநீ வாழி பொழுது

(07) குறள் 1262 (உரையை மறுத்தல்)

(நுண்) 'கலங்கழயும்' என்பதற்கு 'இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழில் இடத்தின் மேனின்றது' என்றது பிழை.

பரி.உரை -

கழியுமென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின் மேனின்றது.

திருத்தம் -

பரிமேலழகரின் இக்கூற்றை நுண்பொருள் மாலையார் மறுக்கிறார்.

(நுண்) பரிமேலழகர், (396) 'தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி' என்பதன்கண், இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்து மேனின்றது என எழுதாமை காண்க (குறள்குறிப்பு - 215)

09. ந்றாவாக

பரிமேலழகரின் உரைக்கு உரைக்குறிப்புகள் எழுதிய முதன் முயற்சியாக காரிரத்தன் கவிராயரின் நுண்பொருள்மாலை அமைகிறது. பரிமேலழகரின் உரைநுட்பத்தினை தர்க்கரீதியாக ஒளிபாய்ச்சிக் காட்டி பரிமேலழகரை மேலும் ஒருபடி உயர்த்துவதாக இந்நூல் விளங்குகின்றது.

நுண்பொருள்மாலையார், ஆங்காங்கு முன்வைக்கும் திருத்தங்களை தொகுத்து நோக்கும் ஓர் ஆரம்பமுயற்சியாக இக்

கட்டுரை அமைகின்றது. இத்தருணத்தில் தமிழ் அறிவுலகம் செய்யக்கூடிய மூன்று பணிகளை முன்வைத்து கட்டுரையை நிறைவுசெய்வோம்.

1 - சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துக் கூடாகமு. சண்முகம்பிள்ளை மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் தொடர்ச்சியாக பாடபேதங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, தேவையான இடங்களில் உள்வாங்கி, திருக்குறளும் பரிமேலழகர் உரையும் உள்ளடக்கிய ஒரு செம்பதிப்பு வெளிவரல் வேண்டும்.

2 - குறள், பரிமேலழகரின் உரை, நுண்பொருள்மாலையார் குறிப்பு, விளக்கக் குறிப்பு ஆகியன உள்ளடக்கிய ஒரு திருக்குறள் பதிப்பு வெளிக்கொணரப்படல் வேண்டும்.

3 - நுண்பொருள்மாலை சார்ந்த ஆழமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

○ ○ ○

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.

பாகித்தூரம்

வெல்லாவளி
விவேகானந்தம்

அன்று மலையகத்தின் அந்த தேயிலைத் தோட்டத்தின் நடுவே அமைந்திருந்த குட்டி நகரம் அந்த அதிகாலையில் விழித்துக் கொண்டது. நகரெங்கும் பனிமூட்டம் சூழ்ந்து காணப்பட்டது. எதிரில் வருவோரைக்கூட அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாதவாறு பனிமூட்டம் மிக அதிகமாவே காணப்பட்டது. பொழுது மெல்ல புலரத்தொடங்க பனிமூட்டமும் மெல்ல மெல்ல விலகிக் கொண்டு போனது.

கோணியை இடுப்பில் வரிந்து கட்டியவாறு கையில் ஒரு குச்சி.. தலையைச் சுற்றி சும்மாடு போல கட்டிய துண்டு முதுகில் கிடக்க.. கொழுந்துக் கூடையைத் தலையில் கொளுவி முதுகில் தவழ விட்டவாறு தேயிலைக் கொழுந்து பறிக்கும் பெண்கள் தனியாகவும் கூட்டமாகவும் விரைந்து கொண்டு இருந்தனர்.

அந்த அதிகாலைப் பொழுதில் பனியும் குளிரும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருந்தது. பாதை எங்கும் பரவி இருந்த பனிப்புகார் தேயிலைச் செடிகளையும் மெல்லெனத் தழுவிய வாறு மெல்லவே அகன்று செல்லும் அற்புதம் கூட அவர்களைக் கவரவில்லை. அவர்கள் கருமமே கண்ணாயிருந்தனர். காலமெலாம் அங்கேயே உழலும் அவர்களுக்கு அந்த இயற்கை அழகு ஒரு பொருட்டாகத் தெரியவில்லை.

“சார்.. இண்ணைக்கு ஸ்கூலில்.. விழா செய்யிரிங்களா. எப்பாச்சம் இல்லாத மாதிரி யல்லவா எல்லாமே இரிக்கு”.

பெண் தொழிலாளிகள் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்த கங்காணி சுப்பையா சற்று நடையின் வேகத்தைக் கூட்டி முன்னேறி வந்து அங்கு விரைந்து போய்க் கொண்டிருந்த பாடசாலை அதிபரிடம் கேட்டார். அவரும் நடைக்கு

ஈடுகொடுத்து அதிபரோடு இணைந்து கொண்டார்.

பாடசாலையின் பரிசளிப்பு விழாவுக்கு பலமான பல ஏற்பாடுகள்.. அங்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு இருந்தன. அந்த நிகழ்வேடு நிகழ்வாக கடந்த காலங்களில் சேவை நல்கிய ஆசிரியர்களை வாழும்போது கௌரவிப்பதும் அன்றைய நிகழ்வில் சிறப்பம்சமாக இடம் பெற்றிருந்தது. அதனால்தான் அந்த தேயிலைத் தோட்டத்துக் குட்டி நகரம் விழாக் காண தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

“ஆமா கங்காணி.. பரிசளிப்பு விழா செய்றம். அதோட முந்தி நம்ம ஸ்கூல்.. புள்ளங்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்த சேர்மார்.. இந்த விழாவில் பாராட்டவும் இந்த மாதிரி நாங்க பெரிசாக விழா செய்றம் சரிங்களா”.

“அப்படிங்களா சார். பாதையலாம் இதப் போல சோடனய.. நாங்க கூட இஞ்ச தோட்டத்தில் ஒரு நாளும் காணலியே சார்”.

உண்மையில் அந்த குட்டி நகரம் அன்று இடம்பெறவுள்ள நிகழ்வின் பொருட்டு என்றும் இல்லாதபடி விழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது உண்மைதான். விழாவில் பங்குபற்ற வரும் அதிதிகள் அழைத்து செல்லப்படவுள்ள வீதி இரு மருங்கும் வாழைகள்.. தோரணங்கள்.. கூடவே மேளதாள வாத்தியங்கள்.. அத்தனை சிறப்பான ஏற்பாடுகள்.

“நம்ம ஸ்கூலில்.. முந்தி சொல்லிக் கொடுத்த சாருமாரல்லாம் இந்த நிகழ்வுக்கு வாராங்க.. கங்காணி”.

“அப்படிங்களா சார்.. நல்லது செய்றீங்க சார். அப்பலாம் தூரத்தில் இருந்து

வந்த சாருமாரு.. நம்ம ஸ்கூல் பிள்ளங்களுக்கு மிச்சம் நல்ல படியா படிச்சுக் கொடுத்தாங்க.. சார்”

“ஆமா.. கங்காணி.. வடக்கு-கிழக்கில இருந்து வந்த சார்மார்களால நம்ம பசங்க முன்னேறி இருக்காங்க. உங்கூட்டு தம்பி மக பொம்மியும் அவங்கிட்டானே படிச்சி ரீச்சராகிட்டா. நானு கூட அவங்கிட்ட படிச்சன். இப்ப பாத்திங்களா.. நானு நம்ம ஸ்கூலுக்கு ‘பிரின்சிபிலா’ வந்திருக்கேன்”.

“ஆமா சார்.. அவங்களால நம்ம புள்ளங்க படிச்சி நல்லாவந்தாங்க. அவங்களலாம் நானு வந்து பாக்கணும்.. மூர்த்தி சாரு.. முகுந்தன் சாரு.. கோபி சாரு.. எல்லாருமே மிச்சம் நல்லவங்க சார். அவங்கலாம் போன புறகு நீங்கலாம் இப்ப படிச்சிக் கொடுக்கீங்க..”

“செரி.. சுப்பையா ஸ்கூலுக்கு ஒம்பது மணிக்கு வாங்க சாருமாரப் பாக்கலாம் சரிங்களா”.

“சரிங்க சார்.. நானு பணிய தோட்டம் போறன் அங்கதாங் எனக்கு வேல”.

கங்காணி போய்விட்டார். அதிரும் அன்றைய நிகழ்வுகளில் மூழ்கி சிந்தனைக்குள் ஆழ்ந்தவாறு தன் பாட்டில் போய்க் கொண்டிருந்தார்.

பழைய மாணவர்கள் சேர்ந்து ஒழுங்கு செய்த அந்த விழாவில் கௌரவிக்கப் படவிருந்தவர்கள் அந்த பாடசாலையில் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள் எல்லோருமே அறுபது வயதைக் கடந்து விட்டவர்கள். அவர்களிடம் கற்ற மாணவர்கள் எல்லோருமே ஐம்பது வயதைத் தொட்டுநிற்பவர்கள். முப்பத்தைந்து வருடங்களின் பின்னர் அபூர்வமான சந்திப்பு அது.

மாணவர்களை அவர்களுக்கு கற்பித்த ஆசிரியர்களால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. மாணவர்களுக்கு தம் ஆசிரியர்களை அடையாளம் முடியாத நிலை. காலக் கரைசலால் அவர்கள் செதுக்கப்பட்டு இருந்தனர்.

“சார்.. நானு முரளி.. நீங்க முகுந்தன் சார்தானே”.

காலில் விழுந்து வணங்கி எழுந்தான்.

“ஆமா முரளி. எனக்கு அடையாளம் தெரியல்லடா.. பாரு உனக்கு முடி எல்லாம் போச்சுடா.. அதுதான்”.

“சரிங்க சார்.. வாங்க ஒரு செல்பி எடுக்கலாம் சார்”.

“சார் குட்மோணிங்..” சொன்ன அடுத்த கணம் முகுந்தன் காலில் விழுந்து வணங்கி எழுந்தான் பொம்மி.

கௌரவம் பெற வந்த எழுபதுக்கு மேற்பட்ட அதிபர் ஆசிரியர்கள்.. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பழைய மாணவர் அணியினர் அங்கு.. அணி திரண்டு இருந்தனர்.

அந்த பழைய மாணவர்கள் இப்போது அதிபர்களாக.. ஆசிரியர்களாக.. சேவைக்கால ஆலோசகர்களாக தொழிலதிபராக.. தொழிற்சாலை ரீ மேக்கராக.. பல்வேறு பதவிகளில் பிரகாசிப்பவர்கள். தம் ஆசான்களை கண்ட மறுகணமே தம்மை மறந்து ஆசான்கள் காலில் விழுந்து வணங்குவதும்.. எழுவதும்.. ஆசான்கள் அவர்களைத் தொட்டு ஆசீர்வதிப்பதும்.. ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிவதும்.. கட்டி அணைப்பதும்.. அப்பப்பா.. அந்த பாச மழையில் அனைவரும் நனைந்து போயினர். அவை எல்லாமே அங்கு கண்கொள்ளாக் காட்சிகள் ஆயின.

“வருத்தமாக இருக்கா பொம்மி”.

கோபி சேர் காலில் விழுந்து.. ஆசீர்வாதம் பெற்று எழுந்த பொம்மி ரீச்சருக்கு.. கோபி சேர் கேட்ட அந்த ஒற்றை வினாவில் உறைந்து போனான் பொம்மி ரீச்சர். அந்த ஒற்றைக் கேள்விக்கு ஒரு நூறு பதில்கள் பொம்மியிடம் இருந்தன. ஆனால் பொம்மி வழமையான தன் சிரிப்பால்.. தலையசைத்து ஒரு வார்த்தை கூட சிந்த விடாமல் பதிலிறுத்தான்.

“ஏன் பேச்சு வராதோ.. பொம்மி”

“ம்ம்.. வரும் சார்..”

“பொம்மி உங்க கூட கொஞ்சம் கதைக்க வேணும்”.

“பாக்கலாம்..சார்”.

விழா தொடங்கிருந்தது. பொம்மிக்கு விழாவில் முக்கிய பங்கு. அதனால் கோபி சேர் கூட அந்த பேச்சும் பாதியில் நின்று போனது. பொம்மி மேடைக்கு போய் விட்டான்.

“எல்லாமே எனக்கு பாதி வரைதான்” பொம்மியின் வாய் முணுமுணுத்து.

முப்பது வருடத்துக்கு முன் அந்த வித்தியாலய கணித ஆசிரியர் கோபி சேர். அப்போது தரம் பதினொராம் வகுப்பு மாணவி பொம்மி. கோபி சேர் நினைவுகள் பின் நோக்கிச் சுழன்றன.

ஏலெவல் ஆசிரிய நியமனம்பெற்று வந்த கோபிக்கு முதற் பாடசாலையும் அந்த மாணவர்களும் பிடித்துப் போனது. எப்போதும் துருதுரு வென துள்ளித் திரியும் பொம்மி வகுப்புத்

தலைவியாக இருந்தாள். பொம்மி திறமை யானவள். அவள் அழகும் திறமையும் அனை வருக்கும் பிடிக்கும்.

“பொம்மி திருத்த வேண்டிய மிச்சம் எல்லாக்கொப்பியும் ‘ஸ்டாவ்’ ரூமுல கொணாந்து வைங்க.. நான் திருத்தி வைக்கிறன்”.

“சரிங்க.. சார் “.

ஆசிரிய.. மாணவர் உறவைத் தாண்டி கோபிக்கு.. பொம்மி மேல் ஒரு பிடிப்பு வந்தது. மாணவி என்பதால்.. அவளை உள்ளத்தில் இருத்தி அழகு பார்த்த கோபிக்கு தன் காதலை வெளிப்படுத்த தைரியம் வரவில்லை. பார்வையாலே கோபி காட்டும் ஈடுபாடுகள் கொஞ்சம் பொம்மியையும் ஈர்த்திருக்க வேணும்.

“பொம்மி என்னாச்சு..”

“சார்..”

அன்றும் முதல் ஆளாகவே எழுந்து போய் பயிற்சிக்கொப்பியை மேசை மேல் வைத்தது விட்டு வந்தமர்ந்தாள் பொம்மி. திருத்தம் செய்த கோபிக்கு ஆச்சரியம்.. பொம்மி போட்ட கணக்கு அவளது கவனக்குறைவால் பிழையாக இருந்ததுதான்.

“கணக்கு விளங்கலையா.. பொம்மி ஏன் தப்பாச்சு.. எந்த உலகத்தில் இப்ப உள்ளீர் பொம்மி”.

“சார்..”

பொம்மி மேலுள்ள அக்கறையை கோபி வெளிப்படுத்தினார். கலா சந்தேகமாய் பொம்மியைக் கிள்ளிவிட்டாள்.

சங்கடப்பட்டாள் பொம்மி. பக்கத்தில் இருந்த கலாவுக்கும் சந்தேகம் வலுத்தது. தன் கவனம் எல்லாம் கோபி சேர் வகுப்புக்குள் நுழைந்ததும் சிதறிப்போனது. அது அவளுக்கும் புரிந்துதான் இருந்தது.

“கணக்கு புரியாதவங்க கவனிங்க..”

மீண்டும் கோபி சேர் கரும்பலகையில் கணக்குப் போட்டுப் பொம்மிக்காக கரிசனை எடுத்துக் கொண்டது மற்றவர்களுக்கு புரிந்ததோ என்னவோ பொம்மிக்கு நன்றாகப் புரிந்தது.

பொம்மிக்கும் சில நாட்களாகவே கோபியிடம் கொள்ளைப் பிரியம் உண்டாகி இருந்தது. அது காதல்ல.. அது ஒருவகையான ஏதோ ஒரு பாசம் அவ்வளவுதான். அன்றுதான் அவளது தோழி கலா தன் சந்தேகத்தை பொம்மியிடம் கேட்டாள்.

“பொம்மி உனக்கு என்னாச்சு.. நீ பிழை விடமாட்டியே. என்னவோ தெரியிது.. சார் மேல உனக்கு லவ்வா..”

“போடி.. அப்புடி ஏதுமில்ல. சார் நல்லா கணக்கு சொல்லிதாராரு அதுதான் அவரிட்ட ஒரு அன்பு அவ்வளவுதான்”

“ஓ.. பொம்மி எனக்கு புரிஞ்சு போச்சி..”

“கலா உனக்கு வேறெதும் தோணாதா”.

கலாவை செல்லமாகக் கடிந்து கொண்டாள் பொம்மி.

“பார்டி பொம்மி உன்னாள் வாறாரு”.

கோபி சேர் ஸ்கூல் வரும் போதுகளில் கலா பகிடி விடுமளவுக்கு கோபிக்குள் ஏதோ இருந்தது உண்மைதான்.

பதினொராம் வகுப்பு பரீட்சை முடிந்து ரிசல்ட் வந்ததுமே ஏ.எல். படிக்க பக்கத்து நகரப் பாடசாலைக்கு பொம்மி உள்ளிட்ட அனைவரும் போய்விட்டனர் அதன் பின்னர் கோபிக்கு பொம்மியை பாதையில் காணும் சந்தர்ப்பம்கூட வந்ததில்லை. இன்றுதான் முப்பது வருடங்கள் தாண்டி.. அந்த அபூர்வ சந்திப்பு நிகழ்ந்திருக்கின்றது.

நிகழ்வுகள் மேடையில் அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தன. மேடையில் நின்ற பொம்மி படிகளில் இறங்கி கீழே வந்தாள். மேடையில் முதல் வரிசையில் முகுந்தன் சேரும் உட்கார்ந்து இருந்தார்.

“பொம்மி.. வந்து உக்காருங்க..”

பக்கத்தில் இருந்த நாற்காலியைக் காட்டி னார் முகுந்தன் சேர்.

“சார்.. அந்த நாக்காலியில் எவரும் இல் லிங்களா”.

“எவருமில்ல.. பொம்மி.. வாங்க நீங்க வந்திருங்க”

பொம்மி ரீச்சரை அருகழைத்து உட்கார வைத்த முகுந்தன் ஆசிரியருக்கும் அந்தப் பொம்மி மாணவிதான்.

“சார்.. மிச்சநேரமா நிண்டு காலுவலி சார். வந்த நேரமிருந்து இருக்கக்கூட முடியல்ல. அம்புட்டு வேல.. சார்”.

“செரி.. முதல்ல உக்காருங்க. அப்புறம் கதைக்கலாம். எப்படி இரிக்கிங்க..”

உங்க கூட நான் கதைக்கல்ல”.

“நாங்க இப்ப இந்தத் தோட்டத்தில் இல் லீங்க சார். எனக்கு ரீச்சிங் கிடைக்க குடும்பத் தோட பசறை போயித்தம் எங்கூட்டு தங்கையும் ரீச்சரு சார்”.

“ஓ.. எனக்கும் சந்தோசமா இருக்கி. நல்ல மாற்றந்தானே பொம்மி. இனி மலையகத்தில்

அடுத்து வாற தலமுறை எல்லாருமே படிச்சவங்களா இருப்பா”.

“ஆமா.. சார். நீங்கதானே எங்கள் இந்த நிலமைக்கி கொணந்திங்க சார்.. சார்.. உங்கள் நாங்க எப்போதும் மறக்கமாட்டம்”.

“எனக்குத் தெரியும் பொம்மி.. கல்யாணம் ஆச்சா..புள்ளங்க எத்தின”.

“போங்க சார். இன்னும் ஏதுமில்ல.. சார்”

“ஏன் பொம்மி.. இப்ப நாற்பத்தைஞ்ச வயசுக்கு மேல இருக்குமே.”

“ஆமா சார் ஏதும் சரியா அமையல்ல அத விடுங்க சார்”.

“சார்மாரல்லாம் கண்டிங்களா. நீங்க கோபி சார்கூட.. கதைச்சிங்களா.”

“கண்டன்.. சார். அவருகூட நானு கதைச்சனே..”

“ஓ.. அப்புடியா..”

“ஆனா.. ரொம்பக் கதைக்கல்ல சார்”.

“ஏன் பொம்மி.. புறவு எப்ப நாம காணுவம்..”

“போங்க சார்.. என்னத்த கதைக்க இரிக்கு.. அதுதான் கொஞ்ச நேர முன்னாடி கதைச்சன் அதுவும் பாதியில கதை நின்னுச்ச”.

“கோபி சாரும் அவரு ‘மக’ கூட வந்திருக்காரு. இப்ப கனடாவில் இருக்காரு..”

“நானும் கண்டு கத்ச்சன் சார். அத விடுங்க சார். வாங்க சாப்பிட போகலாம்.. சாப்பிட எல்லாரும் போறாங்க. எல்லாம் நாங்க நல்லதா “ஓழுங்கு செஞ்சிருக்கம்”

“ம்ம்.. செரி.. பொம்மி வாங்க.. போகலாம். எனக்கும் சரியான பசி.. வீட்டுக்கு எதில போவிங்க பொம்பி. நேரம் போய்க் கொண்டு இருக்கே “

“ஆட்டோ.. சொன்னன். அது வரும் போயிரலாம்.. சார்”.

“அது செரி.. பொம்மி கோபி சாரு வந்த

வாகனத்தில் போகலாம். அதில் போக இடமிருக்கும். அவருகூட நம்ம ரீச்சர் மூணு பேரு போவங்க. பொம்மி.. அத நான் கேட்டு சொல்றன்”.

“வேணா சார்.. கோபி சாருட்ட நீங்க கேக்காதிங்க. இன்னைக்கு நீங்க போகலையா சார்”.

“இல்ல பொம்மி..இரவுக்கு நின்று போக இருக்கம். காலையில் பஸ் ஒன்று இருக்கு. அதனால் காலையில் போக இருக்கன்”.

அன்று நிகழ்வு முடிய எல்லாரும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். நான்கு மணியானது. முகுந்தன், கோபி சார் பக்கத்தில் போய் அமர்ந்தார்.

“முகுந்தன் சார்.. நீங்ககூட சாப்பிட லேற்றாப் போச்சி போல”.

“ஆமா.. கோபி சார். பொம்மியோட கதைச்சு கொண்டு வந்தனா.. நேரமாச்சி அதுதான்”.

“எப்படி சேர் கனடா வாழ்க்கை..நீங்க எப்போ வந்தீங்க சிறிலங்கா..”

“முகுந்தன் சார்.. நீக்க கோபி சாரு கூட கதைச்சு இரிங்க. நான் சாப்பாட இருவருக்கும் எடுத்து வாறன்”.

பொம்மி ரீச்சர் விரைந்து போனாள்.

“நானு வாறன் பொம்மி..”

“வேணாம் சார்..”.

“நான் போன வாரம் நாட்டுக்கு நானும் மகளும் வந்தம். நம் மாணவர்கள் எல்லாரையும் பார்க்க நல்ல சந்தர்பம் கிடைச்சிருக்கு. முகுந்தன் சார் நீங்க எப்படி இருக்கீங்க”.

“நல்லா இருக்கன் சார். கோபி சார் நீங்க சாப்பிடுவம். அதோ பொம்மி சாப்பாட எடுத்து வாறா”

அன்று எல்லாமே முடிந்து அனைவரும் புறப்பட்டு கொண்டிருந்தனர். பொம்மி கூடவே அவனது நண்பிகள் இருவரும் பஸ் தரிப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்த மறு நிமிடம் கோபியின் வாகனம் வந்து நின்றது.

“பொம்மி வாங்க போகலாம். போகும் வழியில.. உங்கள் கொண்டு போய் விடுறன். எங்க.. நீங்க ஏறங்க வேணும் என்று சொல்லுங்க”.

கோபியின் அழைப்பை ஏற்பதா.. தட்டிக் கழிப்பதா யோசித்தாள் பொம்பி.

“வேணாம் சார்.. ஆட்டோ வரும்.. சொல்லி யிருக்கன்.. நீங்க போங்க சார்”.

“பொம்மி.. சாருட்டு.. வண்டியில் ஏறுங்க. கோபி சார் பொம்மிய நீங்க பாத்து இறக்கி விட்டு போங்க சார்”.

அப்போது அங்கு வந்த முகுந்தன் சேர் தடுமாறி நின்று பொம்மியை கோபி வண்டியில் ஏற்றி அனுப்பி வைத்தார். முகுந்தன் அன்றைய நிகழ்வுகளை அசைபோட்டவாறு போய்ச் சேர்ந்து சிலமணி நேரம் கடந்துபோய் இருந்தது.

முகுந்தன் சேர்.. போன் அலறியது.

“பொம்மிதான் அழைக்கிறாள்.. சரி பாக்கலாம்.. பொம்மி சொல்லுங்க.. வீடு போய்ச் சேந்திங்களா..”

“ஆமாங்க சார்.. நான் வீட்டுக்கு வந்து சேந்தன் சார். அதுதான் சார் எடுத்தன்”.

“செரி.. கோபி சார் உங்களைக் கொண்டு போய் வீட்டில் விட்டாரா.. எப்படி.. உங்க பயணம்”.

“போங்க சார்.. நீங்க வேற. இப்பவும் பாதித் தூரந்தான். சார் கொண்டு விட்டாரு”.

“என்ன பொம்மி.. சொல்றிங்க..”

இடைவழியில் நான் அழைச்ச ஆட்டோ வந்திச்சு நான் அதில போனன் சார். எனக்கு கோபி சாரோட எல்லாமே ‘பாதித்தாரம்’ மட்டுந்தான் பாக்கியம் அப்படிதான் அமையுது”.

“ஓ.. ஸ்கூலில் படிக்கற போதும் கோபி சார்.. கூடவே பாதித் தூரம்தான் உங்க உறவு இருந்திச்சு.. அதையா பொம்மி சொல்ல வாறிங்க”.

“அந்த கதைய விடுங்க சார். அப்படி நானு நினைக்கல்ல சார். நீங்களே கோபி சாருட்ட கேட்டு அத தெரிஞ்சு கொள்ளுங்க நான் வைக்கிறன் சார்”.

பொம்மியின் போன் அடுத்த கணம் மெளனித்தது.

அதிகாரம்

அப்பாவின்
சுட்டுவிரல் தாளத்துக்கே
ஆடிக் கொண்டிருந்த
பெண் பிள்ளை நான்

பூச்சாடிக் குள் நடப்பட்ட செடியாக
என் வேர்கள் சுருண்டு கிடந்தன.

புலமைப்பரிசில் பரீட்சைகூட
தலையில் ஏற்றப்பட்ட
பாறாங்கல்தான்.

உயர்தரப்பாடத் தெரிவு
உரிமைக்கும்
கறுப்புக்கொடி காட்டப்பட்டது.

என்னை
வைத்திய கலாநிதியாகவே அப்பா
மனத்திரையில் வரைந்தார்.

அதற்கு வர்ணம் பூச முடியாது
வலித்தன என் விரல்கள்.

பரீட்சைமுடிவு
அவரைமட்டுமல்ல
என்னையும் பாதித்தது

அம்மாவின்
அன்பு மழையினால்
மனப்பாத்தியுள்
விதைக்கப்பட்ட
விதைகள்
முளைகொண்டன.
நான் இப்போது
கலைப்பட்டதாரி

- தம்பிலுவில் ‘ஜெகா’

(நீனைவோடை)

சீதைவுற்ற தங்கவயலும் ஜொஸ் இல்லமும்

— கே. எஸ். சுதாகர்
அவுஸ்திரேலியா

சமீப காலங்களாக எனது சீன நண்பர் ஒருவரை, சிலர் 'பென்டிக்கோ பென்டிக்கோ' என்று பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அவரை அணுகி அதன் காரணத்தைக் கேட்டறிந்தேன்.

“எனது மகள் PRIMARY SCHOOLஇல் இருந்து SECONDARY SCHOOL இற்கு படிக்கப் போக இருக்கின்றார். மெல்பேர்ண் நகரத்தில் உள்ள பிரபலமான பெண்கள் கல்லூரியான MAC.ROBERTSON GIRLS' HIGH SCHOOL இற்குப் போவதற்காக அவர் முயற்சி எடுத்து வருகின்றார். BENDIGOஇல் JOSS HOUSE என்ற எங்கள் கோவில் உள்ளது. அங்கே போய் வந்தால் நினைத்த காரியம் பலிக்கும் என்பார்கள். மகளின் பரீட்சைக்கு முன்பதாக நாங்கள் அங்கே போய் வந்தோம்” அவர் சொன்னார்.

அதற்கடுத்த வார இறுதி நாட்களில் நான் பென்டிக்கோ சென்றிருந்தேன். வெள்ளை இனத்து தன்னார்வத் தொண்டர் ஒருவர் ஜொஸ் இல்லத்தில் வேலை செய்கின்றார். அவர் 'ஜொஸ் இல்லம்' பற்றித் தரும் விளக்கம் அற்புதமானது. அவர் தனக்குத் தெரிந்த விபரங்களை மிகவும் ஆர்வத்துடன் தெரியப்படுத்தினார்.

1850ஆம் ஆண்டுக்காலப் பகுதிகளில் முதன்முதலாக விக்டோரியாவில் பென்டிக்கோவில் தங்கம் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. மெல்பேர்ண் நகரில் இருந்து 150 கி.மீட்டர் தொலைவில் அமைக்கப்பட்ட நகரம் 'பென்டிக்கோ'. கிட்டத்தட்ட காரில் போவதானால் ஒரு மணித்தியாலமும் 50 நிமிடங்களும் எடுக்கும்.

பென்டிக்கோவின் வரலாறு தங்கத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றது. அந்தக் காலப்பகுதிகளில்

தங்கம் அகழ்ந்தெடுக்கும் இடங்கள் எல்லாம் சீனர்களின் குடியிருப்புகள் ஆயின. சீனாவின் CANTON மாகாணத்தில் நிலவிய அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடிகளினால் அங்கிருந்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் வடக்கு அவுஸ்திரேலியா, மேற்கிந்திய தீவுகள், கலிபோர்னியாவில் உள்ள தங்கவயல் போன்ற இடங்களிற்குச் சென்றார்கள். அந்தக் காலப்பகுதியில் 'பென்டிக்கோ தங்கவயல்' பற்றிய செய்தி கடல் வணிகர்களாலும், ஏற்கனவே அவுஸ்திரேலியாவிற்கு வந்திருந்த சீனர்களாலும் CANTON வாழ் மக்களுக்குப் பரப்பப்பட்டது. இதனால் ஏராளமான சீனர்கள் பென்டிக்கோ வந்தடைந்தார்கள்.

இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் GUILDFORD என்ற இடத்தில் குடியிருந்தார்கள். இது பலறாற்றிற்கும் பென்டிக்கோவிற்கும் நடுவில், CASTLEMAINE என்ற இடத்திற்கு அண்மையாக இருந்தது. GUILDFORD இற்கும் பென்டிக்கோவிற்கும் இடையில் புகையிரதம் ஓடியது. 1857 காலப்பகுதியில் 35,000 சீனர்கள் அங்கிருந்ததாகக் கணிப்பிடப்படுகின்றது.

இவர்களின் வருகைக்கு இங்கிருந்த ஐரோப்பியர்கள் கடும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். இதனால் 1855 இல் இவர்களின் வருகையை மட்டுப்படுத்தினார்கள்.

1871 காலப்பகுதிகளில் பென்டிக்கோ (BENDIGO), பலறாற் (BALLARAT), காசில்மைன் (CASTLAMINE) என்ற இடங்கள் தங்க வியாபாரத்தில் சுறுசுறுப்பாக இருந்தன.

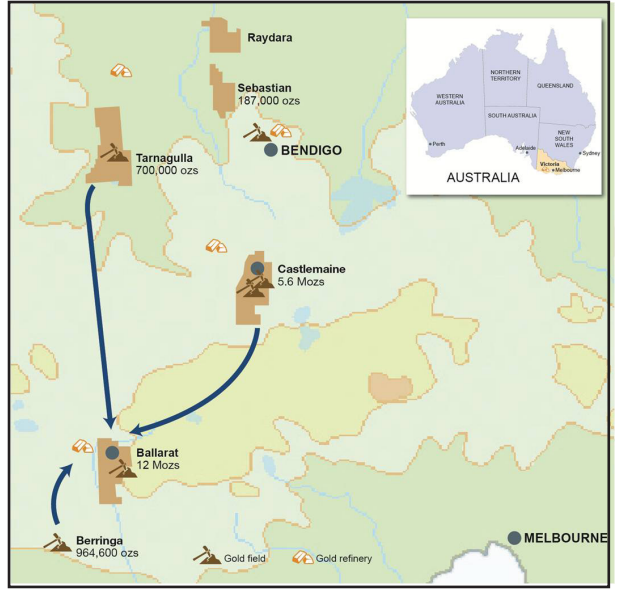
1876 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட தீயினால் GUILDFORD கிராமத்தின் பெரும்பகுதி அழிவுக்குட்பட்டது.

பென்டிகோவில் தங்க உற்பத்தி படிப்படியாகக் குறைய, சீனர்களில் பெரும்பான்மையோர் தங்கம், பணம் என்பவற்றுடன் தாய்நாடு சென்றுவிட, ஒரு சிறுதொகையினர் விக்டோரியாவில் தங்கிக் கொண்டனர். 1865ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதிக்கு முன்னர் ஏறக்குறைய 23,000 சீனர்கள் தாய்நாடு சென்றதாகவும் 2000 பேர்கள் வரையில் பென்டிகோவில் தங்கிவிட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பொழுது சீனப்பெண்கள் மிகக்குறைந்தளவில் இங்கு இருந்தபடியால், சீனர்களில் சிலர் ஜேரோப்பியப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டனர்.

இந்தத் தங்கவேட்டை அங்கே கிட்டத் தட்ட 100 ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது.

எங்கெங்கு சீனர்கள் இருந்தார்களோ அவர்களுக்கு அருகாமையில் 'ஜோஸ் இல்லம்' (JOSS HOUSE) இருந்தது. 'JOSS HOUSE' - சீனர்களின் வழிபாட்டுத்தலம் - 'JOSS' என்பது கடவுளைக் குறிக்கும் போத்துக்கல் சொல்லான 'DIOS' மற்றும் லற்றின் சொல்லான 'DEUS' இலிருந்து வழிவந்ததாகும்.

அந்தக் காலத்தில் பென்டிகோவில் இருக்கும் EMU POINT எனப்படும் பிரதேசத்தில் நான்கு ஜோஸ் இல்லங்கள் இருந்தன. தற்போது ஒரு 'ஜோஸ் இல்லம்' மாத்திரமே எஞ்சியிருக்கின்றது. இது உள்ளூரில் செய்யப்பட்ட செங்கற்களினாலும் மரத்தினாலும் ஆனது. வீரத்தின் அடையாளத்தைக் குறிக்கும் சீனர்களின் பாரம்பரிய நிறமான சிகப்பு வர்ணம் பூசப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆலயம் - மத்தியில்

பிரதான மண்டபம், வலதுபுறம் மூதாதையர்களின் ஆலயம் (ANCESTRAL TEMPLE), மற்றும் பாதுகாப்பவரின் இல்லம் (CARETAKER'S RESIDENCE) என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. இங்கு (ALTAR) பலிபீடம் இருக்கின்றது. கோவிலின் பிரதான தெய்வம் KWAN GUNG.

இது தற்போது பாதுகாக்கப்படவேண்டிய தேசியச் சொத்துக்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது.

இதேபோல மேலும் இரண்டு 'ஜோஸ் இல்லங்கள்' விக்டோரியாவில் இருக்கின்றன. ஒன்று மெல்பேர்ண் நகரத்திலும் மற்றது தெற்கு மெல்பேர்ணிலும் உள்ளன.

இங்கே நான் பார்த்தவற்றில் இரண்டு விடயங்கள் என்னைக் கவரத்திருந்தன. ஒன்று இந்துக் கடவுள் படம். அந்தப் படம் தான் அங்கு வேலைக்கு வரும்போதே அங்கிருந்ததாக அவர் சொன்னார். மற்றது துணியினால் செய்யப்பட்ட குழந்தை ஒன்றின் உருவ பொம்மை. பிள்ளை வரம் வேண்டி தம்பதிகள் குடுத்துவிட்டுப் போனது. பின்னர் அவர்களுக்கு ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்து, அந்தத் தம்பதியினர் குழந்தை சகிதம் அங்கே வந்ததாகவும், அந்தக் குழந்தையின் மழலைச் சத்தம் ஜோஸ் ஹவுஸ் எங்கும் ஒலித்ததாகவும் அவர் சொன்னார்.

மறுவாரம் வேலையிடத்தில், நான் பென்டிக்கோ போய் வந்த விடயம் பற்றிச் சீன நண்பரிடம் சொன்னேன்.

“பென்டிக்கோவில் எங்கு தங்கினாய்?” நண்பர் கேட்டார்.

“நாங்கள் ஒரே நாளில் திரும்பிவிட்டோம்.”

அப்போதுதான் இந்த பென்டிக்கோ நகரம் பற்றியதான சுவையானதொரு தகவலை அவர் எனக்குச் சொன்னார்.

“நண்பரே... நானும் எனது குடும்பத்தினரும் பென்டிக்கோ நகரத்தின் ஹோட்டல் ஒன்றில் அன்று இரவு தங்கியிருந்தோம். நள்ளிரவு நேரம் எனது கட்டிலின் கீழே ஆற்றூர் சலசலத்துப் பாய்ந்து ஓடும் சத்தம் மெதுவாகக் கேட்டது. தூக்கம் கலைந்து, எழுந்து சத்தம் வரும் திசை நோக்கி காதைக் கூர்மையாக்கினேன். எங்கோ ஒரு அடி ஆழத்தில் நிலத்தின் கீழ் இருந்து வரும் ஓசை போல் அது இருந்தது.

மனைவியும் மகளும் கூட விழுந்து கிடந்து அந்த ஓசையைக் கேட்டார்கள்.

இரவு நித்திரை வரவில்லை. உடனே சென்று இரவு நேரத்திற்குப் பொறுப்பான ஹோட்டல் நிர்வாகியிடம் அதைப்பற்றி விசாரித்தோம். அவர் அதற்குச் சிரித்துவிட்டு, மேலும் பலர் அவ்வாறு சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார். சிதைவுற்ற பழைய தங்கச்சரங்கம் ஒன்று எமது ஹோட்டலுக்கு அருகாமையில் இருக்கின்றது. அதன் பாதையொன்று இந்தக் கட்டடத்திற்குக் கீழாகச் செல்கின்றது என அவர் ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டார்.”

எனக்கு அந்தத் தகவல் புதிதாக இருந்தது. ஒரு சிறு பூமி அதிர்வு ஏற்பட்டால்கூட அந்த நகரமே பூமிக்குள் புதைந்துவிடும் அபாயம் இருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்தேன்.

நான் உன்னை
விரும்புகிறேன்...!

நானும் அப்படித்தான்.

நான் கணக்கியல்

டிப்ளோமா தானே படித்தவன்...!

அதற்கென்ன...?

B.A. யும் Diploma யும்

எங்களில் சங்கமம் ஆகட்டுமே...!

நான் சுத்தமான சைவன்

நான் உண்மையான

கிறிஸ்தவம்

எனது பாட்டன் ஒரு சைவர்

என்று தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன்.

பாடத் தெரியுமா...?

ஆம் கிறிஸ்தவ சங்கீதம்

தேவாரம் தெரியுமா...?

நான் சைவப் பாடசாலையிலும்

படித்தவள்

எனது சமயத்திற்கு வருவாயா...?

நிச்சயமாக...! நான் சமஸ்கிருதம்

படிச்சவள்

காதலும் கண்ணீரும்

உன்னைத் தொடலாமா...?

ஏன் அவசரம்..?

தூக்கிச் செல்வேன்...!

உண்மையாகவா...!

இல்லை; திருமணம் செய்வோமா..?

இல்லை..

உங்களை எனது சகோதரர்கள்

கொன்று விடுவார்களாம்...

எதற்காக...?

நீங்கள் வேறுசாதி

நாங்கள் வேறு சாதியாம்

அப்ப முடிவென்ன..?

நீங்கள் சாகக் கூடாது..!

நீங்கள் சாகக் கூடாது..!

காலம் பூராவும் நான்

உங்களுக்காகவே

வாழ்வேன்

(அவள் அழுது கண்ணீர் வடிக்கிறாள்)

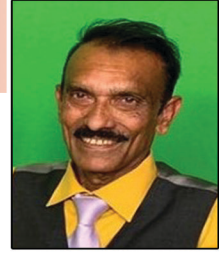
சீத்ரா சின்னராசன்

சிறுகதை

அப்புவினின் சால்வை

-ஞலையா க.முருகதாசன் (ஜோர்மனி)

புத்தக அலுமாரியிலிருந்து புத்தகங்களை தேவைக்காக எடுத்தபின் அலுமாரியில் அங்குமிங்குமாக வைத்துவிடுவம். புத்தகங்கள் ஒழுங்கீனமாக இருப்பது கண்ணை உறுத்தவே புத்தகங்களை அடுக்கிவைப்பதும். மீண்டும் அவற்றை ஒழுங்கீனமாக வைப்பதும் திரும்பவும் அடுக்கி வைப்பதும் வழமையாக நடக்கும் ஒரு விடயந்தான்.

இது புத்தகங்களுக்கு மட்டுமல்ல, முக்கியமான ஆவணக் கோவைகள் உடுப்புக்கள் போன்றவற்றினது ஒழுங்கமைப்பிலும் இது போன்று நடப்பவைதான்.

எங்களுடைய மூன்று பிள்ளைகளும் திருமணம் செய்துவிட்டார்கள். மூவரும் ஒருவர் மாறி ஒருவர் குடும்பத்துடன் வீட்டுக்கு வந்து போவார்கள்.

அன்றும் அப்படித்தான் இரண்டாவது மகன் சுதாகரன் குடும்பத்துடன் வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். நான் அலுமாரியில் அங்குமிங்குமாக இருந்த உடுப்புக்களையும் மடிப்புக்கள் குலைந்து கிடந்த உடுப்புக்களையும் கட்டிலில் தூக்கிப் போட்டு மடித்துக் கொண்டிருந்தன்.

எங்களுடைய அறைக்குள் வந்த இரண்டாவது மகன் சுதாகரனும் அவனுடைய மனைவி பூவரசியும் கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்டே அதில் சுதாகரன் “என்னப்பா செய்யிறியள்” என்றவன் நான் பதில் சொல்வதற்கு முன்பே உடுப்புக்களை எடுத்து மகன் மடிக்க, குலைந்து கிடந்த உடுப்புக்களை மருமகளும் மடித்து வைத்தான்.

இதற்கிடையில் எனது மனைவி “பூவரசி இந்தா பிள்ளை கோப்பி, உனக்கும் சுதாவுக்கும் மாமாவுக்கும் கொண்டு போய்க் குடு” என்று அடுப்படியிலிருந்து குரல் கொடுக்க, பூவரசி

எழுந்து போய் ஒரு தட்டத்தில் மூன்று கோப்பிக் கோப்பைகளில் கோப்பியைக் கொண்டு வந்து தந்தவன் மீண்டும் கட்டிலில் உட்கார்ந்து குலைந்து போன உடுப்புக்களை கணவருடன் சேர்ந்து மடித்துத்தர நான் ஒவ்வொன்றாக அலுமாரிக்குள் அடுக்கிக் கொண்டிருந்தன்.

சுதாகரன் “அப்பா நீங்கள் இருங்கள் நான் அடுக்கிறன்” என்று என்னை இருக்கச் சொல்லிவிட்டு பூவரசி மடித்துக் கொடுத்த உடுப்புக்களை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

குலைந்திருந்த பட்டுவேட்டிகளை எடுத்து மடித்துக் கொண்டிருந்த பூவரசி அடுத்து பருத்திநூல் சால்வையை கையிலெடுத்து மடிக்கவென அதனைக் குலைத்து மடிக்கப் போனவள், கிழிந்து தைத்திருந்த சால்வையைப் பார்த்ததும் “மாமா இதென்ன கிழிஞ்சு தைச்ச சால்வையை பவுத்திரமாக வைச்சிருக்கியள் சால்வை கனகாலத்தான்போல இருக்குது. கிழிஞ்சு இதை எறிஞ்சு போட்டு புது பருத்திச் சால்வை வாங்கலாந்தானே” என்றவள், கணவனிடம் “நாளைக்கு நாங்கள் டோட் முண்டுக்குப் போறமல்லோ அப்ப மாமாவுக்கு புதுசா ஒரு பருத்திநூல் வேட்டியும் சால்வையும் வாங்குவம், மாமா இதை எறியுங்கள்” என்று கீழே போடப் போனவளை, “பிள்ளை..... பிள்ளை அதைக் கீழே போட்டுடாதே, இது வெறும் சால்வையல்ல அது ஒரு வரலாறு, என்றை அப்புவோடு, அதுதான் உன்ரை மனுசன்ரை பேரனோடு பதினைஞ்சு வருசமாக ஒன்றாக வாழ்ந்த அவரின் பாசமுள்ள ஒரு பொருள், இப்ப இந்தச் சால்வைக்கு வயசு

அறுபத்தைஞ்சு...” என்று சொல்லிக் கொண்டே, மருமகளிடமிருந்து அந்தச் சால்வையை வாங்கி முகத்தில் வைத்து அழுத்தி அதன் வாசனையை நுகர்ந்தபோது அந்தச் சால்வையிலிருந்து அப்புவின உடலிலிருந்து வரும் வாசனையை என்னால் மட்டுமே உணர முடிந்தது.

உடுப்புக்களை அடுக்கிக் கொண்டிருந்த மகன், இந்தச் சால்வைக்கு ஒரு சரித்திரம் இருப்பதாக உணர்ந்து உடுப்புக்கள் அடுக்குவதை நிறுத்திவிட்டு கட்டிலில் உட்கார்ந்து ஆர்வத்துடன் என்னைப் பார்த்தான்.

மருமகள் பூவரசி “சொல்லுங்கள் மாமா அப்படி என்னதான் இந்தச் சால்வைக்கு முக்கியத்துவம் இருக்கின்றது என்பதை அறிய வேண்டுமென்று எனக்கும் ஆசையாகவிருக்கின்றது” என்று சொல்ல, அந்தச் சால்வையைப் பற்றிச் சொல்ல நினைத்தவுடன் என் கண்கள் கசியத் தொடங்கின.

“அப்புவின அந்தச் சால்வையால் கண்களையும் முகத்தையும் துடைத்த நான்” அப்பு எங்களைவிட்டுப் போவதற்கு பதினைஞ்சு வருசங்களுக்கு முந்தி, கதிர்காமம் போயிட்டு வரும் வழியில் இதைக் கொழும்பில் வாங்கியவர். அவரிடம் பல சால்வைகள் இருந்தபோதும், ஏனோ தெரியாது இந்தச் சால்வை மீது அவருக்கு விருப்பம் அதிகம்”.

“சீமெந்துத் தொழிற்சாலைக்கு வேலைக்குப் போகும் போதும், தோட்டத்துக்கு போகும்போது கூட இந்தச் சால்வை அவரைப் பிரியாது இருக்கும்”.

“நான் சின்னப் பொடியனாக இருந்த போது இதை வேட்டியாக எனக்கு கட்டி மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவிலுக்கு கூட்டிக் கொண்டு போவார்”.

“தோட்ட வேலைகளில் முகமோ உடம்போ வியர்த்தால் அப்பு இந்தச் சால்வையால்தான் துடைத்துக் கொள்வார்”.

“தோட்டத்தில் இறைப்பு முடிஞ்சதும், நான் அங்கையே குளிப்பன். அப்பொழுது அப்பு தனது வியர்வையைத் துடைச்சுப்போட்டு வைச்ச இந்தச் சால்வையால் நான் குளிச்ச முடிஞ்ச ஈரத்தை துடைப்பன்.”

“இந்தச் சால்வைக்கும் அப்புக்கும் மட்டுமல்ல, எனக்கும் ஒரு பிணைப்பு இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சின்னக்கடைக்கு வெத்திலை விற்கப் போகும்போது, வெத்திலைக்

கட்டை கரியரில் வைச்ச கட்டி விடுவதால் காண்டிலை இந்தச் சால்வையால் சுத்தி அதில் என்னை இருத்திக் கூட்டிக் கொண்டு போவார்”.

“பண்டத்தரிப்புச் சந்தைக்கு அகத்தி இலை அகத்திப்பூ விற்கப் போகும் போதும் என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகையில், காண்டிலில் இந்தச் சால்வையைச் சுத்தி, அதில் இருக்கச் செய்துதான் கூட்டிக் கொண்டு போவார்”.

“ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அப்பு அம்மா அண்ணை நான் என நால்வரும் தெல்லிப்பழை புகையிரத நிலையத்தடி முத்துமாரியம்மன் கோவிலுக்குப் போயிருந்தம்”.

“அப்பொழுது, கோவிலின் தெற்குப்பக்க உள்வீதியில் அவியல் சுரக் காய்ச்சலால் நான் மயங்கி விழுந்த போது, அப்பு இந்தச் சால்வையால் என்னைப் போர்த்தி, தோளில் போட்டபடி தெல்லிப்பழைச் சந்தியடிக்கு கார்பிடிக்கவென ஓட்டமும் நடையுமாக போக, அதற்கு முன்னாடி அண்ணை வேகமாக ஓடி காரைப் பிடிச்சுக் கொண்டு வர என்னை மூளாய் ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போனார்கள்.

“ஆஸ்பத்திரியில் நிற்கச் சொன்ன போது, ஆஸ்பத்திரிக்கு முன்னாலிருந்த கடையில் பாய்வாங்கிக் கொண்டு வரும் வரையில் இந்தச் சால்வையை கட்டிலில் விரிச்ச அதில் படுக்க வைச்சனர். அதற்குப் பிறகும் பாய்க்குமேல் இந்தச் சால்வையை விரிச்ச படுக்க வைச்சனர்”.

“நான் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்த போது அம்மா முத்துமாரியம்மனுக்கு மடிப்பிச்சை எடுத்து வந்து பொங்குவதாக நேர்த்திக்கடன் வைச்சிருந்தா...நான் ஆஸ்பத்திரியாலை வந்து ஒரு மாசத்துக்குப் பிறகு அம்மா என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு வீடுவீடாக” அம்மா மடிப்பிச்சை போடுங்கோ அம்மா என்று அம்மா சொல்லிச் சொல்லி வீட்டுப் படலைகளில் நின்று அரிசி வாங்கிய போதும் அம்மா அப்புவின இந்தச் சால்வையையே உடுத்தி விட்டிருந்தார்”.

“அப்ப நான் சின்னப் பொடியன்.காலமை நேரத்தோடை என்னை எழுப்பி தோய வார்த்து, தலைக்கு ஈரம் எடுத்து திருந்று பூசி சந்தனம் வைச்சுத்தான் கூட்டிக் கொண்டு போனா, முத்து மாரியம்மனுக்கு பொங்கிய போதும் இந்தச் சால்வையைத்தான் அம்மா உடுத்திவிட்டா”.

“நான் வளர்ந்து இளந்தாரியான பிறகு அப்புவுடன் சேர்ந்து தோட்ட நிலத்தை மணவெட்டியால் கொத்துவதுண்டு. அப்படி

ஒருநாள் கொத்திக் கொண்டிருந்த போது மண்வெட்டியின் அலகு எனது அவதானக் குறைவால் கணுக்காலில் பட ஐயோ அம்மா என்று நான் குழற அப்பு பதறியடித்து இரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்த வெட்டுக் காயத்தைப் பொத்திப் பிடிக்க, புல்லுப் பிடிங்கிக் கொண்டிருந்த அம்மா எனக்கருகில் ஓடிவர, இஞ்சரப்பா அங்கை நிக்கிற குப்பைமேனி இலைகளைப் பிடுங்கி கசக்கிக் கொண்டு வந்து காயத்திற்கு மேலை வைச்சு என்றை தலையிலை கட்டியிருக்கிற சால்வையை அவிட்டு தம்பியன்ரை காலை இறுக்கிக் கட்டு என்று சொல்ல அம்மா கண்கலங்கியபடி கட்டிவிட்டா”.

சால்வைக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவு பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது குரல் அடைத்தது. நான் செருமுவதைக் கேட்ட மனைவி ஒரு கிளாசில் தண்ணீரைக் கொண்டுவர, மருமகள் பூவரசி அதை வாங்கி “மாமா இந்தாங்கோ குடியுங்கள்” என்று தண்ணீரைத்தர மனைவியும் பூவரசிக்குப் பக்கத்தில் கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

மகனுடைய முகமும் மருமகளின் முகமும் நான் சொல்லிக் கொண்டிருந்த அப்புவின் சால்வையைப் பற்றிய கதையைக் கேட்டு, ஆர்வத்தையும் கவலையையும் வெளிப்படுத்தியதைக் கவனித்தன்.

எனது தோளில் மகனும் மருமகளும் கைவைத்து ஆறுதல்படுத்தினர். நான் கதை சொல்வதைத் தொடர்ந்தன்.

“என்னைச் சைக்கிள் கரியரில் இருத்தி காங்கேசன்துறை கடற்கரையோடிருந்த அர சாங்க ஆஸ்பத்திரிக்கு அப்பு கூட்டிக்கொண்டு போக, காயம் பெரிசாய் இருந்ததால் ஐஞ்சு இழை போட்டு மருந்து கட்டிவிட்டனர்”.

“காயத்தைத் சுத்திக் கட்டியிருந்த இந்தச் சால்வை முழுக்க இரத்தகறையாக இருந்தது.

அப்பு மருந்து கட்டியவரிடம் ஒரு பேப்பரை வாங்கி, சால்வையை வைச்சு மடிச்சுக் கொண்டு வந்தார்”.

“நானும் அப்புவும் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வரும்வரை அம்மா பதகளிச்சுக் கொண்டிருந்தா, நான் சைக்கிளால் இறங்கி நொண்டிக் கொண்டு வந்ததைக் கண்டதும், ஆஸ்பத்திரியிலை என்ன சொன்னவை என்று அம்மா கேட்க, இழைப் போட்டிருக்கினம் மாறிவிடும் என்று அப்பு சொன்னதுடன், காயப்பட்ட காலை இறுக்கி ஊன்றி நடக்க வேண்டாம் என்றும் சொன்னவை என்றும் அப்பு சொன்னார்”.

“தாயே அம்மாளாச்சி என்றை பிள்ளைக்கு ஏற்புக்கு தாக்காமல் நீதானம்மா பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முற்றத்தில் நின்றபடி முத்துமாரியம்மன் கோவில் இருக்கும் கிழக்குப் பக்கமாக நின்று அம்மா கையெடுத்துக் கும்பிட்டிட்டு, வீட்டுக்குள்ளை போய் ஒரு துணியிலை ஒரு ரூபாயை வைச்சுத் சுத்தி அதை என்றை கைமணிக்கட்டிலை கட்டி விட்டா”.

“நான் காயப்பட்ட வலது காலை ஊன்றி நடக்கக்கூடாது என்பதற்காக அப்பு வளவிலை இருந்த பூவரசம் கதியால் ஒன்றை வெட்டி அதன் தோலை உரித்துப் போட்டு வீட்டு விறாந்தையில் சுவரோடு சாய்ந்திருந்த எனக்குப் பக்கத்தில் அதை வைத்தவர், எழும்பி நடக்கும் போது இதை ஊன்றி நட என்று சொன்னார்”.

“அப்புவுக்கும் அம்மாவுக்கும் வெத்திலை பாக்குப் போடும் பழக்கமிருந்தது. அளவெட்டிக் கங்காலை விளான் என்ற இடத்திலை சுண்ணாம்புச்சுலை இருக்குது, அங்கை போய் அப்பு நிறைய சுண்ணாம்பு வாங்கி வாறவர்...”.

“வீட்டிலை நிறையச் சுண்ணாம்பு இருந்தது. ஆஸ்பத்திரியிலையிருந்து கொண்டு வந்த எனது காலைக் கட்டியிருந்த சால்வையின் இரத்தகறை மீது அப்பு சுண்ணாம்பும் தண்ணியும் கலந்து பூசிய பிறகு கிணத்தடிக்கு கொண்டு போய் சவர்க்காரம் போட்டுக் கும்மி தோய்க்கிற கல்லிலை அடிச்சுத் தோய்ச்சுக் கொண்டு வந்து முற்றத்துக் கொடியிலை காயவிட்டார்...”

“ஆனால் இரத்தகறை முழுவதும் உடனடியாகப் போகவில்லை. சாதுவாக இருந்தது. அப்படியிருந்தும் அப்பு வேலைக்குப் போகிற போதும் சரி தோட்டத்துக்கு போகிற போதும் சரி அதை அவர் விடவில்லை. வேலைக்குப் போகிறபோது தோளில்

போட்டுக் கொண்டு போவார். தோட்டத்துக்குப் போகும் போது தோளில் போட்டுக் கொண்டு போய் தோட்டத்துக்குள்ளை போனதும் தலைப்பாவாகக் கட்டுவார்”.

“நான் துலா மிதிக்கும் போது சில நேரங்களிலை நான் சாரத்தை அவிட்டு வைச்சிட்டு இந்தச் சால்வையைக் கொடுக்காகக் கட்டிக் கொண்டு துலா மிதிப்பன்...”.

“அது என்றை காலுக்கு பலம் சேர்ப்பது போல இருக்கும்”.

“ஒரு நாள் இலந்தை முள்ளால் எங்கடை வளவு ஒழுங்கை வேலியை நானும் அப்பும் சேர்ந்து அடைச்ச போது, அப்ப நாள் கட்டி யிருந்த இந்தச் சால்வை இலந்தை முள்ளில் கொளுவிக் கிழிந்துவிட அம்மா அதைச் சைச்சத் தந்தா, அதுதான் இந்தத் தையல். இந்தத் தையலைப் பார்க்கும் போது அம்மாவின் தையலின் அழகு ஞாபகம் வரும். அம்மா கிழிஞ்ச துணிகளை உருட்டி அழகாக சைப்பா...”.

“அப்புவிடம் எத்தனையோ சால்வைகள் இருந்த போதும், நான் வேட்டி கட்டிக் கொண்டு கோவிலுக்குப் போகும் போதெல்லாம் இந்தச் சால்வையத்தான் வேட்டிக்கு மேலாலை கட்டிக் கொண்டு போவன். அப்பு ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்...”.

“மற்றச் சால்வைகளைவிட அப்புவின் வியர்வை அவரின் உடம்பின் வாசம் என்று இந்தச் சால்வைதான் அதிகம் உறவாடிய சால்வை”.

“அம்மா இறந்து ஒரு வருடத்துக்குள்ளேயே அப்புவும் இறந்துவிட்டார். இறுதிக் கிரியையின் போது அப்பு விரும்பிப் பாவித்த உடுப்புகளை அவருடன் போட்டு எரிக்க வேண்டும் என்று சிலர் சொல்லியதால், எங்களுடைய உறவினர் ஒருவர் இந்தச் சால்வையை எடுத்த போது, நான் அதைக் குடுக்க மறுத்து அப்புவின் நினைவாக இந்தச் சால்வையை என்னுடன் வைச்சுக்கொண்டன்...” அவர்கள் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தார்கள், நான் விடாப்பிடியாக மறுத்துவிட்டன்”.

“உங்கடை அம்மாவைக் கல்யாணம் செய்து, கொண்ணையை அம்மா வயித்திலை வைச்சிருந்த போது, அம்மாவுக்கும் வயித்திலை இருக்கிற பிள்ளைக்கும் எதுவும் தீங்கு வரக் கூடாது என்று முத்துமாரியம்மனுக்கு நேர்ந்திருந்தன். கொம்மாவுக்கு எந்த ஆபத்தும் இல்லாமல் கொண்ணையும் எந்தப் பிரச்

சினையும் இல்லாமல் பிறந்தான். நேர்ந்தபடி முத்து மாரியம்மான் தேர்த்திருவிழாவின் போது தேருக்குப் பின்னால் இந்தச் சால்வையை கட்டித்தான் பிரதிட்டை செய்தன், அது எனக்கு கவசமாக இருந்ததுபோல உணர்ந்தன்...”.

பலமுறை இந்தச் சால்வையை மனைவி மடித்து அலுமாரியில் அடுக்கி வைத்தவன் என்றாலும்கூட நான் இதைச் சொன்ன போது கண்கலங்கியபடி அந்தச் சால்வையை எடுத்துப் பார்த்தான்.

“உறவுகள் மட்டுமில்லை. எம்மோடு வாழும் பொருட்களும் உறவுகள்தான். அப்புவின் இந்தச் சால்வை அவரின் உழைப்பினதும் அவரோடு பின்னிப் பிணைந்து வாழ்ந்ததையும், அவர் கதைத்த வார்த்தைகளையும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டேயிருக்கின்றது...”.

“எத்தனையோ கல்யாண வீடுகளுக்கு பட்டு வேட்டியில் போயிருக்கிறன். அப்பவெல்லாம் சால்வையாக இதையே கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டு போவன், இல்லாட்டில் இடுப்பில் கட்டியிருப்பன். பட்டு வேட்டிக்கு பருத்திச் சால்வையா என்று சிலர் கேட்பார்கள். இது அப்புவின் சால்வை, எனது பொக்கிசம் என்று சொல்வன்...”.

“எந்த விலை உயர்ந்த பட்டு வேட்டிக்கும் இந்தச் சால்வை ஈடாகாது. அப்புவின் உடலைத் தொட்டு வாழ்ந்ததால் இந்தச் சால்வை விலை மதிப்பற்றது”.

“அம்மா சைச்ச தையலைப் பார்த்து கிழிஞ்ச சால்வையாக இருக்கிறதே என்பார்கள். அது அம்மாவின் அழகான கைவண்ணம், அதுவும் பொக்கிசம் என்பன்”.

“உங்கள் மூவரையும் சின்னஞ்சிறுசுகளாக ஜேர்மனிக்கு நானும் அம்மாவும் கூட்டிக் கொண்டு வந்த போது, மறக்காமல் இந்தச் சால்வையைக் கொண்டு வந்தோம்...”.

“இந்தச் சால்வையும் எங்கள் தனிமனித வரலாற்றின் ஆவணம் என்று சொல்லி முடிச்சன்”.

“மாமா கவலைப்படாதீர்கள் நாங்களும் இந்தச் சால்வையைப் பாதுகாப்பம் என்றாள் மருமகள் பூவரசி”.

அப்பொழுது மூத்த மகன் தனது மனைவி பிள்ளைகளுடனும், மகள் தனது கணவன் பிள்ளைகளுடனும் இரண்டாவது மகனின் கைத்தொலைபெசி சூமில் தொடர்பு கொண்டு பார்க்கையில், கட்டிலில் உடுப்புகள் இருப்பதையும் நான் மனைவி, மகன், மருமகள்

என எல்லாரும் உட்கார்ந்திருப்பதையும் கண்டு, “என்ன செய்யிறியள்” என்று கேட்க அப்புவிள் சால்வையை அவர்களுக்குக் காட்டிய இரண்டாவது மகன் அப்பா உடுப்புகளை அடுக்கி வைக்கையில் எங்கடை தாத்தாவின் இந்தச் சால்வையைப் பற்றிச் சொன்னவர், அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தம் நெகிழ்ச்சியான கதை என்று சொல்ல, “அப்பா எங்களுக்கும் சொன்னவர்” என்றவன், தனது மகன்மார் இருவருக்கும் “அங்கை பாருங்கள் அந்தச் சால்வையை அது உங்கடை தாத்தாவின் அப்பாவின்ரை சால்வை” என்று சொல்ல, அவர்கள் இருவரும் “ஓ..” என்று வியப்புடன்

பார்க்க, எங்களுக்கும் இந்தச் சால்வையைப் பற்றி அப்பா சொல்லியிருக்கிறார் என்று மகள் சொல்ல, “இந்தச் சால்வை அப்பாவின் அழகிய இனிய நினைவுப் பொருள்.பெரும் பொக்கிசம். எங்கடை பரம்பரை மரம் பற்றிய விபரத்தில் மறக்காமல் எங்கடை தாத்தாவின் இந்தச் சால்வையின் வரலாற்றையும் எழுத வேண்டும் என்று தனது இரண்டு தமையன்மாருக்கும் மகள் சொல்லிய போது நான் பெரும் மகிழ்ச்சியடைந்தன்.

அரும்பொதுக்கிவச்ச மலை அழகா வளர்ந்திருக்கு கரும்பு போல நிறையெல்லாம் காம்பு முத்தி உயர்ந்திருக்கு பம்பரமா கைபோட்டு பாப்பாத்தி புருங்குறா பச்சலக் காம்போட கூடையிலே அமுக்குறா மூட்டோடு முத்தலயா முனியம்மா உருவறா முத்திப்போனக் கொழுந்தெடுக்க முடியாமத் தவிக்கிறா கட்டையைப் போடச் சொல்லி கங்காணித் திட்டுறாரு மொட்டையா எடுக்காதேனு கிட்ட வந்துப் பாக்குறாரு கட்டையைப் போடுவேனா அட்டையப் புருங்குவேனா தட்டுலக் கொட்டும்போது ராத்தல வெட்டுவதப் பார்ப்பேனா கைக்காசுக் கொழுந்தெடுக்க விடியக் காலையிலே ஓடிவந்தேன் கணக்கிருக்குப் பொருக்கல, எங்கஸ்டமும் புரியல முத்தலைக்கு மூனுக்கிலோ மூட்டுக்கு ரெண்டு கிலோ தட்டுக்கு ரெண்டு கிலோ தண்ணிக்கு மூனு கிலோ கொட்டிப் பொறக்காத குத்தன் சொல்லி ரெண்டு கிலோ வெட்டிக் குறைச்சாரு, வெறுப்போடு பார்த்தாரு கூட்டிக் கழிச்சாரு, துண்டல குறிப்போட்டுக் குடுத்தாரு ஒன்றுரெண்டு படிக்காத உதவாக்கர நானு அடுத்தநெறக் காரிக்கிட்ட குடுத்துநான் பார்க்கச் சொன்னேன் துண்டப் பார்த்தவ துடிச்சமே போயிட்டா கைக்காசுக் கொழுந்துனு காலையில ஓடிவந்தேன் ஒரு நாளு பேருக்கு முழுமலையும் நானலஞ்சேன் பேருக்குப் பத்தலேனு பெரியய்யா திட்டுறாரு மிஞ்சின றாத்தலுக்கு அஞ்சருவா என்றாங்க அஞ்சோடு அஞ்சமணி அலஞ்சிக் கொழுந்தெடுத்தேன் மிஞ்சவும் இல்ல, மீதமும் இல்ல அஞ்சோடு அஞ்சமணி அலஞ்சுதுதான் மிச்சமாச்சி

அமரர் கவிஞர்
நீ. தர்மலிங்கம்
(புசல்லாவை)

கைக்காசுக்

கொழுந்து

மலையக கவிதை இலக்கியத்தின் கவனத்துக்குரிய அமரர். கவிஞர் புசல்லாவை நீ. தர்மலிங்கம் அவர்களது பிரசுரமாகாத கவிதைகளில் ஒன்று. இக்கவிதையை அனுப்பி உதவியவர் அ. வெட்சுமணன்.

முனைமீட்டி

தூக்கத்திலிருந்தவர்களின் குடிசைகள்
கொளுத்தப்பட்டபோது
தூரத்தித் தூரத்தி மண்ணின்
மைந்தர்கள்
சுடப்பட்ட போது
காடுகள் கலங்கிப் போயிருந்தன

நிலங்களை சூறையாட
தீர்மானம் நிறைவேற்றியபொழுது
படைவீரர்கள்
பெண்களை வன்புணரலாமென
அனுமதியளித்தபோது
காடுகள் அழுதுகொண்டிருந்தன

கூட்டுப்புதைகுழிகளுள்
நிலத்தின் பிள்ளைகளைத் தள்ளி
இருளில் மூடிய போது
காடுகள் விம்மிக்கொண்டிருந்தன.

நூற்றாண்டுக் கனலுடன்
உறங்கிக்கொண்டிருந்த
அமெரிக்கக்காடுகளின்
மெளனத்தை
எந்தப்பொறி எழுப்பியிருக்கும்?
எந்தத்துயரம் உசுப்பியிருக்கும்?

எரியும் பெருங்காடுகளின்
காட்டுப் பசியில் தீர்கிறது
நிலமற்று அலையும்
செவ்விந்தியர்களின் தாகம்.

- வல்வரசன்

மீளாதோ அந்நாட்கள் மீண்டும் என் வாழ்வில்...

பார்த்துப்போ என
அப்பா சொல்ல
பாம்பு என்றே
நான் துள்ள
என் மகள் என்றே
என்னை அள்ளி
அன்பால் அரவணைத்தவர்
வலியது உணர எனக்கு
வயதது போதவில்லையே..!
வரம்பிலே நான் நடக்க
நிழலாக என் தந்தை
குடை பிடிக்க
வயலிலே விதைத்த
நெற்கதிகள் கூட
எமைக்கண்டு
பொறாமை கண்ட
அந்நாட்கள் மீளாதோ
என் வாழ்வில் மீண்டும்..!

தருணிகா உதயகுமார்

தரம் 13 (கலைப்பிரிவு).

கிளி/புனித திரேசா பெண்கள்

கல்லூரி,

கிளிநொச்சி.

பஹ்வைகவீ

சிறுகதை

சுந்தரிமணியின்
(புதூர் - இந்தியா)

அந்திமந்தாரைப் பூக்கள் மணந்து கிடக்க, காற்றில் வரும் மருதாணிப் பூக்களின் வாசமும் மனதை மயக்க சைந்தவி தனது வீட்டு வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு புழக்கடையின் பின்னாலிருந்து வீட்டுக்குள் வந்தாள். திடீரென்று பக்கத்துத் தெருவிலிருந்த பார்கவியின் ஞாபகம் வந்தது. பார்கவியின் மகளுக்குக் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. பார்க்கச் செல்லவேண்டும். வெறுங்கையை எப்படி வீசிக் கொண்டு செல்வது, ஒன்று டிரஸ் எடுக்கணும், இல்லேன்னா பழங்கள் ஏதாவது வாங்கி வரவேண்டும். சைந்தவி தனது கணவன் அமுதனுக்குப் போன் செய்து விசயத்தைச் சொல்லி, குழந்தைக்கு ஆபிசிலிருந்து வரும்போது டிரஸ் எடுத்து வாருங்கள் பார்கவி பேரனைப் பார்க்கப் போகவேண்டும் என்றாள்.

சைந்தவியின் கணவன் வரத் தாமதம் ஆகுமென்பதால் தனக்குத் தெரிந்த நண்பரிடம் டிரஸ் லைக் கொடுத்து அனுப்பினான். கணவன் வருவதற்குள் போய் பார்த்துவிட்டு வரலாம் எனக் கிளம்பிய சைந்தவிக்கு வயது நாற்பத்தைந்துக்கு மேலாகிறது. ஆனால் பார்க்க முப்பத்தைந்து மதிப்பிடலாம் போல இன்னும் இளமையாக, எலுமிச்சை நிறத்தில் அடர்த்தியான சுருட்டை முடியுடன் இருந்தாள். பக்கத்து ஊரில் வேலை பார்க்கும் சைந்தவி வீட்டு வேலைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு, வேலைக்கும் சென்று வந்தாள். அவளுடன் ஒத்த வயதுடையவள்தான் பார்கவி. தனது மூத்த மகளுக்குத் திருமணம் செய்து பேரனையும் பார்த்துவிட்டாள்.

பார்கவியின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தவுடன் அவளது அம்மாதான் முதலில் வரவேற்றது. வாங்க என்றவர்களைப் பார்த்துத் தலையசைத்துக் கொண்டே சென்ற சைந்தவி, பார்கவி தனது

பேரனை மார்பில் படுக்கவைத்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் கொஞ்சிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டாள். பக்கத்தில் அவளது மகள் அபியும் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டாள்.

“வாங்க வாங்க” என்ற பார்கவி,

“சார்ட்ட போனவாரமே பேரன் பிறந்த செய்தியச் சொன்னேன். சொல்லலையா?” குழந்தை பிறந்தது தெரிந்தும் தாமதமாக வருகிறாயே என்ற நோக்கில் கேட்க,

“அவர் வேலை மும்முரத்துல மறந்துட்டார் போல. என் மாமியாருக்கும் உடல்நிலை சரியில்லாததால் என்னால வரமுடியாமப் போச்சு” என வரமுடியாததற்கான காரணத்தை விளக்கினாள்.

“அபி அக்காக்கு சாக்லேட் எடுத்துட்டு வந்து கொடு” என்று கட்டளையிட்ட பார்கவி பேரனைச் சைந்தவியின் கைகளில் தர குழந்தையை வாங்கிக் கொண்டவள்,

“குழந்தை அப்படியே அபி மாதிரியிருக்கு. அபிக்கு நாரம்ல் டெலிவரியா” என்று கேட்க,

“இல்லை. ஆப்ரேசன்தான். குழந்தைக்குத் தலை திரும்பவே இல்ல. வேறு வழியில்லாததால் ஆப்ரேசன் பண்ணாங்க” என்றாள்.

“அபி உனக்கு உடம்புக்குப் பரவா யில்லையா?” என்று கேட்ட சைந்தவிக்கு,

“பரவாயில்லை. ஆனா அடுத்தவாரம் எங்க வீட்ல கூப்பிடறாங்க. ஊருக்குப் போகணும்” என்றாள்.

“குழந்தை பிறந்து மாதம் மூணாகி விட்டதால் கூப்பிடறாங்க. அங்க அவளுக்கு வேலையெதுவும் கிடையாது. ஆனா வீட்டுக்காரரும் மாமனாரும் கடைக்குப் போயிடு வாங்க. மாமியாரும் சமையல முடிச்சுட்டுப்

போய்டுவாங்க. குழந்தைய அவ மட்டுமே தனியா பார்க்கணும். மத்தபடி ஒண்ணுமில்ல” என்றாள் பார்கவி.

“அபிக்கு மருந்து இதெல்லாம் கொடுக்கறீங்களா?”

“ஆமா. அம்மா எல்லாப் பக்குவமும் பாத்துட்டாங்க” என்று மகிழ்ச்சியாகச் சொன்ன பார்கவியைப் பார்த்த சைந்தவி,

“நானெல்லாம் என்ன செய்யப் போறனோ தெரியல. என் பெண்ணுக்குப் பக்குவம் பார்த்து ஒத்தாசை செய்ய எனக்கு அம்மாவும் கிடையாது” என்று தன் வேதனையைப் பகிர்ந்து கொண்டாள்.

“அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்ல. யுடியூப் பார்த்து மருந்து நாடே கொடுத்துடலாம்” என்று சொன்ன பார்கவி,

“நீங்க கல்யாணத்தப்ப எப்படி இருந்தீங்கனோ, அப்படியே இருக்கீங்க இன்னும் ஸ்லிம்மா. நான் வெயிட்போட்டு சதபுதன்னு ஆயிட்டேன். என்ன பன்றது” என்று தன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினாள். அதைக்கேட்ட சைந்தவிக்கு இக்கரைக்கு அக்கரைப் பச்சை என்பது போல எனக்கு உறவுகள் இல்லையே என்று வருத்தம், பார்கவிக்குத் தான் ஸ்லிம்மாக இல்லையே என்று வருத்தம் ஒவ்வொருவருக்கும் பார்வைகள் பலவிதம்தான் என்று தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டாள்.

ஆனாலும் வீட்டிற்குள் வந்தவுடன் பார்கவி தனது எண்ணங்களைத் தனது மகள் நேத்ராவிடம் “இப்போதே எனக்கு உடம்பில் வேலைப்பழுவால் பிரசரும் சுகரும் ஆரம்பித் திருக்கிறது. என்னைவிட கொஞ்சம்தானே குண்டாக இருக்கிறாள். ஆனால் அந்த நோயெல்லாம் இல்லாமல் ஆரோக்கியமாக இருக்கும் பார்கவி ஏன் உடல்பருமனைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும்” என்று கேட்டாள்.

“அவங்களுக்கு நாம இப்படி உன்னை மாதிரி ஸ்லிம்மா இல்லையேன்னு, நினைக்கறாங்க போல, விடும்மா நாம மத்தவங்க பொறாமைப் படுற மாதிரி இருக்கறது கூட பெருமைதான்மா. அத நினைச்சு சந்தோசப்படு” என்றாள். அட நம்ம இப்படி சிந்திக்கவில்லையே என்று நினைத்து இன்றைய இளசுகளின் மனோபாவமும் சரிதான் என்று நினைத்துக்கொண்டாள்.

○ ○ ○

சிறியாய்

நான் இறக்க நேரிட்டால்
என்னைப் பற்றி எண்ணிப் பாருங்கள்
ஓர் அயல் நாட்டுக் களத்தில்
ஏதோ ஒரு முனை இருக்கிறது
அது எக்காலத்திலும் இருக்கும் இங்கிலாந்து
அந்த வளமான நிலவுலகில்
பெருவளம் கொழிக்கும்
துகள் ஒளிந்திருக்கும்
அது--

இங்கிலாந்தை ஈன்று, வடிவமைத்து,
ஒரு விழிப்பு நிலையை ஏற்படுத்திய தூசி
ஒருமுறை அவளது மலர்களை நேசிக்க
அலையும் அவள் திசைகள்....
ஆங்கிலக் காற்றை சுவாசிக்கும்
இங்கிலாந்தின் உடலம்
நதிகளால் கழுவப்பட்டு ..
பிறப்பகத்தின் பகலவன்களால்
புனிதமாக்கப்படுகிறது
மேலும் நினைத்துப் பாருங்கள் ---
இந்த இதயம் எல்லாத் தீவினைகளையும்
விட்டொழித்து

ஆன்மாவின் துடிப்பில்
இங்கிலாந்து அளித்த சிந்தனைகளை
ஏதோ ஓரிடத்தில் திருப்பித் தருகிறது
அவள் நுண்ணோக்குகள் மற்றும்
பொதுப் போக்குகள்
மகிழ்வான கனவுகளில் அவள்
நாள் இருக்கும்
நண்பர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட

நகைப்பொலி மென்னயம்
இங்கிலாந்து நாட்டுக்குரிய இன்ப உலகில்
இதயம் அமைதியறுகிறது .

முதலாம் உலகப்போரின் போது இக்கவிதையை எழுதிய ருபெர்ட் சாங்ஸெர் ப்ரூக் (1887--1915) ஓர் ஆங்கிலக் கவிஞர். மிகக் குறுகிய காலமே வாழ்ந்த இவர், செப்டீம்பியா நோயினால் தாக்குண்டு மரித்துப் போனார். - சந்திரா மனோகரன்

ஆங்கில மூலம் : ருபெர்ட் ப்ரூக்

(The Soldier by Rupert Brooke)

தமிழில் : சந்திரா மனோகரன்

எழுத்துத் துணியும் எண்ணெய்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

எழுதப்படாத ஒரு விதி

நமது நாட்டில் எழுதப்படாத விதி ஒன்று உள்ளது. அது வேறு ஒன்றும் அல்ல. நாட்டின் பெரும்பான்மையினருக்கு ஒரு சட்டம். சிறு பான்மையினருக்கு இன்னொரு சட்டம். காலங்காலமாக இதுவே அனுட்டானத்தில் இருந்து வருகிறது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்த காலத்தில் இருந்து இதுவரையில் எந்த ஓர் அரசும் மனிதாபிமானத்துக்கு ஒவ்வாத இவ் விதியை மாற்ற முயலவில்லை. பேரினவாத ஆட்சியாளர்களும், பேரினவாதிகளும் இவ் விதியைக் காலந்தோறும் அனுட்டிப்பதில் கொள்ளை இன்பம் அடைகிறார்கள்.

நாட்டின் பேரினவாதம், தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் தமிழ்மக்களின் நிலங்களைச் சூறையாடி, இனப்பரம்பலை மாற்றியமைக்கும் முயற்சிகளில் துரிதமாக ஈடுபட்டு வருகிறது. பௌத்த மக்கள் இல்லாத இடங்களில் மதத்தலங்களை உருவாக்குவது, அதனைப் பாதுகாக்க இராணுவத்தைப் பயன்படுத்துவது, பின்னர் பெரும்பான்மையினக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தி, தமிழர் இனப்பரம்பலைச் சீர்குலைப்பது - இவற்றை மிகச் சாதாரணமான முறையில் பேரினவாதம் நிறைவேற்றி வருகிறது.

அண்மைக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் தனியார் காணிகளை அபகரித்துச் சட்ட விரோதமாகக் கட்டப்பட்ட ஒரு விகாரை தொடர்பாகவும் இவ்விதியே பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எல்லோராலும் மதிக்கத்தக்க ஒரு மகானின் உன்னத போதனைகளை உதாசீனம் செய்துவிட்டு, தமக்குகந்த பேரினவாதப் போக்கில் ஒருசாரார் செயல்பட்டு வருகின்றனர். தமது சொந்தக்காணிகளை அநியாயமாக இழந்துவிட்டுக் காணிச் சொந்தக்காரர்கள் நடுத்தெருவில் நிற்கிறார்கள்.

இந்த அநியாயத்துக்கு எதிராகப் பொது மக்கள் திரண்டு, தமது கடும் எதிர்ப்பை வெளியிட்டு வருகின்றனர். தமிழ்த் தேசிய அரசியல்வாதிகள், மக்களின் இந்த எதிர்ப்புணர்வினை எவ்விதம் உள்ளூராட்சிச் சபைத் தேர்தல்கள், மாகாண சபைத்

தேர்தல்களுக்கு வாக்குகளாகப் பயன்படுத்தலாம் என்று கணக்குப்போட்டு வருகின்றனர். இவர்களில் எத்தனையோ சட்டத் தரணிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், இந்தச் சட்டவிரோதச் செயலுக்கு எதிராகச் சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். பல்வேறு நடைமுறைகள் வாயிலாக இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண முயற்சித்திருக்கலாம். ஒன்றுமே செய்யாமல், பொதுமக்களின் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களில் மட்டும் அவ்வப்போது முகங்களைக் காட்டிவிட்டு, “நாங்களும் உங்களோடுதான் இருக்கிறோம்” என்று தங்களைக் காட்சிப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒரேயொரு புதிய தமிழ் அரசியல்வாதி மட்டும் துணிச்சலாகக் குறிப்பிட்ட விகாராதிபதியை நேரில் சந்தித்துத் தீர்வுகாண முயற்சித்திருக்கிறார். அவருக்குச் சேறு பூசும் முயற்சியில் ஒருசாரார் திட்டமிட்டு ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அரசு முயன்றால், சுமுகமான முறையில் இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும். ஆனால், ஆளுக்கு ஒரு சட்டம் என்பதை, அதுவும் அமைதியாக நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. நாட்டின் எழுதப்படாத விதி இந்த வகையிலும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

மூன்று முக்கிய நிகழ்வுகள்

இலங்கையின் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்க் கல்விமான்களில் ஒருவராக விளங்கியவர், **பேராசிரியர் ஜி. சதாசீவம்**. பண்டித மரபும், பல்கலைக்கழக மரபும் இணைந்த ஒரு பேராசிரியராக அவர் விளங்கினார். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் அவர் கடமையாற்றினார். அவர் எழுதியவையும், பதிப்பித்தவையுமாகப் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அண்மையில் பேராசிரியரது நூற்றாண்டுக் கால்கோள்விழா பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினால் நிகழ்த்தப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் இளைய மகள் **பூங்கோதையம்**,

அவரது கணவர் **வைத்தியர் பாலராஜனும்** அமெரிக்காவில் இருந்து வருகை தந்து கலந்து சிறப்பித்தனர்.

தமிழ்த்துறைத் தலைவர் **யூராசீர்யர் ஸ்ரீய்ராந்தனன்** தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில், பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப் **பீடாதிபதி கலாநிதி யூராதி எம்.கே.நாயக்க** பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார். சிறப்புரைகளைப் பூங்கோதையும், அவரது கணவர் வைத்தியர் பாலராஜனும் நிகழ்த்தினர். பதிலுரையை **ந. குகபுரன்** வழங்கினர். தமிழ்த்துறையில் பயின்று பட்டம் பெறும் சிறந்த மாணவர்களுக்கு 2026ஆம் ஆண்டு முதலாக ஆண்டுதோறும் பட்டமளிப்பு விழாவில் பேராசிரியர் சதாசிவம் குடும்பத்தினர் சார் பாகத் தமிழ், இந்துநாகரிகம் தொடர்பான இரண்டு தங்கப்பதக்கங்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்விழாவில், பேராசிரியர் சதாசிவம் எழுதிய, பதிப்பித்த நூல்கள் தொடர்பான இரண்டு அரங்குகள் இடம்பெற்றன. முதலாவது நூல் அறிமுக அரங்குக்குப் **யூராசீர்யர் எம். ஏ. நு.:மான்** தலைமை வகித்தார். ஈழத்துத் தமிழ் வழக்கு அகராதி பற்றி **ஆன் யாழ்ன் சதீஸ்வரனும்**, Proto – Sumero – Dravidian என்ற நூல் பற்றிக் **கலாநிதி எம். எம். ஜெயசீலனும்**, மொழியியலும் தமிழ்மொழி வரலாறும் பற்றி **ச. வல்லரசனும்** கருத்துரைகள் வழங்கினர். இரண்டாவது நூல் அறிமுக அரங்குக்கு நான் தலைமை தாங்கினேன். ஞானப்பள்ளி பற்றிக் **கலாநிதி சோதமலர் ரவிந்தரனும்**, ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைக் களஞ்சியம் பற்றிக் **கலாநிதி டி. சதீர்சனும்**, மொழி இலக்கியம் இறைநெறி என்ற நூல் பற்றிக் **கலாநிதி டி. சரவணகுமாரும்**, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை என்னும் நூல் பற்றி **ஜெய் தங்கராஜும்** கருத்துரைகளைப் பகிர்ந்துகொண்டனர். இளம் ஆய்வாளர்கள் சிறந்தமுறையில் தம் கருத்துகளை முன்வைத்தமை பாராட்டுக்கு உரியது. இந் நிகழ்வு, பேராசிரியர் சதாசிவத்தின் பன்முக ஆளுமையைச் சிறப்பாக வெளிக் கொணர்ந்தது.

அண்மையில் கண்டி நகரில் இடம்பெற்ற இன்னொரு நிகழ்வும் மனத்துக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. பதுளையில் வாழ்ந்து மறைந்த, ஜில் சுல்தான் என்று அழைக்கப்பட்ட **கே. கே. எஸ். ஜீல் முகம்மது சுல்தான்** (1905 - 1979), அந்நகரத்தில் கூர் வெற்றிலை விற்றுக்கொண்டு, நாட்டார் பாடல் வடிவத்தில் தாம் இயற்றிய

பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு திரியும் ஒரு வீதிப்பாடகராகத் திகழ்ந்தார். மலையகச் சமூகத்தின் துயரங்கள், அவர்களின் எதிர்ப்புச் செயல்பாடுகள், மலையகத்தின் சில குடும்பப் பிரச்சினைகள், குறிப்பிட்ட சில கொலை நிகழ்வுகள் எனப் பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிப் பாடிய ஒரு கலகக்குரல்காரராகவே செயல்பட்டுவந்த ஒருவர், அவர். இத்தகைய ஒருவரைப் பற்றிய ஒரு நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். **தழும்மன் மானா மக்கீன்**. பதுளை துங்ஹிந்த சாரலில் ஒரு “ஜில்” என்ற பெயரில் அந்நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. ஜில் பற்றிப் பலரும் வெளியிட்ட கருத்துகளையும் இணைத்து, மானா மக்கீன் நல்லதொரு நூலை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இந்த நூல் மூலமாகவே ஜில் என்ற ஆளுமை மிக்க ஒரு வீதிப்பாடகரை நான் அறிந்துகொண்டேன்.

தமிழன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் **சீவா ராமசாமி** விழாவுக்குத் தலைமை ஏற்றுச் சிறந்தவொரு தலைமையுரையினை நிகழ்த்தியிருந்தார். நிகழ்ச்சி அறிவிப்பினைப் பிரபல வானொலி அறிவிப்பாளர் **முத்தையா ஜெகன்மோகன்** நிகழ்த்தியிருந்தார். நிகழ்வின் நெறியாளர்களாகக் **கலாநிதி ஐரா. சி. இராமன்**, **கவிஞர் .பவம் ஹலீம்தீன்**, **டெல்கமை ரீம்ஸா முஹம்மத்** ஆகியோர் செயல்பட்டனர். மலையகத்தின் மூத்த பெண் இலக்கியவாதிகள் விழாவில் கௌரவிக்கப்பட்டனர். விழாவில் கலந்துகொண்டோருக்கு நூல்கள் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டன.

கண்டி விவேகானந்தாக் கல்லூரியில் அண்மையில் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சி, **நம்மட முற்றம்** என்ற சஞ்சிகை பற்றிய ஓர் அறிமுகக் கூட்டமாகும். திருகோணமலையில் இருந்து வெளிவரும் இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகக் **கதீர். தருச்செல்வம்** விளங்குகிறார். மாதம்தோறும் இச்சஞ்சிகை வெளிவருகிறது. பல்வேறு ஆக்கங்கள் சிறப்புற அமைந்து, சஞ்சிகையை வாசிக்கத் தூண்டுகின்றன.

இச்சஞ்சிகை பற்றிய கலந்துரையாடலின் போது, பலரும் பல ஆக்கபூர்வமான கருத்துகளை வெளியிட்டனர். பல்வேறு மட்டங்களிலும் ஆசிரியர் குழுவினர் சஞ்சிகை தொடர்பான அறிமுக நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவருகின்றனர். அநேகமாக அடுத்த இதழில் இருந்து எனது தொடர்நாவல் ஒன்றும் நம்மட முற்றத்தில் வெளிவரவுள்ளது.

சமூக சேவைக்காக கருவிகளும் கருவிகளும்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய “ தாய் மொழித் தினம்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் தாய் மொழித் தினத்தை (22.02.2025) அன்று தலைவர் **தருமத் சுகந்த் இராஜகுலேந்திரா** தலைமையில் (22.02.2025) அன்று நடத்தியது

“தாய்மொழியும் அறிக்கையளிப்பும்” கோட்பாடு - நடைமுறை என்ற தலைப்பில் **வானத் காண்மயன், பாலரஞ்சன் காண்மயன், ஞானசக்த் ருக்ஷிவா, கீதா கணேஷ்** ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள். சின்மயா கலாச்சேத்ரா மாணவிகளின் நடன நிகழ்வும் இடம்பெற்றது.

அறிவோர் ஒன்றுகூடல்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன்கிழமைகளில் நடத்தும் (19.02.2025) “அறிவோர் ஒன்று கூடல்” நிகழ்ச்சியில் ‘மதம் மனிதனுக்கு அவசியமா?’ என்றத் தலைப்பில் **தரு. மு.தயாபுரன்** உரையாற்றினார்.

ஓய்வுநிலை ஆசிரியர் **தரு. க. வநாயக மூர்த்த** தலைமை வகித்தார்.

பவளவிழா நாயகர் ஆசி. கந்தராஜா

2025 ஜனவரி மாதம் 25^{ஆம்} திகதி அன்று யாழ் பல்கலைக்கழக நூலக மண்டபத்தில் ஆசி கந்தராஜாவின் பவளவிழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

ஆசி கந்தராஜா, அவுஸ்திரேலிய - ஈழத்து எழுத்தாளர், கல்வியாளர். பூங்கனியியல், உயிரியல் தொழிநுட்பத்துறைப் பேராசிரியர். ஜெர்மனி, ஜப்பான் மற்றும் அவுத்திரேலியப் பல்கலைக்கழகங்களில் படித்தவர். பணிபுரிந்தவர்.

ஆசி கந்தராஜா, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கைதடி கிராமத்தில் பிறந்தார். தந்தை, **ஆறுமுகம் சின்னத்தம்பி** புராண இதிகாசங்களை முறைப்படி கற்றுத் தேர்ந்த ஒரு தமிழ் ஆசான் ஆவார். கிழக்கு

ஜெர்மனி அரசின் புலமைப் பரிசில் பெற்று 1974^{ஆம்} ஆண்டு உயர் கல்வி கற்கச் சென்ற ஆசி. கந்தராஜா, பின்னர் மேற்கு ஜெர்மனி அரசின் புலமைப் பரிசில் பெற்று கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக மொத்தம் 13 ஆண்டுகள் படித்துப் பணிபுரிந்தவர். 1987 தொடக்கம் புலம்பெயர்ந்து அவுத்திரேலியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

நிலத்தின் பிரிவையும் அதனால் திரண்ட துயரையும் மாத்திரம் புலம்பெயர் எழுத்தென்று உள்வாங்கி ஒடுங்கிவிடாமல், தன் துறைசார் கதைகளை நவீன இலக்கியத்திற்கு அருகில் கொண்டுவந்து சேர்த்த புலம்பெயர் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் ஆசி கந்தராஜா முக்கிய மானவர். அறிவியலையும் அழகியலையும் அங்கதத்துடன் வெளிப்படுத்துபவை அவரது எழுத்துக்கள். கந்தராஜாவின் புனைவுக்கட்டுரைகள் தமிழில் இதுவரை பதிவுசெய்யப்படாத தாவர உலகமொன்றிற்கான சிறப்பாக அமைந்தவை.

புதிய நிலத்தில் தான் கண்ட பண்பாட்டு மோதல்களையும் கலாசார மதிப்பீடுகளையும் கந்தராஜாவின் சிறுகதைகள் பேசியிருக்கின்றன. ஒரு புலம்பெயர் தேசத்தில் வேடிக்கையாக தான் கண்டவற்றையும் அதிர்ச்சியடையச் செய்த சம்பவங்களையும் மேலோட்டமாக எழுதிச்சென்று

விடாமல், அந்த நிகழ்வுகளின் பின்னணியிலுள்ள முரண்பாடுகளின் வழியாகத்துலங்கும் மானிட சாத்தியங்களை ஆசி கந்தராஜாவின் எழுத்துக்கள் கதைகளாக்கியிருக்கின்றன.

“கந்தராஜாவின் அசல் பலமாக நான் கருதுவது, மனிதர்கள் மேல் அவருக்கு இருக்கும் அபிமானம். மனிதர்களை அவர்களது பலத்தோடும் பலவீனத்தோடும் இவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.” என்று **யுரபஞ்சன்** குறிப்பிடுகிறார்.

“இந்தக் கதைகளில் எனக்கு இருக்கும் ஈர்ப்பு என்னவென்றால் இவை தனிய விஞ்ஞானம் பற்றி பேசுவதை அல்ல. பல்வேறு நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, கலாசாரம், வரலாறு போன்றவற்றிலும் எங்களுக்கு பரிச்சயம் ஏற்பட வைக்கின்றன. புத்தகத்தை படித்து முடிக்கும்போது ஒன்பது நாடுகளுக்கு பயணம் செய்து திரும்பியது போன்ற நிறைவு கிடைக்கிறது. விஞ்ஞானமும் பயணமும் இணைந்து புனையப்பட்ட சிறுகதைகளை நான் படித்ததே இல்லை. அந்த வகையில் இந்த தொகுப்பு புதுமையானது. சிறப்பானது. இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி தருவது” என்று **அ.முத்துலிங்கம்** குறிப்பிடுகிறார்

இவரின் வெளிவந்த நூல்களாக, பாவனை பேசலன்றி, தமிழ் முழங்கும் வேளையிலே, உயரப் பறக்கும் காகங்கள், Horizon, கீதையடி நீயெனக்கு..., கறுத்தக் கொழும்பான், செல்லப்பாக்கியம் மாமியின் முட்டிக் கத்தரிக்காய், கள்ளக்கணக்கு, ஹெய்க்கோ, பணச்சடங்கு, மண் அளக்கும் சொல், அகதியின் பேர்ளின் வாசல், யாழ்ப்பாணம், சைவமுட்டை ஆகியன அமைகின்றன. இப்படியான மகத்தான பேராளுமை தனது 75^{ஆவது} பிறந்தநாளை வெகு சிறப்பாக கொண்டாடினார்.

வாசகர் பேசுகிறார்

கடந்தமாத ஞானம் சஞ்சிகையில் நல்லபல அம்சங்களுடன் **தரு. ஜிழ்வாப்பள்ளி கந்தசாம்** அவர்களின் பவளவிழா வாழ்த்தும், எழுத்தாளர் **அ. முத்துலிங்கம்** அவர்களது 88^{ஆவது} அகவையை முன்னிட்டு வெளியான புனைவுக்கட்டுரையும் கண்டேன். அருமை. அவர்களுக்கான நல்வாழ்த்து களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அ. முத்துலிங்கம் அவர்களது சிறப்பான சிறுகதைகள் பலவற்றை வாசித்திருந்தாலும் இதுவே நான் வாசிக்கும் முதலாவது புனைவுக் கட்டுரை. மிகமிக நீண்ட காலமாக இலங்கை சஞ்சிகைகளில் அவரது படைப்புகளைக் கண்டதில்லை.

செயற்கை நுண்ணறிவு செயலிகளின் சாதகபாதகங்கள் பற்றிய ஆசிரியர் பக்க கட்டுரை மிக காத்திரமானது. அதேசமயம் ஞானம் சஞ்சிகையில் பல புனைவுக் கட்டுரைகளையும், சிறுகதைகளையும், அண்மைக் காலத்தில் பல அறிவியல் புனைவுகளையும் எழுதிய **எழுத்தாளர் முனைவர் அ. கந்தராஜா** அவர்களின் 75^{ஆவது} அகவையை முன்னிட்ட பவளவிழா வாழ்த்தினையும் கட்டுரையினையும் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தேன். உண்மையில் ஏமாற்றம் அடைந்தேன். ஆசி அவர்கள் தனது பெருமளவு படைப்புகளை ஞானம் சஞ்சிகையில் தான் எழுதியிருக்கிறார். “செல்லப்பாக்கியம் மாமியின் முட்டிக் கத்தரிக்காய்” எனும் புனைவுக் கட்டுரைத் தொகுப்பினை ஞானம் பதிப்பகம் மூலமே 2017இல் வெளியிட்டும் இருக்கிறார்.

அதில் “ஞானம்” பிரதம ஆசிரியர் மருத்துவர். தி.ஞானசேகரன் ஐயா அவர்களின் பதிப்புரையின் ஆரம்ப வசனங்களையும் இங்கு நினைவு கூர்கிறேன்: “தமிழிலக்கிய உலகில் இன்று புனைவுக்கட்டுரையின் தலைமைப் படைப்பாளியாகத் திகழ்பவர் ஆசி கந்தராஜா” ஞானம் சஞ்சிகை எனது ஆக்கங்களை வெளியிட்டு அளிக்கும் ஆதரவிற்காக நன்றியும் அன்பும் தெரிவிப்பதுடன் இலக்கியப்பணி மென்மேலும் சிறக்க நல்வாழ்த்துகள். - **ரஞ்சனி சுப்ரமணியம்**

அறுபதுகளின் பிரவேசம், அரசபணி ஓய்வின் சுகம், வாசிப்பின் நேசிப்பினை விரும்பும் வாசிப்பதற்கான தேடல் நீளும், வரண்ட சூழலில் எம் இதழ்கள் கூறுவதை கூறுவது ஏராளம்.. ஞானத்திடம் சரணடைந்தேன். நான் பெறுகின்றேன் ஆறுதல். - **க.சுவர்ணராசா, வவுனியா**

வணக்கம். 297^{இல்} வெளியான ‘பிபனாசி’ பற்றிய கட்டுரையை அனுபவித்து வாசித்தேன். அண்மைக் காலங்களில் நான் வாசித்த சிறந்த கட்டுரைகளில் ஒன்றாகக் கூறலாம். ‘பிபனாசி’ எண்களின் விபரங்கள் அனைத்தையும் புரிந்துகொள்ளாவிடனும் அதன் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டேன். இந்தப் பயனுள்ள கட்டுரையானது பரவலாகப் பகிரப்படல்வேண்டும். நன்றி - **அ. முத்துலிங்கம்**

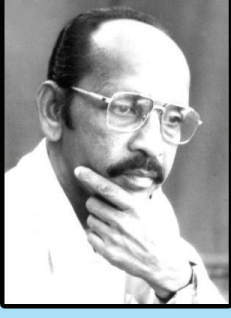
இலக்கணம்

(காலாண்டு சஞ்சிகை)

2023^{ஆம்} வருடம் தை மாதம் தொடங்கி த. யுவராஜன் அவர்களால், மட்டக்களப்பிலிருந்து 'இலக்கணம்' காலாண்டு சஞ்சிகை வெளிக்கொணரப்படுகிறது. இதுவரை 9 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ் இலக்கணத்தை மையப்பொருளாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் இம்முயற்சி மிகுந்த பாராட்டலுக்குரியது. ஈழத்துத் தமிழ் உலகம் இம்முயற்சிக்கு ஆக்கங்கள் வழங்கி, ஆதரவு வழங்கி ஊக்கப்படுத்தல்வேண்டும். பணி தொடர்க - ஞானம்

(தொடர்புகளுக்கு - 515/161, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு. தொ. பே. - 0094 714 496 681)

கண்ணீர் அஞ்சல்

கே.ஆர்.டேவிட்

சாவகச்சேரி மட்டுவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, நாவல், சிறுகதை, உருவகக்கதை, இலக்கியம், அரசியல் ஆய்வு, விமர்சனம் எனப் பல்துறைகளில் தடம்பதித்த எழுத்தாளர் கே. ஆர். டேவிட் அவர்கள் 24.02.2025 அன்று இயற்கை எய்தினார்.

இவர் 1966^{ஆம்} ஆண்டு முதல் எழுதி வந்துள்ளார். ஞானம் சஞ்சிகையில் பல படைப்புகளை எழுதிய டேவிட் அவர்களை 116^{ஆம்} இதழில் அட்டைப்பட அதிதியாக கௌரவித்ததுடன் அவரின் நேர்காணலை 200^{ஆம்} இதழில் ஞானம் வெளியிட்டது. மிக உயர்ந்த மனித நேயமுடைய டேவிட் அவர்களின் மறைவு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய உலகை ஆழ்துயரில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

மூத்த ஊடகவியலாளர் பாரதி இராஜநாயகம்

சிரேஷ்ட ஊடகவியலாளரும் தினக்குரல், வீரகேசரி, ஈழமுரசு, முரசொலி ஆகிய பத்திரிகைகளில் பணியாற்றியவருமான பாரதி இராஜநாயகம் அவர்களின் (09.02.2025) மறைவு தமிழ் உள்ளங்களைச் சோகத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. அரசியல் ஆய்வு மற்றும் கலைச் செயற்பாடுகளில் மிகுந்த ஆளுமை உள்ளவராக விளங்கி, ஊடகங்களில் எழுதுவதற்கு ஆத்மபூர்வமாக பலரையும் ஊக்கப்படுத்தி, அதற்கான களத்தையும் கடந்த முப்பது வருடங்களாக தொடர்ந்தும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவர். யாழ். திருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவரின் இழப்பு, ஈழத்துத் தமிழ் ஊடகத்துறையில் ஓர் வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

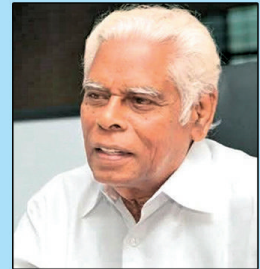
ஊடகவியலாளர் சீதா ரஞ்சனி

மூத்த ஊடகவியலாளர் சீதா ரஞ்சனி அவர்கள் 16-02-2025 அன்று அநுராதபுரத்தில் காலமானார். ஊடகவியலாளராக, படைப்பாளியாக, இலக்கியவாதியாக, பெண்ணிலைவாதியாக, மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளராக நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகச் செயற்பட்டவர். இவர் சுதந்திர ஊடகவியலாளர் சங்கத் தலைவியாக செயலாற்றியுள்ளதுடன், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக இவர் இயங்கினார். ஊடகத்துறையில் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது பெற்ற சீதா ரஞ்சனி அவர்களை 218^{ஆம்} இதழில் அட்டைப்பட அதிதியாக ஞானம் சஞ்சிகை கௌரவித்தது.

தினக்குரல் ஸ்தாபகர் எஸ்.பி.சாமி

தினக்குரல் பத்திரிகையின் ஸ்தாபகரான எஸ்.பி. சாமி என அழைக்கப்படும் செல்லையா பொன்னுச்சாமி அவர்கள் தனது 89^{ஆவது} வயதில் கடந்த 19-02-2025 அன்று காலமானார். 1990களின் நடுப்பகுதியில் உள்நாட்டுப் போர் உச்சக்கட்டத்தில் விளங்கிய காலப்பகுதியில் பல சவால்களுக்கு மத்தியில் தினக்குரல் பத்திரிக்கையை ஸ்தாபித்தமை ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையாகும்.

நால்வீனதும் ஆத்மா சாந்தியடைய ஞானம் பிரார்த்தனை செய்கிறது.

கந்தபுராண கலாசாரத்தின் கலங்கரை விளக்கம்
காசிவாசி செந்திநாயகர்

நூற்றுாண்டுச் சிறப்பிதழ்
(1924 - 2024)

விலை:
ரூபா 1500/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B, 46^{ஆவது} ஒழங்கை, கொழும்பு 6.
+ 94 11 2586013 / + 94 717 362 862
editor@gnanam.info

